

ARmixxx

26

zšarménská

zima 2024/25

Zima 2024/25 v tomto čísle:

Úvodem

3-5

Vše je na svém místě, navíc tentokrát doplněné o návrhy nového atria.

PF 2025

6-11

Přečtěte si přání kolegů do nového roku i veselé horoskopy pro všechna znamení.

V parlamentu

12-17

Jaké mají názory členové našeho školního parlamentu? Armixxx je vyzpovídal!

Časopis roku

18-21

Armixxx se dostal do finále Časopisu roku a jeho redaktoři na Mediální den.

1. stupeň

22-33

Učení, dílny i další aktivity. První stupeň ani školní družina v zimě nezahálí.

2. stupeň

34-50

Také na druhém stupni to žije. Podíváme se do divadla, na soutěže i zajímavé akce.

Noc bez drog

35-39

Obsáhlá reportáž z Noci bez drog ukazuje, proč je tato akce stále tak oblíbená.

Po roce zas Vánoce, Vánoce přicházejí

51-67

Adventní čas představuje chvíle, na něž se všichni těšíme. Školou chodí Mikuláš, čerti chřestí řetězy, všude voní perníčky a děti jsou plny očekávání. Co nám asi Ježíšek letos přinese? Učitelé i žáci zase na chvíli zapomenou na známky a užívají si společně strávený čas. Zveme vás k nahlédnutí.

Sportujeme

68-72

Ke sportu má naše škola stále blízko; svědčí o tom i naše úspěchy.

Jižní Morava čte

73-82

Mladí spisovatelé představují své práce prostřednictvím soutěže JM kraje.

Časopis Armixxx

Redakce Armixxx: Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, Kateřina Slezáková; 9. A: Jakub Kareš, 8. A: Hana Bierová, Tomáš Boreš, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Samuel Nezval, Viktor Pešek, Ondřej Rybka, Michaela Soukupová, Viktória Vavrová; 5. A: Petr Bier, Adéla Brodská, Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Daniel Havlíček, Julie Hryha, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nikol Osvaldová, Simona Prudká, Nela Veselská; 5. B: Filip Brandejs; 4. A: Markéta Chmelařová, Anna Myslinová, Natálie Semerádová, Gabriela Tichá, Laura Stejskalová; 4. B: Andrea Málková

Příští uzávěrka 15. března 2025

armixx@zsarmenska.cz

ARmixxx

č. 26

V čase vánočním

Ing. Mgr. Laura Stávková a Mgr. Renata Lánská

Vánoční čas je jedinečný, a proto jsme se rozhodli maximálně nasát kouzelnou vánoční atmosféru.

Ve čtvrtek 12. 12. jsme s naší třídou 9. C ve vánoční dílničce dohlédli na naše svěřence v 1. C, aby měli opravdu nevšední vánoční svíčky a nezapomněli na pěkná přáníčka pro příbuzné. Náramně jsme si to všichni užili, atmosféra byla skvělá a výtvary překrásné.

V úterý 17. 12. jsme se vypravili společně na vánoční trhy do centra města. Nejprve jsme obdivovali betlém na Zelném trhu, zazvonili jsme si na vánoční zvoneček a sledovali jsme rozmanitá a poutavá vystoupení

brněnských škol na pódiu. Poté jsme se přesunuli na náměstí Svobody, kde jsme se rozdělili na skupinky a vydali se nakoupit drobné pozornosti všem, které jsme se rozhodli obdarovat.

V pátek 20. 12. jsme si udělali besídku ve třídě. Pod stromečkem se objevila spousta dárečků, které si žáci nadšeně rozbalovali a ochutnávali přitom vánoční cukroví. Nakonec jsme vyrazili popřát pěkné svátky i do ostatních tříd školy. K tomu jsme pouštěli vánoční písničky a zpívali a tancovali. Někteří žáci se k nám postupně přidávali, a tak jsme vytvořili vánočního hada pohody a dobré nálady.

žima 2024/25

Vážení čtenáři,

máme za sebou polovinu školního roku, pět měsíců práce i odpočinku, navazování nových vztahů i nějakou tu ztrátu. V rukou držíte nové zimní číslo časopisu, kde si každý z vás jistě najde to své oblíbené, ať už se jedná o stálé rubriky, jako jsou Slovo ředitele, rozhovory s žáky školy, akce tříd, soutěž Detektiv Armex či práce žáků, anebo se začtete do příspěvků nových, neokoukaných, mezi které bude jistě patřit stránka s Horoskopy na tento nový rok.

Podíváme se, jak se u nás líbilo předškolákům, navštívíme Policii ČR, ohlédneme se zpět za podzimními akcemi tříd, kde prim hraje akce 2. stupně Noc bez drog.

Redaktoři časopisu vám přinesli reportáž z finále soutěže Školní časopis roku, kde se zástupci časopisu Armixxx účastnili workshopů a zajímavých aktivit a zejména sbírali inspiraci k další práci při tvorbě časopisu.

Největší část je ovšem věnovaná době Adventu a Vánoc. Žáci je intenzivně prožívali nejen ve svých třídách, ale i při návštěvách předvánočního Brna, města, které Mezinárodní porota vyhlásila za Evropské hlavní město Vánoc roku 2024 v kategorii měst nad 100 000 obyvatel.

S každým novým číslem se snažíme časopis ozvláštnit něčím novým, abychom zaujali co nejširší okruh čtenářů. Jak se nám to daří, o tom se můžete nyní přesvědčit sami.

Přejeme vám příjemné čtení a v novém roce jen to nejlepší.

Vaše redakce

Slovo ředitele

*„Mnohý žák prospívá špatně jen proto,
že má víc rozumu než učitel.“*

František Vymazal,
český lingvista a překladatel, 1841–1917

Vážení rodiče, milí žáci,
v rukou držíte zimní číslo školního časopisu ARmixxx.

A tradiční řečnická otázka – co je u nás nového? Postupně přešel podzim na zimu. Před Vánocemi jeden den napadlo i trochu sněhu a nyní si užíváme lehce mrazivé dny. Zimu provází tradiční respirační onemocnění, která jsou nyní na vzestupu, ale zatím se ještě držíme.

I v této době žije škola svým bohatým životem. Běžnou výuku doplňují vzdělávací a preventivní programy, vědomostní a sportovní soutěže apod. V listopadu jsme pro žáky druhého stupně připravili tradiční Noc bez drog. V rámci projektu Erasmus+ jsme hostili návštěvu slovinských expertů (ředitelů) ze slovinských škol. Žáci 8. ročníku se účastnili poznávacího pobytu s německou partnerskou školou spolufinancovaného v rámci Česko-německého fondu budoucnosti. Školou procházel svatý Mikuláš, který pozdravil i p. JUDr. Matonohovou, radní pro oblast školství MMB, která nás ten den navštívila. Oslavili jsme Vánoce. V lednu se konal lyžařský výcvik pro žáky 6.–8. ročníků a tentokrát sněhu bylo dost. Žáci devátých ročníků navštívili Veletrh středních škol a vyzkoušeli si JPZ nanečisto, letos přímo od Cermatu. O tom všem a dalších akcích se dozvíte uvnitř našeho časopisu.

A co je nového v budově školy?

Dokončili jsme opravu výmalby interiéru po rekonstrukci střechy školy. Ve čtyřech třídách na prvním stupni jsme pořídili další nové LED zářivky. Ve školní družině jsme instalovali nové kryty na topení. Do školní jídelny jsme nakoupili další část nových židlí.

A co připravujeme dále?

V této chvíli dokončujeme vybudování nové učebny anglického jazyka pro 1. stupeň a završujeme rekonstrukci učebny informatiky.

A ještě jedna novinka: chystáme školní přístupový a docházkový systém ISIC Port, pro školní družinu pak BELLhop.

Příjemné zimní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšerménská

Návrhy nového atria naší školy

Mgr. Petr Holánek

Takto by jednou mohlo vypadat naše školní atrium. Na horním obrázku vidíte jeho virtuální realizaci, na spodních fotografiích si můžete prohlédnout jednotlivé prvky. Návrh zpracovala firma Dimense architects v.o.s.

12

Přeji nám všem, aby se naší škole dařilo, žáci do ní rádi chodili. Aby žáci, učitelé a rodiče byli spokojeni.

Petr Holánek

Všem žákům naší školy přeji hodně šťastných úsměvů a pevná přátelství.

Hana Smejkalová

PF 2025

Přání škole i nám do nového roku

Přeji všem hlavně pevné zdraví, lásku, pohodu a splnění všech přání. Žákům přeji pěkné známky, dobré a hodné učitele, fajn kamarády ať je škola pro ně místem, kde se cítí dobře a kam chodí rádi. Učitelům přeji hodně, vstřícné a pravdomluvné žáky a co nejméně starostí.

Jolana Hůrková

Budte zdraví a plňte si své sny!

Monika Komárková

Ať každý den stojí za to!

Laura Stávková

Více lidí z praxe na Ministerstvu školství.

Roman Juránek

Do nového roku přeji hlavně zdraví, protože je nejdůležitější pro náš organismus. Přeji hodně štěstí našim deváťákům u přijímacích zkoušek, nemusíte se bát, jsme v tom s vámi.

Alexandra Koupilová

Přeji škole do roku 2025, aby i nadále prosperovala a inspirovala své žáky a učitele k velkým věcem.

Filip Švehlík

Školo, ať jsi v novém roce jako Římská říše = mocná a plná pořádku. Ale prosím, nerozpadni se na jaře jako ona... SPQR

Martin Orság

Já přeji všechno nejlepší, hodně štěstí a zdraví všem učitelům i žákům a škole poslušné žáky.

Jiří Rossi

ZŠ Arménské přeji šikovné a pilné studenty a nadšené a pracovitě učitele pro rok 2025.

Jan Melichárek

Nám všem přeji hlavně zdraví, pevné nervy a klidný školní rok 2025.

Lenka Neumannová

Přeji si, aby Tomáš Boreš skóroval při TV do prázdné branky. Good luck!

Jaromír Krejčí

Žákům přeji zdraví, pevné přátelství, pohodu v rodině a duševní klid, světu mír a porozumění a hodně úspěchů v boji s nespravedlností a klimatickou změnou.

Pavel Koubek

Ať je ten nový rok lepší, než se zdá, že bude!

S láskou
Ivana Coufalová

Přeji nám všem pohodový rok 2025, bez velkých změn, hodně usměvavých žáků a dobře naladěných pedagogů. Ať je tu všude klidná a přátelská atmosféra.

Alena Procházková

Do nového roku 2025 bych nám všem popřála pevné zdraví, mnoho radosti, lásky, pohody a úspěchů.

Petra Kopřivová

ZŠ Arménské přeji hodně úspěchů, výborné studijní výsledky, spoustu šikovných a nadaných žáků a ať má pořád dobré jméno a pověst mezi brněnskými školami.

Irena Stranyánková

Do nového roku bych naší škole přála, aby všichni, kdo do ní chodí, (žáci, učitelé a další) chodili s úsměvem a nadšením.

Ha Anh Dangová

V novém roce přeji všem žákům samé úspěchy, dobré známky a spoustu krásných zážitků. Naší škole přeji, ať je stále plná veselých žáků a trpělivých učitelů.

Pavla Šlachťová

Milí žáci,
přeji vám pohodový začátek roku 2025. Berte minulý rok jako popsany list papíru. V novém roce začínáme psát svůj nový příběh, tak nad tím uvažujte a užijte si ho!

Kamila Reslová

Všem žákům a učitelům naší ZŠA přeji, aby i oni byli ZŠA: stále zdraví, co nejvíce šťastní a stále aktivní, protože bez toho to nikdy nejde.

Lenka Vašíčková

V novém roce si slibuji, že si najdu více času pro sebe. A také, že se naučím něco nového.

Lucie Hubená

Do nového roku bych nám všem přála zastínění proti slunci na školním hřišti.

Iva Cupalová

Milá Armendo,
do nového roku ti přeji, abys byla plná smíchu, pohody, a radosti. Ať tvé třídy ožívají zvědavostí a nadšením a chodby jsou plné přátelských setkání.

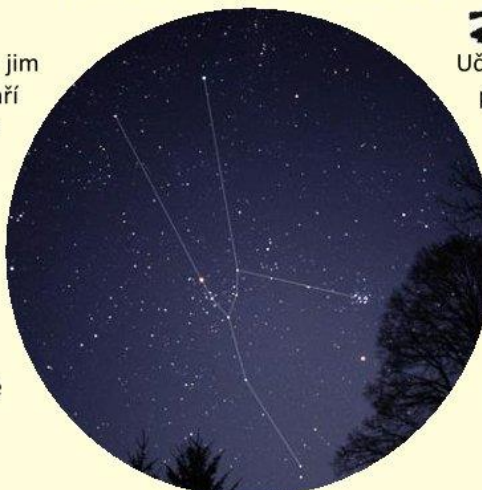
Kája Robková

Beran Aries
(21. března – 20. dubna)

Žáci

V lednu se Berani budou hodně učit, aby jim dopadly dobře pololetky. To se jim podaří a oni budou mít pěkné vysvědčení. Na jaře dokonce dostanou od učitele pochvalu za to, jak dobře pracovali v hodině. Bohužel si na svoje úspěchy zvyknou, a tak budou na školu v druhém pololetí celkem kašlat. Najednou jim bude jedno, když dostanou špatnou známku, protože budou mít pocit, že jim nemůže zkazit průměr. Ale realita je úplně jiná! Podaří se jim zase vrátit na výsluní?

Učitelé

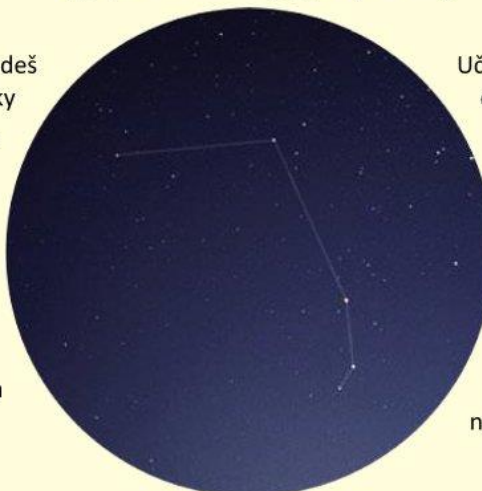
Učitelé budou mít tento rok jen samé štěstí, protože se hezky chovají k dětem. O prázdninách budou odpočívat u moře a dávat si výborná jídla. Po prázdninách se jim ještě nebude chtít do školy, a tak se vymluví, že jsou nemocní, a budou týden jenom ležet na gauči, dívat se na filmy a mít se dobře. No, sem tam i uklidí a něco navaří. Prostě klídek! Po návratu do školy je žáci pěkně přivítají a budou k nim zase hodní.

Býk Taurus
(21. dubna – 21. května)

Žáci

V následujícím roce tak trochu nebudeš vědět, co máš dělat. Budeš dělat přijímačky na gympl, ale jakmile se tam dostaneš, odmítneš to. Místo toho si necháš udělat nové nehty nebo vlasy a pořídíš si psa, kterého pojmenuješ Býk. Na vysvědčení budeš mít plno jedniček, ale dvojku z angličtiny, což tě bude mrzet. Konec roku tě potěší, protože pan ředitel ve škole povolí mobily a počítačové technologie. To pak už půjde i ta angličtina!

Učitelé

Učitele ve znamení Býka čeká velmi pěkné období. Budete mít úspěchy ve škole: naučíte své děti, jak se mají učit, a všichni si vás oblíbí. Také v osobním životě budete úspěšní. Napřed zapracujete na svém vzhledu a obarvíte si vlasy. Díky tomu najdete svou novou velkou lásku! Vezmete své žáky na výlet na Island. Jedno dítě se vám tam sice ztratí, ale protože jste čerstvě zamilovaní, bude vám to celkem jedno. A k tomu všemu navíc ještě dostanete velkou výplatu!

Bliženci Gemini
(22. května – 21. června)

Žáci

Nový rok pro tebe nezačne dobře, schytáš hodně pětěk a moc se ti nepovede vysvědčení. Hned v únoru se na tebe ale usměje štěstí, protože vyhraješ Ford Mustang 8 a nějaké zlaté cihličky k tomu. Bohužel, auto ti poslali poštou a zatím nepřišlo, a taky s těmi cihličkami to nebude tak horké, neboť se ukázalo, že jsou z kočičího zlata. Jestli tedy chceš být bohatý, máme pro tebe špatnou zprávu: budeš se asi muset víc učit, aby sis na to jednou vydělal!

Učitelé

Začátek roku nebude příliš pozitivní, protože vaši žáci rozbijí ve třídě umyvadlo a vás čekají dlouhá jednání s jejich rodiči a pojišťovnou. Ale zažijete i mnoho dobrého: budete mít hodné žáky, kteří navíc budou dobře chápat všechno učivo. Pan ředitel se bude divit, že nedáváte žádné pětky, ale jen jedničky a dvojky. V létě si užijete zaslouženou dovolenou u moře a do školy se vrátíte plni sil, které se vám jistě budou hodit do dalšího školního roku..

Rak ♋ Cancer (22. června – 22. července)

Žáci

Když ses narodil ve znamení Raka, dej si hlavně pozor na leden – učitelé se pro tebe stanou hrozbou! Zdá, že nebudeš vůbec stíhat školu. Ve školních sešitech budeš mít ještě větší zmatek než obvykle. Začneš se hodně snažit a postupem roku se zlepšíš v hromadě věcí, a to nejen ve škole. Staneš se dobrým partákem a nejspíš se i zamiluješ. Věnuj se svým emocím! Dělej, co cítíš, a neboj se, že se ti někdo bude posmívat.

Učitelé

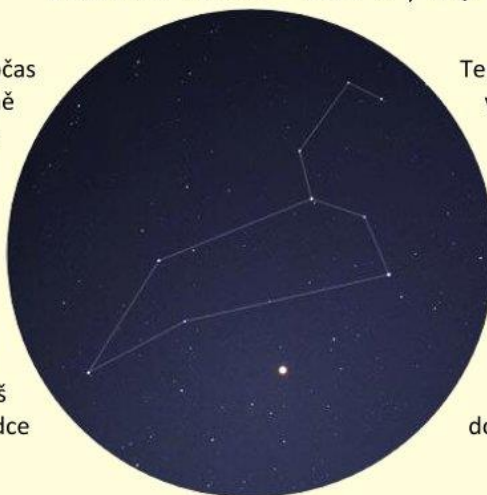
Budete ve své třídě vládnout srdcem. Dejte si pozor na leden, hromadě žáků se možná nepovede vysvědčení. Vaše trpělivost a empatie budou vaše silné stránky. Zasloužíte si ocenění za to, jak se staráte o žáky, ale nezapomeňte se starat také o sebe! Když budete mít pocit, že vám žáci vybíjejí baterky, uvařte si něco, co vám chutná, a odpočívajte. Naplánujte žákům hodně výletů a sobě pěknou dovolenou.

Lev ♌ Leo (23. července – 22. srpna)

Žáci

V tomto roce tě bude čekat štěstí, ale občas i trochu smůla. V únoru se ti konečně podaří dostat první jedničku z diktátu a v březnu tě rodina za odměnu vezme na dovolenou. V červenci a srpnu budeš smutný, protože všichni kamarádi budou na prázdninách a ty se budeš sám doma nudit. Všechno se spraví v září, když se vrátíš zpátky do školy. Tam se potkáš se starými kamarády a najdeš si i nové. V prosinci budeš šťastný, protože na vánoční besídce dostaneš spoustu dárků.

Učitelé

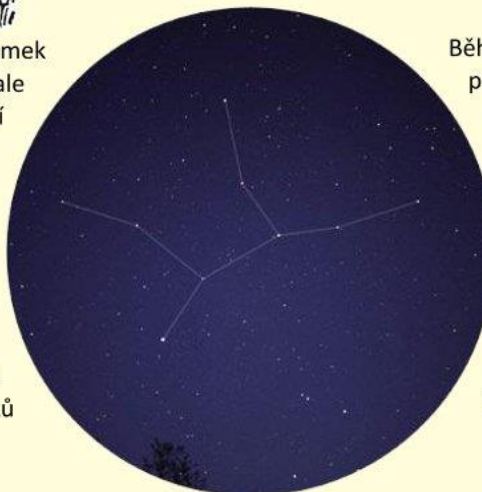
Tento rok budete plni sil, ale to vám nezabrání v tom, že občas dáte žákům i pětku. Na jaře pojedete s žáky na výlet, ale oni tam budou zlobit, tak nebudete moc spokojení. Ke konci školního roku se vydáte na dovolenou do Francie, a když se vrátíte, zjistíte, že vaši žáci nic neumí, protože všechno zapomněli. Bude to dřina, všechno je před vysvědčením doučit! Po prázdninách se vám bude dařit, žáci budou zase všechno umět a z pololetek dostanou všichni jedničku.

Panna ♍ Virgo (23. srpna – 22. září)

Žáci

Během ledna budeš psát hodně písemek a jedna se ti nepovede. Nakonec ale všechno dobře dopadne a na vysvědčení budeš mít dobré známky. O jarních prázdninách se naučíš něco nového, třeba lyžovat nebo bruslit? V červnu budeš se třídou chodit na výlety a užiješ si spoustu zábavy. V létě pojedete s rodinou k moři, které však zamrzne a ty budeš moci využít své znalosti bruslení. Na podzim přečteš hodně dobrodružných knížek. Na Vánoce dostaneš hodně dárků a ukončíš rok skvělou oslavou.

Učitelé

Během ledna budete opravovat hodně písemek a zkoušet mnoho žáků. O jarních prázdninách byste si měli jet někam odpočinout, třeba do tepla. V květnu nebo červnu pojedete na školu v přírodě a užijete si to tam, protože nikdo nebude zlobit. V létě pojedete s rodinou na vysněnou dovolenou, kde vás nikdo nebude rušit. Na podzim napíšete dobrodružnou knížku. Na Vánoce dostanete velké překvapení a oslavíte konec roku.

Váhy Libra (23. září – 23. října)

Žáci

Začátek roku bude pro Váhy dost těžký, protože se kvůli blížícímu se vysvědčení budou muset rozhodnout, jestli svůj volný čas věnují učení, nebo zábavě. Jaro bez váhání bude jednodušší, zlepší se jim známky. Nejlepší část roku bude léto, kdy se zadaří skoro všechno. Podzim nahrává sportovním aktivitám, proto by se Váhy měly přihlásit do nějaké sportovní soutěže. Konec roku bude vhodný pro kreativní činnosti, proto by se Váhy měly rozhodnout, jestli vánoční dárky koupí, nebo nějaké vyrobí samy.

Učitelé

Na začátku roku budou učitelé ve znamení Vah váhat, jaké známky dají dětem na vysvědčení. Na jaře budou učitelé opět plni sil, proto by měli žákům naplánovat nějaký pěkný školní výlet. Následuje klidné a pohodové léto, a proto učitelé nabерou hodně sil na nový školní rok. Podzim bude vhodný pro kulturní akce, které se budou líbit dospělým i dětem. A konec roku bude plný dobrých nápadů, například pečení cukroví.

Štír Scorpius (24. října – 22. listopadu)

Žáci

Na začátku roku se ti bude všechno dařit, budeš mít dobré známky a budeš spokojený. Pak se to ale začne všechno kazit. V únoru se ti rozbije počítač a ty budeš muset dlouho čekat, než ti rodiče pořídí nový. Někdy na jaře se ti rozmočí učebnice z matematiky, protože sis ji při dělení úkolu polil vodou (nebo to byly slzy?). Dávej si pozor na pátek 13., tento den pro tebe letos skrývá nepříjemnosti. Pak už bude všechno zalité sluncem: léto si užiješ na dovolené s rodiči a na své narozeniny můžeš očekávat nový iPhone.

Učitelé

Pro učitele nemáme dobrou zprávu: zpočátku roku budou jejich žáci hodně zlobit a nebude je zajímat ani učivo. V únoru se navíc ve sborovně rozbije kávovar, takže vám navíc bude hodně chybět kofein. Všechno se spraví až v červenci a srpnu, kdy strávíte opravdu krásnou dovolenou, hodně si odpočnete a budete se svou rodinou. Následující školní rok už nebudete mít žádné problémy, pokud tedy nepočítáme to, že na Vánoce spálíte perníčky.

Střelec Sagittarius (23. listopadu – 21. prosince)

Žáci

Střelec se bude chovat trochu střeleně, což se mu v průběhu roku několikrát nevyplatí. Ve škole nebude poslouchat a dostane poznámku za vyrušování v hodině. Poslouchat nebude ani doma, proto se při vaření spálí o pánev, navíc ho maminka sprdne, že vařil sám bez dohledu dospělých. Za trest mu zabaví mobil a donutí ho dělat čtyři stránky úkolů do českého jazyka. To se mu ale nakonec vyplatí, protože najednou začne dostávat z češtiny dobré známky.

Učitelé

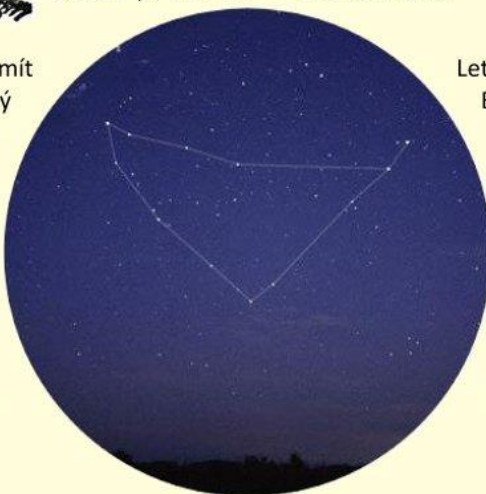
Učitele a učitelky ve znamení Střelce čeká rok, kdy budou dumat o své profesi. Jsou na děti hodní, ale přesto se i jim stane, že musí občas někomu dát špatné známky. To je bude trápit a budou dělat všechno pro to, aby se jim v práci líbilo. Budou vymýšlet nový způsob výuky, hry a soutěže, úkoly, písemky, zkoušení... Nic z toho však nebude dostačovat. Až jednou dostanou spásný nápad: možná by jim nejvíc pomohlo, kdyby jim pan ředitel zvýšil plat? Kdo ví...

Kozoroh Capricorn (22. prosince – 20. ledna)

Žáci

Kozorohu, dávej si pozor: pokud nebudeš mít na vysvědčení samé jedničky, čeká tě celý následující rok náročné doučování. Koncem února přijdou problémy s češtinou, raději se na to předem přichystej! Lepší to bude v osobních vztazích, ale jen zpočátku – najdeš si nového dobrého kamaráda, ale po čase zjistíš, že se s tebou nechce bavit, když odmítáš hrát jeho oblíbené PC hry. Ke konci roku vyhraješ v loterii a utratíš spoustu peněz.

Učitelé

Letošní rok pro vás nebude moc příznivý. Budete sice mít hodně dětí, ale bohužel nebudou nic chápat. Učení vám tedy půjde celkem těžko. Navíc po celý rok budete stále zapomínat své věci, které vždy najdete, až je nebudete potřebovat, a budete mít i malou výplatu. Asi se kvůli tomu pohádáte i s panem ředitelem, ale tady pozor – mohl by vás vyhodit a vy byste skončili pod mostem. Nebylo by lepší se mu omluvit?

Vodnář Aquarius (21. ledna – 20. února)

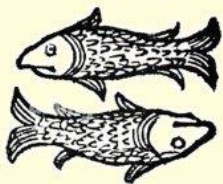
Žáci

Nejlépe se ti povede v březnu. Budeš dostávat samé jedničky, ale bohužel se na ně budeš muset hodně učit. Z učení budeš unavený, a tak se ti stane, že se pohádáš se svým nejlepším kamarádem. Určitě to s ním urovnej, třeba pomůže, když mu dáš balení žvýkaček. Mezi spolužáky budeš oblíbený, protože umíš vyprávět dobré vtipy. Jednou se ti ale stane, že řekneš vtip, kterému se budeš smát jen ty, a ostatní se urazí. Zdá se, že opět budeš mít co napravovat! Dovolená s rodiči a sourozenci bude skvělá a ty je několikrát hodiš do bazénu.

Učitelé

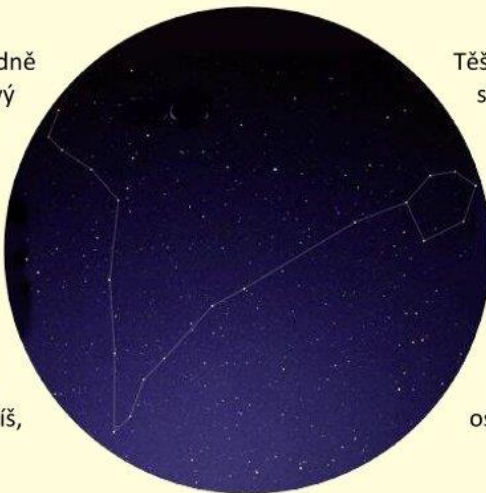
Také vy se pohádáte se svými přáteli a bude vás to stát hodně sil, než všechno uvedete zase do pořádku. Můžete s nimi vyrazit třeba na pěkný výlet nebo dálkový pochod, abyste si společně užili a upevnili vaše přátelství. Na rozdíl od soukromí se vám ve škole bude celkem dařit. Budete mít roztomilé, avšak někdy trochu hloupé žáky. Bude to dřina, než je všechno naučíte, ale aspoň se na vás budou stále usmívat. Za to všechno si zasloužíte velkou výplatu, kterou můžete využít na další cestování, tentokrát třeba s rodinou.

Ryby Pisces (21. února – 20. března)

Žáci

Z počátku roku se bude všem žákům hodně dařit, proto je čas vyzkoušet nějaký nový kroužek. V březnu tě někdo hodně příjemně překvapí. V květnu si dávej pozor na své domácí mazlíčky, mohlo by se jim něco stát. Prázdniny si moc neužiješ, protože ti rodiče vyberou špatné tábory, a také na rodinnou dovolenou pojedete někam, kam se ti moc nechce. Zbytek roku bude prima, až na Vánoce, kdy zase dostaneš dárky, o které jsi moc nestál – ale nakonec zjistíš, že jsou vlastně super.

Učitelé

Těšte se na své narozeniny – dostanete spoustu skvělých dárků a také celá oslava bude super. Jen žáci si z vás vystřelí a jako dárek vám dají spoustu neopravených písemek a testů, které budete opravovat ještě hodně dlouho. Vaše prázdniny budou plné pohody a klidu a také začátek školního roku vám zpříjemní hodně jedniček a žádná pětka. Konec roku bude úplně nejlepší a po krásných Vánocích s celou rodinou si užijete skvělé oslavy na Silvestra.

Na slovíčko v parlamentu

Rozhovory se zástupci jednotlivých tříd vedli redaktori Armixxxu

Že náš školní parlament velmi dobře funguje, o tom není žádných pochyb. Volení zástupci z jednotlivých tříd 4.–9. ročníku se pravidelně každý měsíc scházejí, plánují a spolurozhodují o činnosti školy, přicházejí s vlastními náměty a nápady, jsou aktivní. O činnosti v parlamentu také pravidelně informují své třídy, které se tak jejich prostřednictvím zapojují do dění na naší škole. Tímto článkem bychom jménem redakční rady Armixxxu, ale jistě i jménem celé školy, chtěli našim zástupcům ve školním parlamentu poděkovat za jejich práci. A také je trochu představit, abyste věděli, kdo všechno nás zastupuje.

Návštěva u našich nejstarších – devátáků:

Jakub Kareš 9. A, předseda školního parlamentu

Co tě nejvíce baví na práci ve školním parlamentu?

No, nejvíc mě asi baví, že můžu fakt něco změnit ve škole. Není to jen o tom sedět v lavici a poslouchat učitele. V parlamentu můžu přijít s nápady a pak je s ostatními uskutečnit.

Jak bys ohodnotil atmosféru a spolupráci mezi členy školního parlamentu?

Atmosféra v našem školním parlamentu je fakt super! Vždycky se těším na naše schůzky, protože je tam sranda a zároveň děláme něco užitečného.

Cítíš, že máš jako člen školního parlamentu možnost skutečně ovlivnit dění ve škole? Proč ano nebo proč ne?

Jo, určitě cítím, že máme možnost něco ve škole změnit. Není to vždycky jednoduché, ale když se snažíme, tak to jde. Co je super, že můžeme být takovým mostem mezi žáky a učiteli. Když má někdo problém nebo nápad, může to říct nám, a my to pak řešíme s vedením školy.

Kdyby sis mohl vybrat jednu věc, kterou bys na fungování školního parlamentu změnil nebo vylepšil, co by to bylo?

Kdybych mohl změnit jednu věc, asi by to bylo to, že bychom měli větší rozpočet na naše projekty. Bylo by super, kdybychom mohli požádat pana starostu a domluvit nějakou spolupráci.

Ptala se sestra Isabella Karešová, Armixxx, 5. A

1. Proč ses přihlásil/a do parlamentu?
2. Co chceš v parlamentu dokázat?
3. Co jste ve třídě vymysleli na zlepšení školy?
4. Kdyby to šlo, chtěl/a bys být i příští rok v parlamentu?
5. Jaké jsou tvé prozatímní zážitky z parlamentu?

Michael Štěpánek 9. A

1. Protože jsem si to chtěl zkusit.
2. Chtěl bych zlepšit školu, tak aby se tady všem lépe učilo.
3. Naše třída vymyslela pár nápadů, jako jsou např. plyšové míčky a úchytky na toaletní papír.
4. Určitě bych si to někdy znovu zopakoval, protože mě fascinuje řešení těchto problémů.
5. Ještě nemám takové zkušenosti, protože jsem tam byl jen jednu hodinu, ale řešili jsme tam zajímavá témata.

Andrea Skulilová 9. B

1. Chci zlepšit školu a vymyslet nové nápady.
2. Aby se tam všichni cítili jako doma a bylo to více komfortní.
3. Zatím nic ale už mám nějaké nápady v hlavě.
4. Moc ráda, protože zatím mám skvělé zážitky.
5. Úžasné, baví mě to, je tam skvělá zábava.

Zajímal se Jakub Kareš, Armixxx, 9. A

Ivana Hřebíčková 9. B

1. Zprvu to byla možnost, jak se vypařit z hodin, ale začalo mě to bavit.
2. Ráda bych pomohla škole a ráda bych tady zanechala nějaký odkaz.
3. Ve třídě jsme zvolili přidání antistresových pomůcek do tříd.
4. Ještě si nejsem úplně jistá, ale myslím, že spíše ano.
5. Vždycky tam byla sranda, ale brali jsme to samozřejmě seriózně.

Barbora Sitte 9. C

1. Do parlamentu jsem se přihlásila, protože mě to minulé roky opravdu bavilo.
2. Ráda bych pomohla s vylepšováním školy.
3. Naše třída vymyslela například stolní fotbalík nebo zrcadla do tříd.
4. Pokud by to šlo, moc ráda bych se do parlamentu dostala, protože spolupráce s ostatními byla úžasná.
5. Žádné si teď nevybavím, ale vždy, když je parlament, tak je něčím zajímavý.

Andrea Vichtová 9. C

1. Protože chci přinést nové nápady na zlepšení školy.
2. Vylepšit školu a prosadit svoje nápady a názory za svoji třídu.
3. Stolní fotbal, hokej, bezprašné křídly, zrcadla do tříd.
4. Ano, to bych byla moc ráda, protože mě parlament velmi baví.
5. Parlament mi přinesl zlepšení ve vyjadřování s lidmi a vyjadřování názorů, prosazení mé třídy.

9. A – Jakub Kareš a Michael Štěpánek

9. B – Ivana Hřebíčková a Andrea Skulilová

9. C – Barbora Sitte a Andrea Vichtová

Setkání s osmáky a sedmáky

1. Co tě baví?
2. Proč jsi šel/šla do parlamentu?
3. Co tam chcete prosadit?

Hana Bierová 8. A

1. Baví mě plavání a samozřejmě psát Armix.
2. Šla jsem do parlamentu hlavně proto, abych mohla prosazovat zajímavé a dobré nápady z naší třídy.
3. Chtěly bychom tam samozřejmě prosadit tříměsíční prázdniny, ale to asi nevyjde, ale tak umělé kytičky jsou taky fajn.

Michaela Soukupová 8. A

1. Ráda si čtu a poslouchám hudbu.
2. Do parlamentu jsem šla, protože jsem chtěla zkusit něco nového a třeba se něco přiučit.
3. Chtěla bych prosadit jakýkoli smysluplný návrh naší třídy.

Eliška Hladišová 8. B

1. Baví mě florbal a hudba.
2. Do parlamentu jsem šla, protože nikdo od nás ze třídy nechtěl a já jsem tam byla od páté třídy, tak si mě odhlasovali.
3. Chtěli bychom prosadit pěnové míčky do tříd a deskové hry do tříd.

Dana Osyf 8. B

1. Baví mě malování a hraji na kytaru.
2. Protože nikdo jiný nechtěl jít a třída si mě vybrala.
3. Pěnové míčky do tříd. Také bychom chtěli prosadit deskové hry do tříd, aby bylo co o přestávkách hrát.

Adéla Compel 8. C

1. Baví mě zpívat a hrát na klavír.
2. Protože nikdo jiný nechtěl a já byla odhlasována.
3. Prosadit nechceme asi nic, protože naše škola je dobrá taková, jaká je.

Linda Spáčilová 8. C

1. Baví tancovat a malovat.
2. Do parlamentu jsem šla, protože mě to baví a chtěla bych dělat nějaké projekty.
3. To nevím, protože nic nechceme.

8. A
Hana Bierová
a Michaela
Soukupová

8. B – Dana Osyf
a Eliška Hladišová

8. C
Linda
Spáčilová
a Adéla
Compel

Zpovídali Ondřej Rybka a Ondřej Matějka, Armixxx, 8. A

Tina Kotišová 7. A

1. Baví mě tělocvik.
2. Do parlamentu jsem šla, protože mě třída odhlasovala.
3. Chtěli bychom prosadit zrcadla nad umyvadla do tříd.

Antonie Šťastná 7. A

1. Baví mě závodní plavání a tělocvik.
2. Protože mě třída odhlasovala do dvojice.
3. Chtěli bychom prosadit zrcadla nad umyvadla do tříd.

Elena Pelechová 7. B

1. Baví mě hudební výchova.
2. Do parlamentu jsem šla, protože nikdo jiný nechtěl a třída si mě zvolila.
3. A chtěli bychom prosadit pěnové míčky do tříd.

Tomáš Vráblík 7. B

1. Baví mě fotbal.
2. Do parlamentu jsem šel, protože mě tam chtěl náš učitel.
3. Prosadit bychom chtěli pěnové míčky do tříd.

Klára Böhmová 7. C

1. Ráda zpívám.
2. Protože do parlamentu chodím už do páté třídy a baví mě to.
3. Prosadit bychom chtěli bezkontaktní dávkovače na mýdla

Mirka Willmannová 7. C

1. Ráda se starám o své vlasy.
2. Protože tam chodím už od čtvrté třídy a jsem ze třídy nejukecanější.
3. Chtěla bych na parlamentu prosadit bezkontaktní dávkovače na mýdla.

7. A
Tina Kotišová
a Antonie
Šťastná

7. B
Tomáš Vráblík
a Elena
Pelechová

7. C
Mirka
Willmannová

a Klára Böhmová

U šestáků

1. Prosím představte se nám a řekněte, jaké máte koníčky?
2. Proč jste se přihlásili do parlamentu?
3. Co byste chtěli prosadit do naší školy nebo do třídy?

*Ptali se Tomáš Boreš, Tomáš Juřica,
Samuel Nezval a Viktor Pešek, Armixxx, 8. A*

Oskar Kahle a Karolína Fedorková 6. A

1. Ahoj, já jsem Oskar a hraji závodně florbal, já jsem Karolína a hraji závodně badminton.
2. Vybrali nás spolužáci.
3. Rádi bychom mobily na přestávky.

Nela Onesorková 6. B

1. Mám ráda plavání.
2. Baví mně vymýšlet nové nápady pro školu.
3. Nějaké nové pomůcky, aby se nám lépe učilo.

Matyáš Maňoušek a Martina Vavroušková 6. C

1. Ahoj, já jsem Matyáš a hraji ping-pong a plavu. A já jsem Martina, hraji na klavír a dělám streetdance.
2. Byli jsme zvoleni naší třídou.
3. Pohodlné židle a aby prosadili 6. třídy různé akce.

Radek Juřica a Adéla Brodská 5. A

1. Já jsem Radek, hraji házenou a chodím do Severky. A já jsem Adéla, hraji na flétnu, dělám balet a zpívám.
2. Protože nás to baví a lákalo nás to.
3. Molitanové kostky do třídy.

Vojtěch Russnák a Marie Bartoňová 5. B

1. Ahoj, já jsem Vojta a rád hraji basket, já jsem Mája a ráda běhám a chodím do atletiky.
2. Protože nás vybrala třída.
3. Nové skříňky na první stupeň místo šaten.

David Vířazka a Miriam Zábržová 5. C

1. Ahoj, já jsem David a hraji hokej a já jsem Miriam a ráda maluji.
2. Chtěli jsme to zkusit, jaké je to chodit do parlamentu.
3. Venkovní ohniště.

a na prvním stupni

1. Proč ses přihlásil/a do parlamentu?
2. Co chceš v parlamentu dokázat?
3. Co jste ve třídě vymysleli na zlepšení školy?
4. Kdyby to šlo, chtěl/a bys být i příští rok v parlamentu?
5. Jaké jsou tvé prozatímní zážitky z parlamentu?

*Odpovědi čtvrtáků s těmi deváťáckými
srovnával Jakub Kareš, Armixxx, 9. A*

František Jančárek 4. A

1. Já moc rád hraju na kytaru, moc mě to baví poslouchat tu hudbu, a také hraju florbal.
2. Já myslím, že si tam budeme hodně povídat a říkat svoje návrhy pro zlepšení školy.
3. Myslím si, že tahle škola je super a dobře se mi tady učí.

Laura Stejskalová 4. A

1. Moc ráda hraju na flétnu, ale taky sportuju, dělám karate.
2. Už jsem nad tím nějak přemýšlela, mám nějakou představu, myslím si, že tam bude mega sranda a uvidím nápady ostatních lidí.
3. Naše škola je super, mám tady hodně kamarádek a strašně mě to tu baví, paní učitelky jsou na mě moc hodné.

Anna Kolaříková 4. B

1. Já tady ve škole tančím, je to fakt super, a taky moc ráda maluju.
2. No nevím, protože paní učitelka se mě ptala, jestli bych si to chtěla zkusit, a já jsem si říkala proč ne.
3. Myslím si, že to tam bude super zábava a dozvím se tam mnoho nových věcí.

Kryštof Nekvapil 4. B

1. Já teďka nově hraju fotbal, ale dříve jsem hrál házenou a třeba i ping-pong.
2. Už jsem nad tím dlouho přemýšlel, ale když jsem dostal tu možnost, tak jsem vůbec neváhal a hned jsem se přihlásil do hlasování.
3. Myslím, že tam budu hodně užitečný, protože mám hodně nových nápadů na zlepšení školy a věřím, že si to tam užiju.

4. A František Jančárek a Laura Stejskalová

4. B Kryštof Nekvapil a Anna Kolaříková

5. A Radek Jurica a Adéla Brodská

5. B Vojtěch Russnák a Marie Bartoňová

5. C David Vítazka a Miriam Zábržová

Celý parlament vás zdraví a přeje krásný nový rok 2025. Snad se vám naše práce bude zase líbit!

Soutěž o nejlepší klaprám

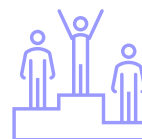
Laura Stávková

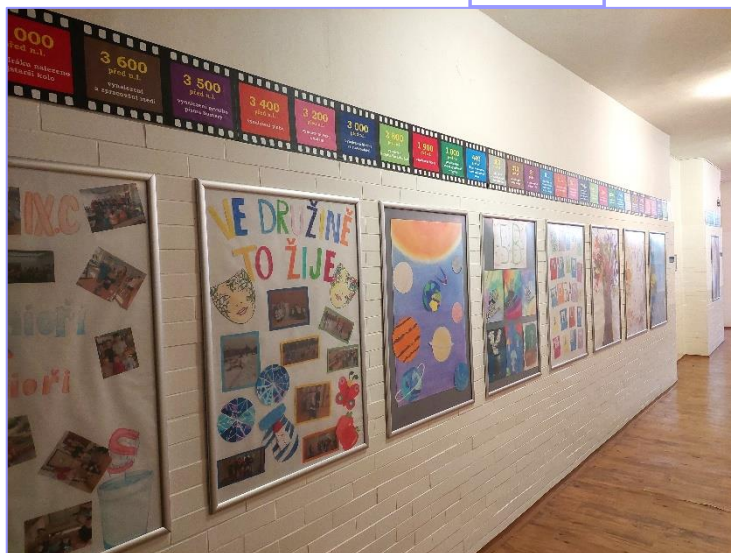
Od konce minulého školního roku zdobí chodbu k jídelně klaprámy. Každá třída školy má jeden, kterým se prezentuje ostatním. Žáci společně s třídními učiteli vybírají témata velmi pečlivě. Jejich kreativní dílka si rozhodně zaslouží pozornost. Ředitel školy proto vždy oceňuje nejlepší návrhy.

O pořadí demokraticky rozhodují všichni žáci školy. Gratulace však patří všem, neboť klaprámy byly opravdu velmi zdařilé!

Vítězové podzimního kola:

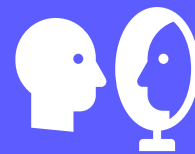

- 1. místo 2. B (p. uč. Heroschová) – 9 hlasů
- 2. místo 9. A (p. uč. Švehlík) – 7 hlasů
- 3. místo 5. C (p. uč. Halfarová) – 5 hlasů
- 3. místo 6. B (p. uč. Krejčí) – 5 hlasů

Armixxx se probojoval do finále soutěže Školní časopis roku

Ivana Coufalová

Jak všichni dobře víte, naše škola vydává čtvrtletně školní časopis Armixxx, který Vám nyní přináší již 26. číslo. Letos jsme se s ním přihlásili do soutěže Školní časopis roku a velmi nás potěšilo, že jsme se hned napoprvé v konkurenci 285 základních a středních škol probojovali až do finále. Toto finále, koncipované jako Multimediální den, se konalo v pátek 22. listopadu na Katedře mediálních studií a žurnalistiky FSS Masarykovy univerzity. Sedm našich redaktorů – Míša, Hanka, Isabella, Adéla, Jakub, Radek a Filip – bylo u toho.

V prostorách historické budovy byl pro všechny účastníky přichystán bohatý program. Téma bylo Evropská unie a novináři. V rámci vyhlášení výsledků soutěže, do které se přihlásilo 285 časopisů, se sešli fináloví zástupci redakcí školních časopisů základních i středních škol, kteří vydávají své časopisy v tištěné nebo elektronické podobě pro své spolužáky, kamarády, učitele, rodiče. V prostorách historické budovy probíhal bohatý program pro všechny účastníky. V atriu vysoké školy se konal mediální jarmark. Byly zde stánky mediálních společností. Radek s Filipem si vyzkoušeli, jak se komentuje hokejový zápas. Redaktor Českého rozhlasu Brno jim předal soupisku se jmény hráčů, nasadil sluchátka, do rukou dostali mikrofony a na obrazovce i za mikrofonom se odehrával boj. Adéla s Isabellou si u stánku mediální společnosti vyzkoušeli kvíz o znalostech světových pamětihodností, Hanka si posadila na rameno tříkilovou kameru a učila se natáčet dění v aule. Jakub navštívil workshop, kde zástupci neziskové organizace Petrklíč Help učili, jak si poradit s fake news. Psaní zpráv, natáčení mobilem, vystupování před kamerou s mikrofonom, diskuse s reportérem, to je jen malá ochutnávka toho, co zažili při interaktivním workshopu Zprávičky ČT:D další členové redakční rady. Současně jsme si mohli listovat ve vystavených časopisech zúčastněných škol a sbírat inspiraci pro naši další tvorbu.

Dopolední maraton zajímavých akcí byl završen slavnostním vyhlášením celostátní soutěže. I když se náš časopis na předních místech neumístil, již přítomnost ve finále je pro nás úspěch, konkurence byla velká a kvalita soutěžících vysoká. Celá tato akce se tak pro nás stala povzbuzením do další práce v tvorbě časopisu.

Děkujeme redaktorům časopisu za skvělou práci a Michaelu Soukupové, Hance Bierové, Isabelle Karešové, Adéle Brodské, Jakubu Karešovi, Radku Juřicovi a Filipu Brandejsovi za vzornou reprezentaci školy.

Archiv našeho časopisu Armixxx si můžete prohlédnout na stránkách ZŠ Arménská.

Mediální den Adéla Brodská, Isabella Karešová

Dne 22. listopadu jsme byli na Masarykově univerzitě. Dívání jsme se na časopisy středních a základních škol. Zkusili jsme si držet kameru a dělali jsme kvíz. Dělali jsme si test na vlajky Evropy a jídla. Potom jsme šli na workshop na přednášku a vytvořili jsme dnešní zprávičky. Dostali jsme trička, samolepky, fotku a podpis.

Pak jsme šli na vyhlášení soutěže o nejlepší časopis, sice jsme bohužel nepostoupili, ale jsme rádi, že jsme byli ve finále.

Fake news Jakub Kareš

Přednáška o dezinformacích mě překvapila.

Na fakultě sociálních studií jsem se s Armixxem zúčastnil zajímavé přednášky o fake news, kterou vedl zkušený novinář. Během hodiny jsme se naučili, jak rozpoznávat falešné zprávy na internetu a sociálních sítích, jak ověřovat zdroje informací a kriticky přemýšlet o obsahu. Nejvíce mě zaujalo praktické cvičení, při kterém jsme měli sami rozlišit pravdivé zprávy od dezinformací. Od té doby jsem mnohem opatrnější při sdílení informací a vždy se snažím vše důkladně ověřit.

Celá akce byla velmi přínosná a myslím si, že by podobnou přednáškou měli projít všichni studenti.

Jak se dělají Zprávičky

Michaela Soukupová

V rámci Mediálního dne na Masarykově fakultě mediálních studií a žurnalistiky byli vybraní žáci, redaktori našeho školního časopisu ARMixxx, přihlášení do mediálního workshopu, který se jmenoval „Jak se dělají Zprávičky“.

Celým workshopem nás provázely dvě známé tváře z dětských Zpráviček, které se vysílají každý večer v 18:40 na dětské televizní stanici ČT :D, moderátoři Ondřej Hruška a Lukáš Vopršál. Po celou dobu mediálního workshopu byl přítomen i Petr Kopecký, zástupce dětských Zpráviček.

Moderátoři si pro začínající novináře přichystali prezentaci, ve které je seznámili s tím, jak se chystají a dělají Zprávičky, jak napsat dobrý článek nebo jak natočit dobrou reportáž, případně na co se zaměřit. Mladí novináři si v průběhu mediálního workshopu mohli ledacos vyzkoušet a ke konci workshopu mládež utvořila skupinky, ve kterých sepsala body pro reportáž do dětských Zpráviček. Body vycházely z tiskové konference, která pro tento mediální workshop byla speciálně připravená.

Tiskovou konferencí všechny provedl Petr Kantor, koordinátor Časopisu roku pro Jihomoravský kraj. Dva žáci z několika skupinek si mohli i vyzkoušet, jak se taková reportáž točí. Na konci mediálního workshopu se všechny skupinky spojily v jednu velkou a společnými silami sepsaly údaje pro reportáž do dětských Zpráviček. Po ukončení workshopu následovala autogramiáda moderátorů z dětských Zpráviček.

Mediální workshop „Jak se dělají Zprávičky“ byl velmi dobře zpracovaný a velmi atraktivní pro přítomné. Naši mladí novináři se na něm dozvěděli spoustu nových užitečných věcí a „fíglů“, jak mít co nejlepší články nebo reportáže.

Mediální den a anketa Armixxxu

Filip Brandejs, 5. B a Radek Juřica, 5. A, Armixxx

Na Mediální den jelo od nás ze školy sedm dětí, kteří byli vybráni z redakční rady Armixxxu za odměnu, protože měli v loňském školním roce nejvíce článků. Bylo to super, byla tam různá stanoviště, například i-Rozhlas, mohli jsme si zkusit třeba komentovat hokej atd. Poté se konaly byly různé přednášky, ale byly v angličtině, takže pro nás z prvního stupně byly těžké pochopit. Následoval program Jak se tvoří Zprávičky, kde jsme se dozvěděli hodně nového.

Využili jsme jeden z nápadů a přichystali si pro vás následující anketu.

Ankety

- Ptali jsme se žáků 5.A,B a 4.B na soc. sítě, hry, sporty a co dělají ve volném čase.
- KAŽDÝ MOHL I VE STEJNÉ KATEGORII DÁT VÍCE HLASŮ

2. Sporty

sám za sebe 28 hlasů

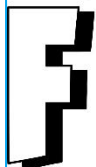

týmové sporty 14 hlasů

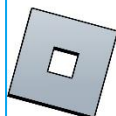
3

1. Jako první jsme se

ptali na Mobilní a Počítačové hry

Fortnite 15 hlasů

Roblox 13 hlasů

Duolingo 18 hlasů

Jiné hry 25 hlasů

3. volný čas

Jako 3 jsme se ptali na volný čas co žáci raději dělají

Učení 6 hlasů

Družina 1 hlas

Dělání domácích úkolů 4 hlasy

Chůze ven 18 hlasů

4

4. sociální sítě

Instagram 14 hlasů

Whatsapp 42 hlasů

TikTok 15 hlasů

Facebook 1 hlas

5

• Rekapitulace

- Hry: jiné počítačové či mobilní hry 25 hlasů
 - Sporty: sám za sebe např. lezení
 - Volný čas: chůze ven s kamarády 18 hlasů
 - sociální sítě: WhatsApp 42 hlasů
- ! zde můžeme vidět že každý má rád něco jiného!**

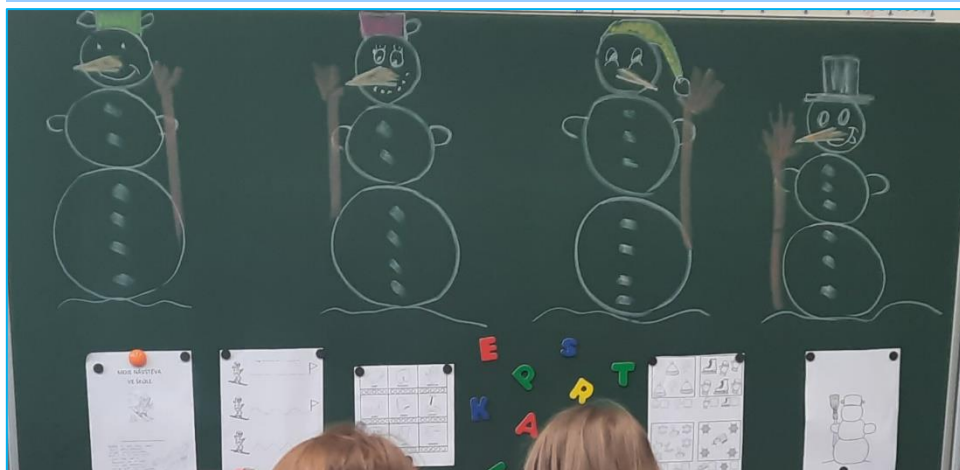
Děkujeme za to že jste si přečetli náš článek vytvořili:
Filip Brandejs a Radek Juřica

6

1. stupeň

Předškoláci v lavicích Šárka Heroschová

Jako každoročně tak i letos přišli za námi do školy předškoláčky z mateřské školy Pohádka. Je to už tradicí a my jsme rádi, že můžeme naše budoucí prvňáčky přivítat v našem školním prostředí.

Děti si vyzkouší sezení ve školních lavicích, aktivně se zapojí do rozhovoru s paní učitelkou a do připravených aktivit, které dětem dovolí nahlédnout do práce ve škole. Paním učitelkám pomáhají „ostřílení“ druháčci, kteří rádi svým mladším kamarádům představí, jak to ve škole chodí a pomáhají jim. Paní učitelky

si připraví zajímavé úkoly, tělovýchovné chvilky, čtení příběhů, básničky, písničky, malování, tvoření aj.

Jak to bylo u nás? My jsme si povídali o zimě a zimních sportech. Nechali jsme napadnou sníh, oblékli jsme se s básničkou do kombinézy, aby nám při tom sportování nebyla zima, nasadili jsme carvingové lyže a natrénovali jsme techniku sjezdového lyžování. A hurá na kopec! Sjeli jsme až do údolí, kde na nás čekali čtyři sněhuláci. Který je který? Děti je rychle poznaly a mohla začít koulovaná. Po tak náročném sportování jsme si šli odpočinout do lavic. Gábinka, Marcelka a Anička se chopily důležité role provádět děti pracovními listy. Zimní hudba nás doprovázela při jízdě šusem a slalomem. Psali jsme čísla, počítali slabiky a poznávali písmenka. Na závěr nás čekal obrázek sněhuláka. Ten k nám ale, jak děti správně poznaly, stál zády, a tak jsme ho otočili domalovali, aby se na nás usmíval.

Tato vyučovací hodina je vždy zajímavou zkušeností pro naše budoucí prvňáčky a věříme, že tak poznají, že i ve škole je prima. Ještě nás čekají v tomto školním roce dvě návštěvy. Budeme se na společně strávený čas v lavicích s předškoláčky těšit.

3. A na policii

Kamila Reslová, foto Ilona Musilová

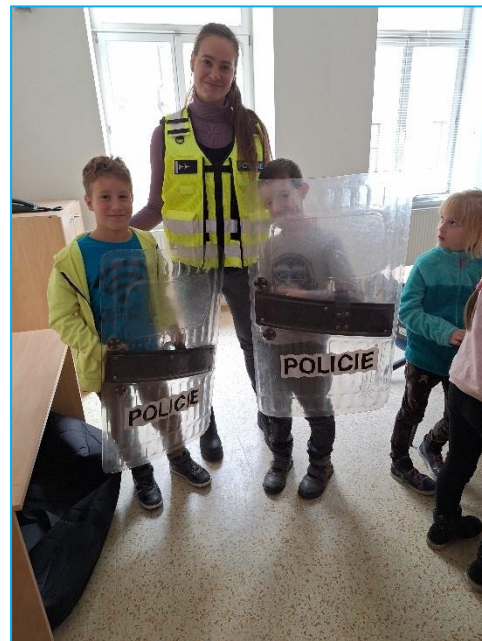
Co všechno obnáší profese policisty? Jaké speciální oblečení na sobě musí při práci nosit? A kdo je to psovod? To všechno jsme zjistili při prohlídce policejní pobočky ve středu Brna.

Děti hodně překvapilo, že policista musí umět nejen výborně zacházet se zbraní, ale také dobře komunikovat nebo psát protokoly. Každý pracovní den na sobě nosí neprůstřelnou vestu, protože dopředu nemůže vědět, jak moc se situace vyhroť. A taková policejní výbava s bundou, vestou, zbraní, obuškem atd. může mít až 12 kilogramů!

Zájemci si oblečení vyzkoušeli na vlastní kůži!

Velmi nás zaujalo povídání o práci psovoda. Jde o policistu, který pracuje se speciálně vycvičeným psem a při zásahu mu dává povely. Zvířecí zaměstnanec pomáhá s vyhledáváním drog, jiný pozná výbušniny nebo pomáhá při davových akcích. Zajímavé bylo zjištění, že takový pes pracuje asi šest let, potom jde do psiho důchodu a v práci ho nahradí nový pes.

Závěrem si děti prohlédly auto (i zevnitř), poté zablikaly policejní majáky a naše exkurze skončila.

Jak roste chléb

Yvona Vrábliková a žáci 3. B

V rámci učiva prvouky o živé přírodě se žáci 3. B zúčastnili výukového programu v CVČ Lipka. Měli tak možnost projít si a vyzkoušet všechny kroky, které předcházejí tomu, než si mohou v obchodě koupit čerstvý chléb. Od osetí pole na podzim přes zrání, sklizeň, mlácení klasů, mletí zrn na mouku, zadělávání těsta a ve finále tvoření vlastnoručně vytvarovaných „chlebků“.

Zážitkové dopoledne se všem velmi líbilo a dozlatova upečené pečivo bylo pro všechny chutnou křupavou odměnou.

Líbilo se mi, jak jsme určovali
druhy obilí a připravovali
těsto.

Líbilo se nám mlácení pšenice
cepem a pečení chleba.

Dozvěděli jsme se,
co je cep a snop.

Mlácení cepem bylo docela
těžké.

Mohli jsme si sami namlít zrní
na mouku.

Mě bavilo tvarování těsta
na chléb.

Chleba nám moc chutnal!

Neobyčejný kluk

Markéta Chmelařová, 4. A

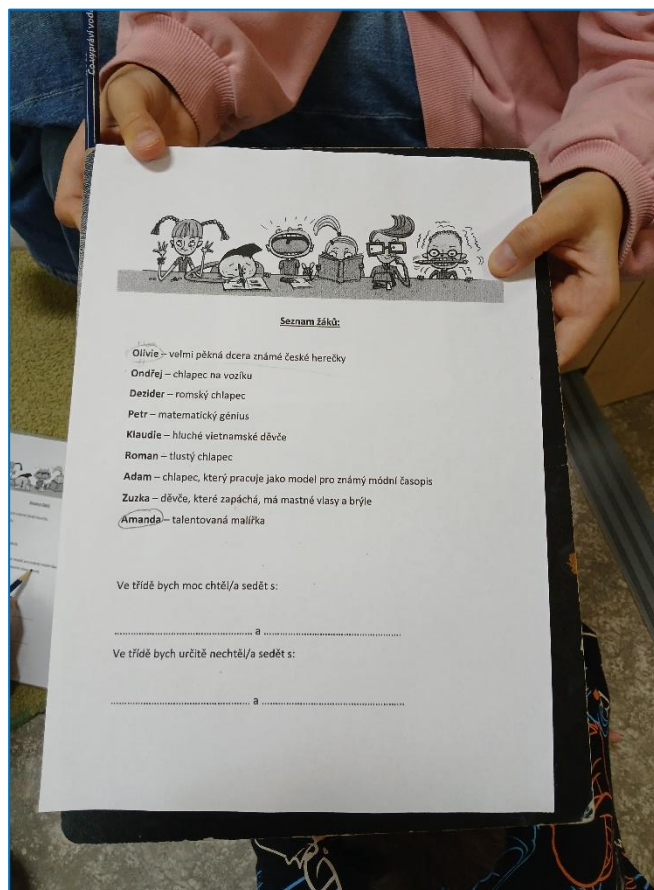

Co si představíte, když se řekne slovo hrdina? Spidermana, Batmana a další postavy z komiksů? Víte, že hrdinou může být úplně obyčejný člověk bez nadpřirozených schopností?

Na tyto otázky jsme se my ze 4. A pokusili hledat odpovědi v Knihovně Jiřího Mahena na Lánech. Program se jmenoval Neobyčejný kluk a bylo to podle knížky paní spisovatelky R. Palaciové. Hrdinou je páťák August, který nevidí na jedno oko. Rodiče ho proto učí doma, ale od nového školního roku se rozhodnou, že ho do školy pustí. Děti Augusta nejdřív vůbec neberou mezi sebe, ale jednoho dne se zastane svého spolužáka, se kterým se skamarádí a postupně se vše obrací k lepšímu.

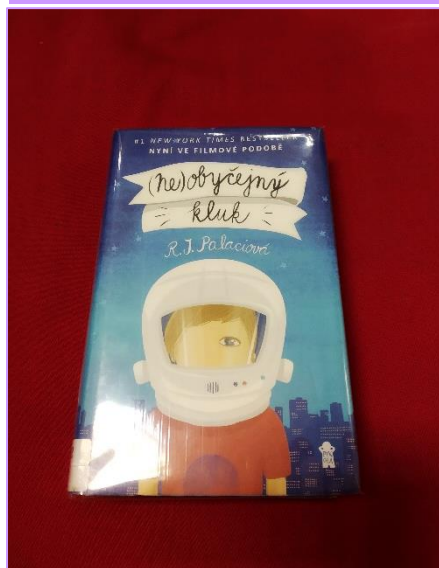
Po úvodu o knize jsme dostali pracovní listy s úkolem. Měli jsme podle jedné informace vybrat, s kým chceme sedět a s kým ne. Např. u Olivie bylo napsáno, že je to moc hezká dcera známé herečky. U Zuzany zase, že je to děvče, které má mastné vlasy a nevoní. U Amandy – talentovaná malířka. Chcete vědět, jaké tyto holky ve skutečnosti jsou? To jsme se dozvěděli, až jsme si vybrali, koho chceme a koho ne. Většinou jsme si vybírali podle vzhledu. Olivie ve škole šikanovala jednu spolužačku. Zuzana byla nemocná a pak se vyléčila a už neměla mastné vlasy a voněla. Amanda byla tou šikanovanou spolužačkou. Nakonec se s Olivíí spojila a chovaly se špatně obě.

Když nám paní knihovnice přečetla, jaké děti ve skutečnosti jsou, byli jsme hodně překvapení. Z toho plyne, že nemáme dát na vzhled, ale člověka líp poznat z více stran.

Neobyčejný kluk

Tereza Fišerová a Isabella Karešová, 5. A, foto Petra Kopřivová

V listopadu jsme navštívili naši knihovnu na Lánech. Když jsme si sedli na koberec, paní knihovnice nám přečetla první kapitolu z knížky Neobyčejný kluk. Jmenovala se August – a byl neobyčejný v tom, že měl postižený obličej, takže vypadal neskutečně divně.

V další části jsme se přenesli do Augustovy třídy. Paní knihovnice nám rozdala papíry se jmény Augustových spolužáků a s jejich popisem. Měli jsme si vybrat, vedle koho chceme a nechceme sedět. Na zemi ležely papírky s vlastnostmi. Posbírali jsme je a vrátili se na místo, kde jsme prozradili, koho jsme si vybrali. Hodně z nás zjistilo, že si podle prvního pohledu vybralo opravdu špatně.

Pak jsme dostali srdce z papíru. Paní knihovnice nám pokládala otázky, jestli jsme někdy někomu provedli něco špatného. Když jsme na některou odpověděli ANO, museli jsme papírové srdce natrhnout. Poté jsme dostali izolepu a pokusili se papírové srdce zase slepit. Ale žádné srdce už nevypadalo jako předtím. To nám ukázalo, že když jsme na někoho zlí, na jeho srdci to už navždycky zanechá šrámy.

V průběhu dílny jsme se zamysleli nad tím, že nemáme soudit nikoho podle prvního pohledu. A také jsme zjistili, jak může naše chování ublížit jiným lidem. Bylo to moc zajímavé.

Vezmi papírové srdce.

AKTIVITA – Zlomená srdce

Natrhni srdíčko, pokud jsi někdy:

- Řekl kamarádovi něco nepěkného
- Smál ses, když kamarád spadl
- Smál ses, když kamarád dostal špatnou známku
- Nepomohl jsi kamarádovi, když to potřeboval
- Posmíval ses někomu
- Nechtěl jsi sedět s někým v lavici
- Udělal jsi někomu něco zlého

Natrhni ho, pokud jsi někdy...

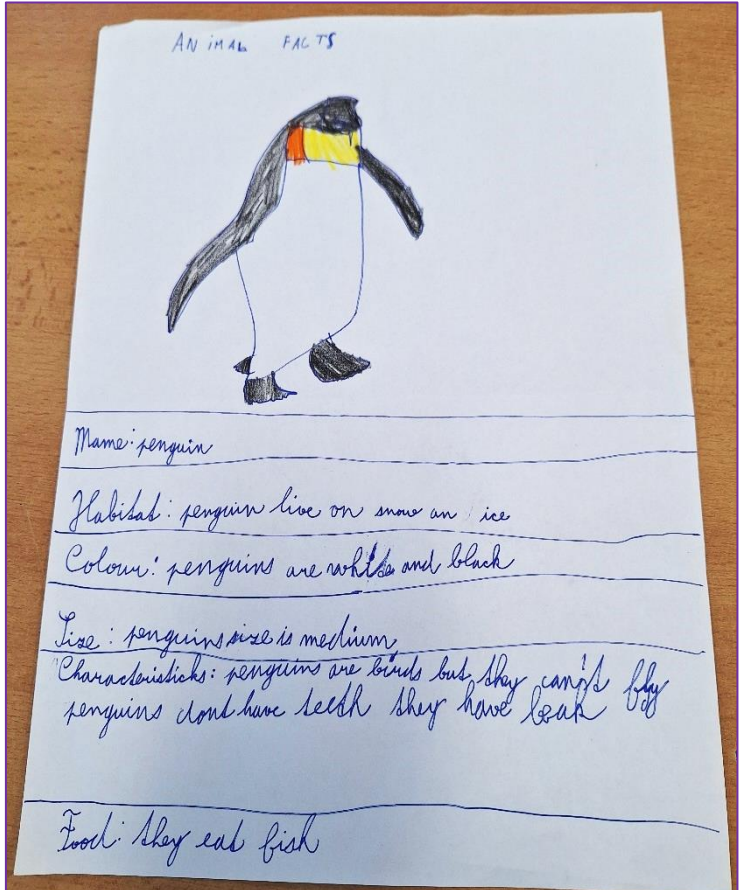
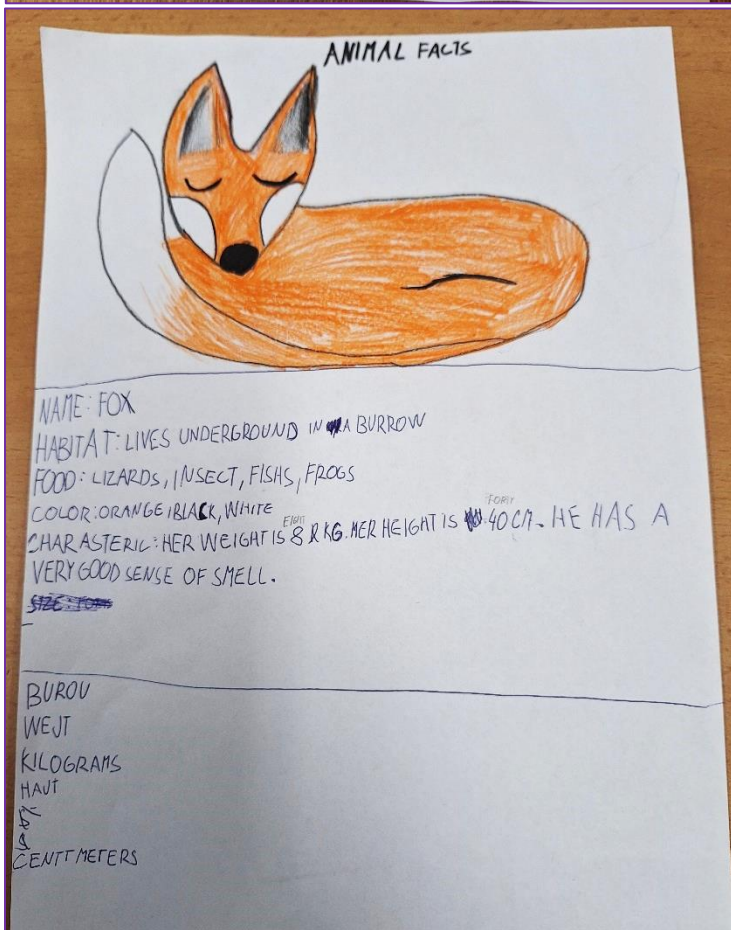
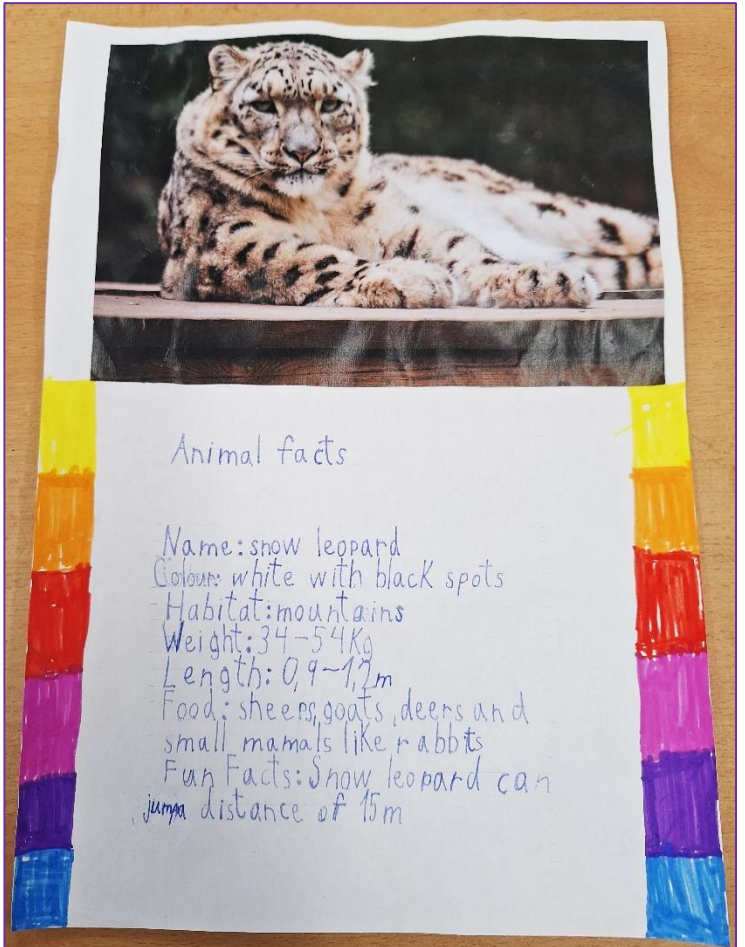
A pak se ho pokus slepit.

Angličtina v akci

Třída 4. A, foto Jana Cendelínová

ANIMAL FACTS

NAME: *Ancistrus*

HABITAT: *live in the water*

COLOUR: *black*

SIZE: *Ancistrus is small*

CHARACTERISTICS: *He have got black body and small eyes, ancistrus likes dirt in the aquarium, He's like a vacuum cleaner.*

FOOD: *ancistrus likes fish food*

NAME: FOX

HABITAT: FOX LIVE IN THE FOREST

COLOR: ORANGE AND WHITE COLOR

SIZE: FOX IS BIG

CHARACTERISTICS

fox no big sharp mat she live in the forest it can be all white. hunt fish, is a creature of the night

FOOD: *eat fish meat*

Name: *Lizard*

Habitat:

The lizard lives in forest and gardens

Colour: *∞*

Lizards are usually green in color.

Size:

Lizards are small

CHARACTERISTICS: *They are small, have a short tail, have small eyes, have four legs and a short tail.*

Food: *They feed on insects.*

Name: *Common bit*

Habitat: *It especially seeks out deciduous and mixed forests.*

Characteristic: *Length of 11.5-15 cm and weighs 14-23g. Head is shiny black, the cheeks and ears are white. The black color continues on the breast and narrows to a black stripe that runs across the belly.*

Color: *Black and white.*

Size: *Length of 11.5-15 cm and weighs 14-23g.*

Food: *Insects.*

ANIMAL

FACTS

Animal facts

Luzana M.

Name: *Octopus*

Habitat: *sea bottom*

Color: *variable*

Characteristics:

It has soft body with eight tentacles. He is smart and fast.

In danger can change body color and release black ink.

Food: *fish, crabs*

Size: *Octopus is big body.*

ANIMAL FACTS

NAME: RAY

HABITAT: LIVE IN WATER

COLOR: BLACK AND WHITE

SIZE: RAY ARE BIG AND SMALL

CHARACTERISTICS

THEY'VE GOT BLACK AND WHITE BODY SOME HAVE A GRAY COLOR

TOD. SOME SPECIES HAVE A POISONOUS TAIL.

Dobrodružná cesta

Adéla Dvořáková a Petr Bier, 5. A, foto Petra Kopřivová

S naší třídou jsme se před Vánocemi vydali na Dobrodružnou cestu do PPP Sládkova. Netušili jsme, že nás dobrodružství čeká již během cesty – v tramvaji se totiž zasekla plošina pro invalidy a ani po několika řidičových pokusech nechtěla zapadnout zpět na své místo. Nakonec nás hrdinně zachránil náš spolužák Dan, který po celou jízdu stál na plošině, čímž ji dostatečně zatížil a my mohli dokončit svoji cestu... Koho na plošinu po našem výstupu postavil řidič místo něj, to jsme se už nedozvěděli.

Když jsme přišli do poradenského centra, lektori nás uvítali a my jsme se jim představili. Nebylo to ale jednoduché – každý jsme museli uvést, v čem jsme výjimeční. Pokud jsme uvedli něco, co o sobě mohli říct i jiní, sedli si nám na klín. Občas vznikla pěkně dlouhá řada! Nakonec jsme to ale zvládli, takže dnes už víme, že opravdu každý z nás je něčím výjimečný.

Pak začala první hra. Na cestu za dobrodružstvím jsme se rozdělili do skupin. Každá skupina musela ze svých těl seskládat dopravní prostředek, který by byl poznat, a zároveň se musel i hýbat. Zvládli jsme to všichni a dopravili jsme se na ostrov.

Tady probíhala hlavní hra. Stáli jsme na mostě, co byl půlkruh ze židlíček, a pod námi byli nepřátelé, kteří nás nesměli zaslechnout. Když lektori uslyšeli jakýkoli zvuk, odebrali nám jednu židli. A do toho nám zadávali úkoly – seřadte se podle data narození, podle výšky a tak dál. Celkem jsme měli tři pokusy, postupně jsme se učili lépe a lépe spolupracovat, ale k vítězství nám ani to nestačilo.

Program byl moc hezký, a i když jsme na ostrově neuspěli, zjistili jsme, jak je dobré poslouchat jeden druhého.

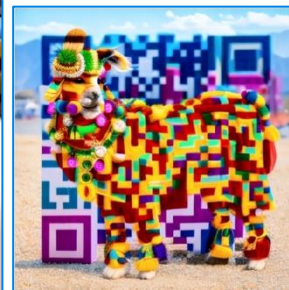
Na cestě do Chile

Max Cihlář a Jakub Janíček, 5. B

V pátek 10. ledna jsme se společně s ostatními pátými ročníky vypravili do Bílého domu na besedu o Chile. Přednáška byla zpracovaná jako film. Líbilo se nám, že film byl natočen přímo v Chile a my jsme tam měli možnost vidět všechny peripetie cesty. Například, že každou chvíli měli píchlou pneumatiku, nebo že jim vykradli auto a odnesli všechnu elektroniku. Viděli jsme krajinu Chile, dozvěděli jsme se, jak vznikají ledovce. Poznali jsme taky místní legendu, podle které v Chile žila bájná Pachamama, která stvořila všechn život v této zemi. Přednáška byla zajímavá, ale přáli bychom si, aby byla více zábavná.

Protože máme spolužáka Maxe Mauléna, který z Chile pochází a navštívil ji letos na Vánoce, podívali jsme se ve škole i na fotografie z jeho cesty. Tady vám některé z nich přinášíme; pomocí QR kódu si pak můžete načíst celou prezentaci.

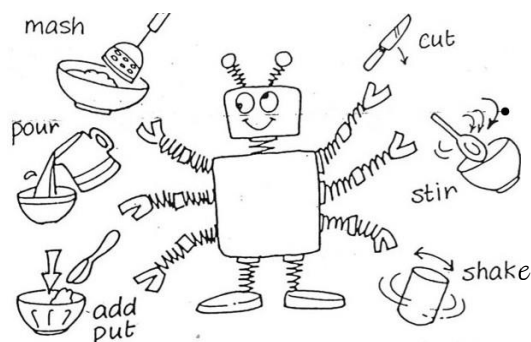

Pololetní milkshaky ve 4. A a 4. B

Ha Anh Dangová, Pavlína Šlechtová, Lenka Vašíčková, Jana Cendelínová

K příležitosti rozdávání vysvědčení jsme se rozhodli ve 4. A a 4. B vyrábět milkshaky, a tak spojili příjemné s užitečným. Žáci si nejprve přečetli recept psaný v angličtině, přeložili do jazyka českého, a poté si vybírali ze tří druhů – kávového, banánového a čokoládového milkshaku.

Ve čtvrtek si děti přinesly shakery a výroba mohla začít. Během celého procesu si také procvičovali anglické fráze. Celá akce měla veliký úspěch a děti si určitě pochutnaly.

Chocolate milkshake

2 teaspoons of chocolate powder
1 teaspoon of hot water
1 glass of milk
ice cream

1. Put the chocolate powder into the jar.
2. Add the hot water and stir.
3. Add the milk and stir.
4. Add the ice cream.
5. Put the lid on the jar.
4. Shake it all together.
5. Pour it into a glass.

Coffee milkshake

1 teaspoon of coffee powder
1 glass of milk
ice cream
1 teaspoon of hot water
1 teaspoon of sugar

1. Put the coffee powder into the jar.
2. Add the hot water and stir.
3. Add the sugar.
4. Add the milk. Stir.
5. Add the ice cream.
6. Put the lid on.
7. Shake it all together.

Banana milkshake

1 banana
1 cup of milk
ice cream

1. Put two spoons of ice cream in the jar.
2. Mash the banana with a fork.
3. Put it in the jar with the ice cream and stir.
4. Add the milk.
5. Put the lid on the jar.
6. Shake it all together.
7. Pour it into a glass.

2. stupeň

Exkurze do Mohyly míru Martin Orság, Vojtěch Hanák a Jiří Rossi

Čtvrtek, 31. 10., den po podzimních prázdninách. Kdo by ten den chtěl trávit ve škole? Jedná se skutečně jen o řečnickou otázku. Žáci 8. tříd by sice rádi, ale měli jiný program – vydali se na Mohylu míru. A s jakým cílem? Přeci poznat památku připomínající bitvu u Slavkova. Pro neznalé – jedná se o bitvu Tří císařů. Stále nestačí? Bitva mezi Rakouskem a Ruskem na jedné straně a Napoleonovou Francií na druhé. Dobře, zkrátka ten údajně malý Francouz bojoval kousek od Brna, tak proč si to nepřipomenout.

Vyrazili jsme v příjemný čas 8:15 z Bohunic na hlavní nádraží. Zde se někteří žáci dokonce spřátelili s místním policejním sborem. Každopádně naši cestě do Prace k Mohyle míru nic nebránilo. Jízda probíhala klidně, bez ztrát na životech i batozích. Na místě již probíhala samotná exkurze interaktivního muzea. Zde bylo možné vidět dobové uniformy, zbraně, mapy, dokumenty atd. Dopodrobna byla odhalena i strategie, kterou Napoleon použil, aby dokázal své protivníky rozdrtit. Zdejší průvodce přidal i pár zajímavostí o tom, jak památník samotný vznikl a co znamená latinský nápis „Interfecti, mei resurgent” – „Zabití, ale znovu povstanou”.

Po prohlídce památníku následovala kratší vycházka po okolí, kde si žáci utužili své vědomosti z přírodopisu. Kupříkladu byli zděšeni při pohledu na řepu, kterou považovali za větší petržel. Následně, již okolo půl jedné, jsme se vydali soukromým autobusem zpět na hlavní nádraží. Protože odpadla odpolední výuka, všichni mohli po náročném kulturním dopoledni spočinout v pohodlí svých domovů.

Výlet do Mohyly míru se podle žáků i učitelů vydařil. Zajímavé místo, příjemná atmosféra a příjemní lidé. Myslím, že vše dokáže shrnout recenze: „Bylo to super, nebylo to trapný.”

Ohlédnutí za Nocí bez drog

Jolana Hůrková

Dne 15. listopadu 2024 se konala na naší škole již tradiční Noc bez drog. V pátek v 18 hodin se žáci sešli před školou, kde si je vyzvedli jejich třídní učitelé a odvedli žáky do školy. Tam si dali věci do svých skříněk a pak se rozešli na přednášky, na které se v týdnu zapsali. Přednášky vedli odborní pracovníci různých subjektů a organizací. Žáci si tak mohli vybrat jednu z jedenácti přednášek, a to na téma, které je nejvíce zajímalo.

Letos byly v nabídce tyto přednášky:

Záchrana života, první pomoc – dobrovolní hasiči z Bohunic pan Murčo s dcerou Karolínou

Seriózně o sexu – studenti lékařské fakulty

Poruchy příjmu potravy – paní Markéta Hermannová z organizace Anabell Drogy – por. Bc. Alena Peterková z Policie ČR

Digitální závislosti – paní Markéta Novotná z organizace Podané ruce

Stres a možnosti jeho zvládnutí – Mgr. Olga Sychrová, školní psycholožka

Drogy: Osobní příběh – bývalý odsouzený pan Martin Rambousek

Finanční gramotnost – Ing. Jiří Omelka, finanční specialista

Alkohol, návykové látky – Teodor Červenka z organizace Renadi

Drogy – Bc. Vanda Pivodová z organizace Ratolest

Jak to chodí ve věznici – Mgr. Boris Písařík z věznice v Bohunicích

Všechny přednášky byly na velmi dobré úrovni, pěkně připravené a prezentované. Podle ankety, kterou provádíme jako zpětnou vazbu na tuto akci, se dětem všechny přednášky líbily a většina žáků si z nich odnesla něco nového do života.

Po asi hodinových přednáškách se žáci rozešli do různých dílen, které pro ně připravili učitelé, jejich kamarádi a asistenti pedagoga. Jako každý rok ve všech dílnách vypomáhali bývalí žáci devátých tříd.

Jaké dílny byly pro žáky připraveny letos? Tvořivá dílna s podpisy, Čajovna, Salón krásy, Informatika, Šipky a fotbalík Fyzikální dílna, Real or fake – ochutnávka nápojů a potravin, Na lov, Origami, Bar, Věštírna, Kaleidoskop z papíru, Puzzle a Rubik dílna, Tělocvična se sportovními aktivitami, Bazén a Filmový klub. Pro žáky byla připravena i Úniková detektivní hra a nesměla chybět tolik oblíbená diskotéka. Během večera si také mohli žáci zajít do bufetu na párek s rohlíkem.

Podle ohlasů žáků měly letos největší úspěch tyto dílny: Diskotéka, Bar, Tělocvična, Čajovna a Věštírna.

Po ukončení dílen šli žáci do svých tříd, kde se za dohledu třídních učitelů uložili ke spánku. Konec akce byl v sobotu 16. 11. v 8 hodin ráno, kdy se žáci rozešli domů.

Žákům se celá Noc bez drog moc líbila a už se všichni těší na příští rok.

Samozřejmě velké poděkování patří všem přednášejícím, učitelům, jejich kamarádům, asistentům i bývalým žákům za náročnou a vzornou organizaci celé akce a také vedení školy za to, že umožnilo tuto oblíbenou akci uskutečnit.

A jaké byly reakce žáků na přednášky a přednášející?

Drogy – Policie ČR

Přednášející byla milá, příjemná, hodná, v pohodě, dobře to vysvětlovala.

Přednáška byla zajímavá, velmi se mi líbila, byla super. Zaujalo mě téma drogy a příběhy, co se opravdu staly. Přednáška se mi moc líbila, dověděli jsme se hodně nových informací. Zaujaly mě vzorky drog a ukázky z prezentace. Přednáška byla velmi poučná.

Příběh z Noci bez drog

Michaela Soukupová, 8. A

Rok se s rokem sešel a u nás na škole se opět konala preventivní akce proti alkoholu a návykovým látkám, Noc bez drog. Na programu bylo spoustu zajímavých přednášek, my se zúčastnili přednášky, kterou vedl bývalý odsouzený pan Rambousek. Podělil se s námi o svůj příběh, který skutečně prožil, o své emoce a o své postřehy k dané situaci.

Příběh pana Rambouska se začal odehrávat v jeho třinácti letech, byl z naprosto obyčejné rodiny, jeho maminka byla úřednice a jeho tatínek podnikatel. Jeho první zkušenost s drogami začala marihuanou. Jednou šel pan Rambousek s partou kluků ven, řekli si, že zkusí marihuanu, byli v pubertě, ale ani to je neomlouvalo. Pak začal chodit do místního parku, kde začal požívat marihuanu, ale jen občas, dělal to z toho důvodu, aby mezi partu kluků zapadl a aby nebyl ten „divnej“.

Nějaký spolužák ho jednou pozval na bong – zhul. Pan Rambousek si myslel, že má již v tomto ohledu nějaké zkušenosti, ale všechno bylo jinak. Po požití bongu začal zvracet, bylo mu špatně, bušilo mu rychle srdce, situace byla již tak vyhrčená, že se uvažovalo i o případné pomoci záchranné služby. Naštěstí ale po určité době přišel k sobě. Odjel domů, myslel si, že drogy jsou pro něj uzavřená kapitola, řekl, že už nechce požívat marihuanu a ostatní drogy.

Na scénu přišla střední škola – přesněji třeták. Ve třetáku napsal svému velmi dobrému kamarádovi, s kterým se dříve pohádal, udobřili se a on zjistil, že jeho kamarád má nějaké zkušenosti s drogami. Domluvili se, že se potkají. Jeho kamarád venku vytáhl marihuanu a začal ji požívat a on se k němu po chvíli přidal. Myslel si, že si marihuanu dá jen z nostalgie, ale jeho pletky s drogami znovu započaly.

Domluvili si, že půjdou do klubu Tabarin, odvezl je tam starší kamarád. Pan Rambousek zjistil, že svět, ve kterém se objevují drogy, je zcela odlišný od „normálního“ světa. Pravidlo v něm bylo takové, že když na vás někdo ve světě drog něco zkusil, museli jste mu to oplatit dvakrát více.

Jednou se rozhodli, že půjdou na Petrov. Na Petrově vytáhli tzv. koláč, pan Rambousek nevěděl, co to je, neznal to, nechtěl do toho jít, nakonec se ale „zlomil“. Na místě byl přítomen i kamarád (on nabízel panu Rambouskovi drogu), který chodil na gymnázium a měl samé jedničky, drogu požíval i on. Pan Rambousek po této myšlence drogu požil. Droga ho poprvé „nabudila“, choval se tak, jako by byl s každým kamarád, bavil se se všemi, přestože byl spíše introvert. Vzhledem k tomu, že ale droga začala rychle působit a rychle ho povzbudila, tak si to začala brát i rychle zpátky. Když si droga brala zpátky svůj účinek, tak mu začalo být zle psychicky a začal mít špatné myšlenky, většinou to trvalo jeden den. Když se vracel domů vlakem, uvědomil si, že je doma jeho maminka, styděl se a měl opět špatné myšlenky. V tuto dobu bylo panu Rambouskovi kolem 16–17let.

Stres a možnosti jeho zvládnutí – školní psycholožka

Přednášející měla příjemný hlas, byla milá, hodná, příjemná, super. Byla v pohodě, hezky to vysvětlila. Uměla to pěkně říct a vysvětlit, byla fajn a poradila nám fakt užitečné věci.

Přednáška se mi líbila, bylo to dobré, naučil jsem se něco nového, např. co dělat při prezentaci před třídou nebo když mě něco stresuje. Měli jsme puštěné video a to mně pomohlo, abych neměla stres. Líbilo se mi, že jsme si i vyzkoušeli dechová cvičení na stres a na uvolnění.

Digitální závislosti – Podané ruce

Přednášející byla v pohodě, hodná, dobrá, milá, sympatická. Srozumitelně mluvila, líbilo se mi, že měla připravené dobré úkoly.

Přednáška byla dobrá, hodně se mně líbila. Zaujaly mě všechny věci, co jsme tam dělali. Přednáška byla zábavná a naučná, hodně jsem se toho dověděl.

Poruchy příjmu potravy – Anabell

Přednášející: Byla příjemná, sympatická, milá, ochotná, dobrá, fajn.

Přednáška byla fajn, moc se mně líbila a nejvíc mě zaujalo, jak se léčí poruchy příjmu potravy a jak může anorexie vzniknout a co to vlastně vůbec je. Bylo to dobře připravené, paní to dobře vysvětlovala, všechno jsem pochopil. Přednáška byla zajímavá, ale i trochu smutná. Zaujalo mě úplně všechno. Byla jsem na ní i minulý rok, ale letos mně to přišlo lepší.

Drogy: Osobní příběh – bývalý odsouzený

Přednášející byl velmi sympatický, hodný, milý, pěkný, zajímavý a moc fajn. Přednášel to moc dobře, zajímavě, bavilo mě to a rozuměl jsem tomu. Vyprávěl to, co se doopravdy stalo, co se dělo, celkově byl jeho příběh dojemný a smutný. Přednášející byl upřímný, moderní, vtipný – nenudila jsem se, šla bych na přednášku klidně znovu.

Přednáška: Byla jsem tam potřetí a je to vždy úžasné, miluji toto téma, moc se mně přednáška líbila. Bylo to hodně zajímavé a poučné a dozvěděla jsem se věci, o kterých jsem neměla vůbec tušení. Víím, že nechci nikdy nic mít s drogami. Zaujal mě jeho životní příběh s drogami, jak se donutil přestat a teď pomáhá ostatním s nimi přestat. Přednáška se mně líbila, bylo to pěkně prezentováno, bylo to fajn.

Je super, že někdo takový přijde k nám do školy a vypráví nám svůj osobní příběh. Ne každý by to dokázal.

Finanční gramotnost – finanční specialista

Přednášející byl hodný, příjemný, dobrý, byl v pohodě. Dobře vysvětloval a vedl přednášku.

Přednáška byla spíše informativní, ale celkem zajímavá. Byla dobrá, příště by mohla být i složitější. Trochu jsem si ji představoval jinak. Přednáška byla skvělá, líbilo se mi, že jsme se zapojili a pracovali v týmech. Dověděl jsem se nové věci, nejvíc mě zaujalo, jak se dá vydělat.

Sexuální výchova – studenti lékařské fakulty

Přednášející byly milé, v pohodě, prostě super. Měly to skvěle připravené a vše nám dobře vysvětlily. Na vše, co nás zajímalo, nám ochotně odpovídaly.

Jeho drogová „kariéra“ ale pokračovala. Postupem času začali drogy dealovat. Začínali u 15 extázi, postupně to navyšovali, na 50, pak na 250, pak se z Holandska objednálo 2 a půl tisíce koláčů. Stále ale neměli dost, začali vydělávat celkem vysoké částky. Ke slovu přišlo staré heslo: „Přičichneš-li během vzdělání k penězům, škola pro tebe nebude již tolik důležitá, budou pro tebe důležité peníze.“ Čím více pan Rambousek vydělával, tím méně se škole věnoval. Zázrak byl, že vůbec dostudoval, protože do školy chodil minimálně.

Silvestr. Pan Rambousek ho strávil společně s přítelkyní a dvěma kamarády v Praze. V tu chvíli si myslel, že jsou nerozluční. Silvestr rok poté trávil sám, nikdo mu nezbyl.

„Kamarád“ Kevin mu přikázal, že se musí rozejít s přítelkyní, aby mohl pokračovat „v byznysu“. Pana Rambouska to zničilo, s přítelkyní se rozešel, ona mu na poslední fotku napsala „Navždy spolu“. Rozbrečela se, pan Rambousek ji ale nechal být a odešel.

Pak přišly neshody s Kevinem. Kevin si najde přítelkyni, o všechno se musí starat pan Rambousek, vše padá na jeho bedra. Kevin si začne užívat se svojí přítelkyní, ale i peněz, které vydělával ilegální cestou. Pana Rambouska to štvalo, podepsalo se to na jeho psychice, neměl kamarády a nemohl se nikomu svěřit. Jediné, co měl, byly peníze, ale ty mu soucit člověka nenahradily.

Začal se bát. Báł se toho, že když půjde někde venku, zastaví u něj nějaké auto a lidé, kteří vystoupí z auta, ho zbijí.

Dal si pauzu. Hlídal dům rodičů, když byli pryč. Ve čtyři hodiny ráno zazvonil zvonek, šel otevřít. Do domu vtrhla celní policie. Pan Rambousek se báł toho, že policie je z Holandska a že ho přišli zastřelit.

Do vězení chodila babička, která ho vychovávala, brečela. Viděla svého vnuka v poutech a slyšela, jak na něj křičí policie. Byl odvezen do CPZ, kde byly nápisů od krve, exkrementů, nebylo tam žádné okno, bylo to velmi náročné na psychiku. Přišel právník, sdělil mu, že trestní sazba se pohybuje od 10 do 18 let. Byl převezen na vazbu, bylo tam hrozné osazení lidí, lidé tam křičeli z okna, neustále o něco žebřili, měli abstáky. Vazba trvala 3 měsíce. Sestra pana Rambouska byla v tu dobu těhotná, on se na miminko těšil, chtěl být i u porodu. Díky svému zadržení porod nestihl. Neustále viděl, jak jeho rodina brečí.

Po třech měsících byl propuštěn z vazby. Dal se dohromady, začal legálně pracovat, snažil se dělat maximum proto, aby se nedostal do vězení. Radoval se z maličkostí. Našel si novou přítelkyni, měli spolu hezký vztah, přítelkyně ho utvrzovala v tom, že spolu jeho situaci zvládnou.

Soud uložil panu Rambousekovi trest na čtyři roky nepodmíněně. Myslel si, že těch 960 dní uteče rychle, mýlil se. Když ho odváděli do věznice, rodina a přítelkyně brečely, bylo to pro něj těžké, bylo mu z toho zle.

Už po prvních 15 minutách ve vězení to nešlo. Pan Rambousek začal žít od oběda k večeru, takto to chodilo několik dní. Denně měli jen 20 minut na to, aby zavolali rodině. Rodina mu do telefonu brečela a říkala, že se těší, až bude doma, bylo to pro něj psychicky vyčerpávající. Lidé, se kterými se dříve bavil, byli k němu otočení zády. Ve vězení musel neustále poslouchat problémy druhých, máte neustále strach, že vám někdo něco hodí do pití, potom byste šli na testy na drogy a pokud by test vyšel pozitivně, ztratili byste naději na podmíněčné propuštění.

Přednáška byla celkově zajímavá, poučná, dobrá, prostě skvělá. Moc se mi líbila, protože mně to dalo něco do života. Dověděla jsem se něco nového o svém i mužském těle. Celé mě to zaujalo, dověděla jsem se nové potřebné informace, které se mi budou hodit do budoucna. Zejména se mně líbily anonymní otázky, na které studentky odpovídaly a vše nám vysvětlily.

Alkohol, návykové látky – Renadi

Přednášející byl super, líbilo se mi, s námi navázal spíše přátelský vztah a že mluvil z vlastní zkušenosti. Byl v pohodě, klidný, velmi dobrý, vtipný, dobře se poslouchal. Jeho příběh mě zaujal. Sám si toho hodně zažil, měl plno zkušeností, o kterých uměl vyprávět.

Přednáška byla zajímavá, hodně se mi líbila, byla skvělá. Dověděl jsem se plno nových a zajímavých věcí. Jeho příběh mě zaujal.

Záchrana života, první pomoc – dobrovolní hasiči

Přednášející byli dobrovolní hasiči, které jsem znala, byli to moji trenéři v hasičském sboru. Byli velmi milí, příjemní, vstřícní, prostě super.

Přednáška se mi dost líbila, protože jsem se naučila a dověděla spoustu věcí z první pomoci. Naučila jsem se, jak zachránit život, prakticky si záchranu života vyzkoušet. Moc se mi líbila, zkusili jsme si i resuscitaci. Přednáška byla velmi poučná a získané vědomosti a zkušenosti se mi budou určitě v životě hodit.

Drogy – Ratolest

Přednášející byly slečny z Likusáku, znám je už delší dobu. Byly obě milé, hodné, příjemné, sympatické, fajn. Hezky popsaly a vysvětlily závislosti a různé návykové látky. Řekly vše na rovinu a byly i vtipné.

Přednáška byla zajímavá, poučná, velmi se mi líbila. Dověděla jsem se něco nového, nejvíce mě zaujaly informace o nikotinu, o kterých jsem před tím nevěděla. Líbilo se mi, že na konci jsme měli soutěž o bonbony a dostali jsme i odměnu – gumy na gumování. Také bylo dobré, že nám řekly, že kdyby se něco stalo a potřebovali bychom jejich pomoc, můžeme jim zavolat na jejich linku.

Jak to chodí ve věznici – speciální pedagog ve věznici

Přednášející byl milý, dobrý, suprový. Hezky mluvil, vše nám pěkně vysvětlil, dobře jsme mu rozuměli. Měl připravenou pěknou a zajímavou prezentaci. Měl přehled a věděl, o čem mluví.

Přednáška se mi líbila, hrozně moc jsem se o věznici dověděla. Poznal jsem něco nového a vím, co by mě čekalo, kdybych se dostal do vězení. Přednáška byla pěkná, dobrá, zajímavá a poučná. Líbilo se mi to hodně, protože okolo bohunického vězení chodím často a teď vím, jak to tam vypadá a jak to tam funguje. Zaujalo mě, jak to ve věznici vypadá, kolik mají vězni ve věznici možností, jak trávit volný čas.

Pan Rambousek dělal ve vězení instalatéra, když byla záchodová mísa plná exkrementů, dozor mu řekl, aby to šel uklidit. Dozorci se bavili ponižováním vězňů. Někdo běhal po chodbě i nahý, dozorce se tím jen bavil.

Po roce ve vězení měl pan Rambousek první venkovní brigádu v mateřské škole. Myslel si, že už nastanou lepší časy, ale mýlil se. Od jeho mámy se dozvěděl, že se Kevinův táta oběsil, byl to pro něj šok. Přítelkyni umírala babička, dopisů psala stále méně až úplně přestala. Babička umřela, chtěl být přítelkyni nablízku, ale nemohl, mohl jí maximálně občas zavolat.

Každý den ve vězení poslouchal nařikání vězňů, chvílemi už to nešlo vydržet. Všechno se mu začalo projevovat na psychice, měl problémy se spaním, se srdcem. Z toho pramenily i jeho myšlenky na sebevraždu. Chtěl se ve věznici oběsit, zabránilo mu v tom jenom to, že ve vězení byl i jeho nejlepší kamarád – a pan Rambousek nechtěl, aby ho našel mrtvého.

Teprve postupem času se začal dávat dohromady. Začal dělat přednášky, rozhodl se, že se sebou musí něco dělat.

Vánoce. Na Vánoce přišel domů, rozbřečel se. Trest mu končil za tři měsíce. Teprve pak jej po čtyřech letech propustili z věznice...

Jak se vlastně žije ve vězení?

Na cele bylo pouhých 18 stupňů. Vězni museli nosit kalhoty, které byly něco mezi tepláky a džínami, bez ohledu na počasí. Věci musíte mít srovnané do komínků, jakmile je máte jen trochu v nepořádku, dostanete kázeňský trest. V brněnské věznici se ročně stane 8–10 sebevražd, pokusů o nich je mnohonásobně více, dějí se tam i znásilnění.

Je mnoho věcí, ke kterým se ve vězení nedostaneš: jídlo, elektronika, telefon na více než 20 minut. Ale také emoce, pomoc od okolí, kamarádi (kamarády si ve vězení nehledej), a vůbec pocit, že jsi člověk.

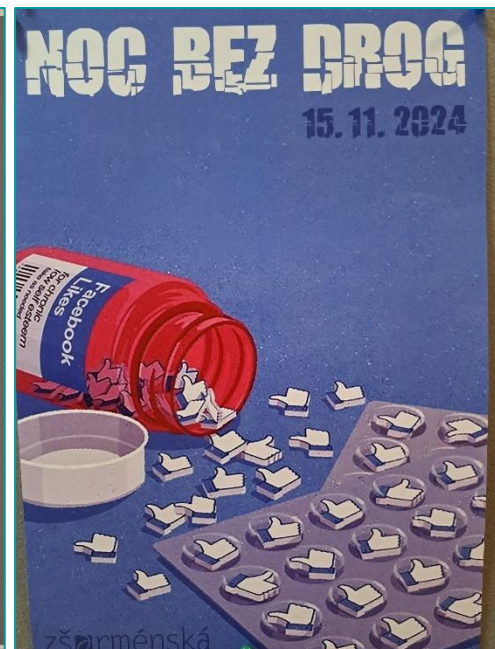
Za 2 g kokainu můžete být odsouzeni od 1 až do 5 let nepodmíněně. Závislost na drogách trvá celý život. Smrtelná dávka kokainu je 7 g. Nejvíce zabavených drog bylo v roce 2019, bylo to 16,5 tun kokainu. V České republice je 300 000 uživatelů pervitinu.

NEEXISTUJE jediný důvod, proč zkusit drogy!!!

Pan Rambousek se aktuálně živí podnikáním, dělá spoustu přednášek a seznamuje lidi se svojí situací, do které se vlastním přičiněním dostal. „Neberte to jako prohru, ber to jako životní zkušenost,“ říká sám sobě.

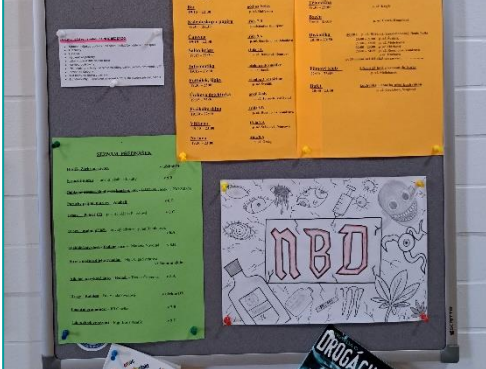
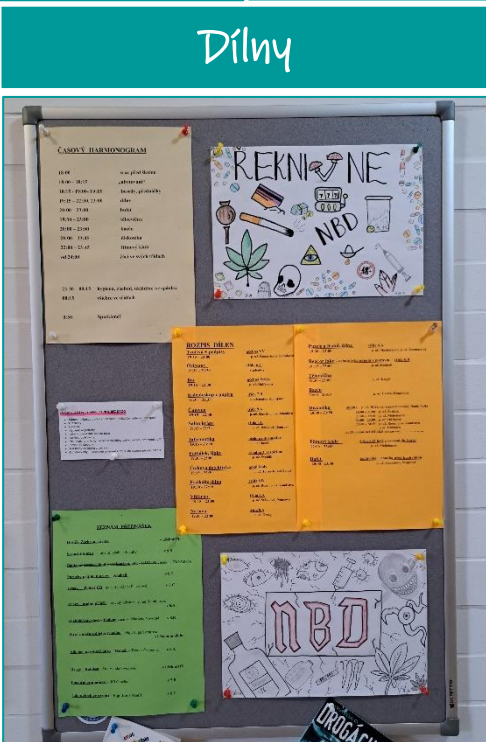
Pevně věřím, že my takovouto zkušenost nikdy nezískáme.

Přednášky

Jižní Čechy s partnerskou školou z Německa

25. 11. - 29. 11. 2024

Ondřej Matějka, 8. A a Yehor Kochetov, 9. A

(redakčně upravil a z reportů ostatních žáků doplnil Vojtěch Hanák)

V uplynulém roce se naší škole podařilo za pomoci Českoněmeckého fondu budoucnosti a Bavorského zastoupení v Praze navázat partnerství s německou školou „Georg Huber Mittelschule“ z Grafingu u Mnichova. Díky tomu připravila naše škola poznávací výjezd do jižních Čech, kam přijeli i žáci výše uvedené školy.

Z Brna jsme vyjžděli zájezdovým autobusem v pondělí brzy ráno. Nejprve do Českých Budějovic a poté městskou hromadnou dopravou do Štěpánovic. Cestou jsme měli na pana učitele mnoho otázek, zajímalo nás, jak to bude vypadat, zda žáci z Německa budou kamarádští a jestli s nimi zvládneme komunikovat v němčině, nebo budeme rádi, že umíme i anglicky. Po příjezdu do Českých Budějovic jsme zašli do nákupního centra na oběd. Každý si mohl vybrat, na co měl chuť. Po obědě už naše cesta směřovala na Statek Štěpánovice.

Ubytování bylo velmi pěkné, nad naše očekávání. V areálu byl bazén, fotbalové hřiště, pingpongový a kulečnický stůl, sauna a vířivka. Věděli jsme, že se určitě nebudeme nudit 😊.

Zhruba dvě hodiny jsme měli na ubytování a vybalení věcí a pak už nás čekalo seznamování s žáky z Německa. Musíme uznat, že pan učitel měl dobrý nápad, když nás ze třídy nedal na jeden pokoj, ale promíchal nás právě s žáky z Německa.

Já, spolu s Viktorem, jsme na pokoji bydleli s Rhionem, který pocházel z Kosova, a Dyiou, ten se do Německa přistěhoval s rodiči z Iráku. Ostatní kluci ze třídy bydleli s kluky z Ukrajiny. Večer jsme měli společný program, abychom se lépe poznali.

V úterý nás čekal společný výlet do Českého Krumlova. Toto město je známé zejména svým zámekem a bohatou historií. Vzhledem k tomu, že jsme první večer dostali jako dárek malý česko-německý slovníček do kapsy, byla naše komunikace s kamarády z Německa dobrá. Po prohlídce zámku jsme měli rozchod, kdy jsme si společně zašli do města na oběd.

„Od 15:00 nás čekal jazykový program, kde se Němci učili různá česká slovíčka a my jsme se učili zase několik německých, bylo to formou her. Např. jsme měli vyřešit německé rýmy a říct je a Němci zase opačně. Nebo jsme se seznamovali česky a německy. Němci řekli česky Ahoj, já se jmenuji... a my jsme řekli Ich heiße... Program byl celkem dlouhý, ale užili jsme si ho,“ dodává Simon Pančocha. Spolu s ním i další kluci z 8. A upozorňují: *„Potom jsme měli možnost jít po večeři do vířivky!“*

Ve středu proběhl výlet do pivovaru Regent v Třeboni a návštěva Schwarzenberské hrobky. Obojí bylo velmi zajímavé. *„Pivovar v minulosti sloužil jako zbrojnice, ale byl přestavěn na pivovar. Byla to zajímavá prohlídka, prošli jsme i sklepem, kde se to pivo uskládá. V baru jsme dostali nějaké nealkoholické pivo, ale připomínalo to pivo,“* opět upřesňuje Simon. Prohlídka pivovaru a hrobky se trochu protáhla, a proto jsme obědvali až kolem třetí hodiny odpoledne. To už jsme měli hlad jako vlci. Večer jsme šli do vířivky a brzy spát, protože jsme věděli, že čtvrtek bude náročný. Ale už jsme se na výlet do Aquapalace Praha moooc těšili.

Cestovali jsme vlakem, kde jsme se mohli i trochu prospat. Aquapalace Praha je fakt moc hezký. Užili jsme si zábavu na tobogánech a skluzavkách. Ani jsme tak velký areál nestihli celý projít. Po obědě v centru Prahy jsme dostali volno. Prošli jsme si Václavské náměstí a těšili se na cestu zpět na ubytování, protože náš pobyt ve vodě značně unavil. *„Jak jsme přijeli do Českých Budějovic, jeli jsme na ubytování, kde jsme opět šli na výbornou večeři, tentokrát jsme měli řízek s bramborovým salátem a pak jsme šli spát,“* tvrdí kluci z 8. C, tentokrát Tomáš s Kubou a Dominikem. Eliška ze 7. A přitom komentuje cestu samotnou: *„Cesty – ať už autobusem nebo vlakem – byly celkem v pořádku, pouze cestě vlakem bych vytkla tunely, kvůli kterým mě bolely uši.“*

Pátek byl trochu smutný, protože jsme se museli rozloučit s našimi německými kamarády. Ti odjeli velmi brzy ráno. Nás čekalo balení, snídane a odjezd zpět do Brna. Cestovali jsme opět autobusem a měli čas povídat si o výletech a zážitcích, které jsme se žáky z Německa měli. Navíc nás před Brnem čekala kolona, zpoždění autobusu přesáhlo hodinu, tak někteří z nás v autobuse i spali.

Výlet a společný pobyt s kamarády z Německa se nám líbil, komunikace v německém jazyce sice nebyla dokonalá a bylo jí málo (němčinu máme teprve dva roky), ale kluci uměli velmi dobře anglicky, takže jsme se trochu zdokonalili i v tomto jazyce.

Určitě bychom se rádi zúčastnili dalšího takového poznávacího výjezdu, moc by se nám líbilo navštívit pro změnu nějaké město v Německu, třeba poblíž školy německých kamarádů.

A na závěr, nezapomeňte se kouknout na [stránky školy](#), kde najdete vyčerpávající autentický vlog holek z 8. ročníků spolu s profi videem z akce od Kuby z 9. A.

Krumlov

Organizace Tandem

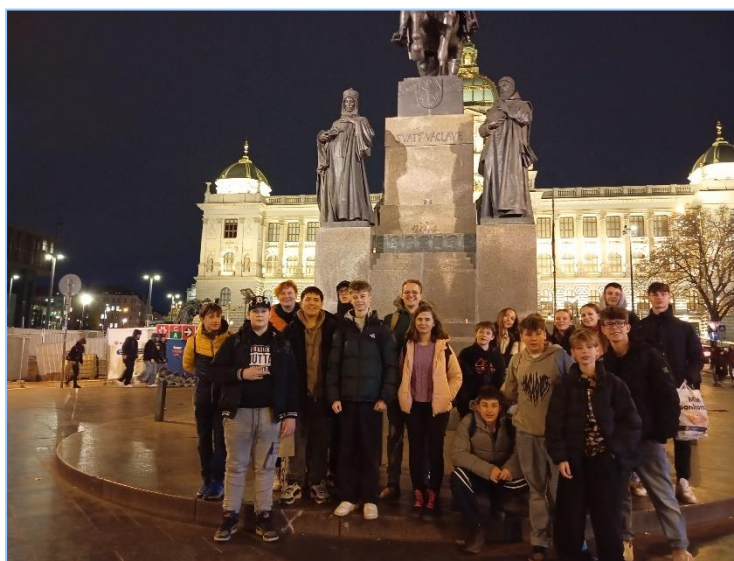
Radost ve vířivce

Statek Štěpánovice, kde jsme bydleli

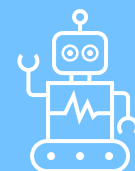
V pivovaru Regent

Pozdrav z Václaváku

Divadelní představení AI.U.R aneb Univerzální roboti umělé inteligence

Eliška Jehličková, 7. A

Dne 6. 12. jsme vyrazili do klubu Leitnerova na představení Brněnského Dětského Divadla s názvem AI.U.R aneb Univerzální roboti umělé inteligence. Společně s naší třídou 7. A jeli žáci 7. B, 7. C a žáci 8. tříd.

V představení hráli dětskí herci, kteří ale byli starší než my. Děj byl zasazen do budoucnosti, kde hrají důležitou roli roboti a AI asistenti. Hlavními postavami byli členové naprosto normální rodiny (matka, táta a dvě dcery). Táta si vždy přál syna a teď ho může mít – jako robota. Maminka s tím nesouhlasí, postěžuje si kamarádce a díky popovídání s ní nakonec na manželův návrh přistoupí.

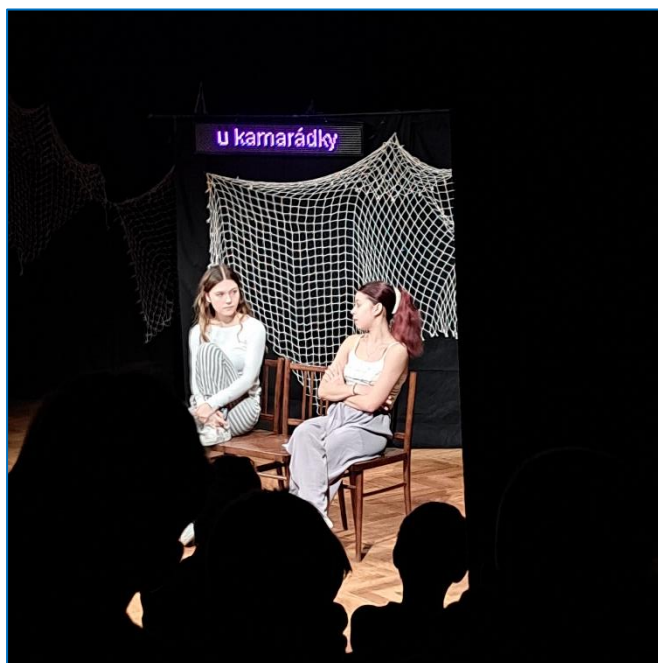
Manželé půjdou do společnosti A.I.U.R. a podepíší roční smlouvu. Jako „synka“ dostanou Adama. To se pro celou rodinu nevyvine dobře. Natka, první dcera, je naprosto našťavaná, nechce přijmout robota jako bratra. Eliška, druhá dcera, se naopak s Adamem pořád baví, Adam jí pomáhá s úkoly a učí se s ní. Tatínek je jím unešený a maminka je z toho všeho na nervy. Pro Natku se to ještě zhorší, protože už ani učitelka není člověk, ale robot. V jednu chvíli dokonce maminka ztratí práci a viní z toho roboty. Ve

škole se jedna žákyně zamiluje do Adama, přijde dokonce k němu domů, aby mu vyznala lásku. Ten jí však vysvětlí, že je robot a nemá city a neumí mít rád. Dívka se našťave a odejde. Maminka byla na Adama neustále zlá a našťavaná, že jí narušil vztahy v rodině. Adam je na ni však pořád hodný a asi díky tomuto s ním najde nakonec společnou řeč a maminka si začne plnit svůj sen, začne podnikat.

Ve škole se koná schůzka rodičů s A.I. dětmi. Učitelka je již normální a z A.I. učitelky se stane A.I. asistentka. Tatínek přijde na sraz pozdě, ale před školou se seznámí s novou učitelkou a pěkně si popovídají. Pak zamíří s Adamem do A.I.U.R., kde ho přeprogramují na asistenta do domácnosti. Díky tomu už s ním každý doma rozmlouvá maximálně hodinu a nefiguruje v rodině jako syn a bratr, ale jen jako robot. Vystoupení vyvrcholilo přiznáním Natčiny kamarádky, že je také robot.

Toto představení nám nabídlo možnost získat lepší představu o kladech i záporech umělé inteligence a vedlo nás k zamyšlení nad tím, jaký vliv bude mít AI na naše životy.

Představení se mi hodně líbilo. Děj byl super, scénář také, a to, jak herci zahráli své postavy, bylo úžasné.

Auto na vodíkový pohon v hodinách chemie

Eva Machálková, Laura Stávková

V jedné z našich hodin jsme propojili teorii s praxí a zařadili téma, které spojuje vědu, technologii i ekologii. Na začátku jsme si vysvětlili, jak auta na vodíkový pohon fungují. Žáci se dozvěděli, že nejjednodušší prvek v periodické tabulce může být klíčem k čisté dopravě.

Diskutovali jsme o výhodách a nevýhodách této technologie. Nulové provozní emise žáci vnímali správně jako obrovský přínos pro životní prostředí. Na druhé straně jsme ale probírali i nemalá úskalí spojená s vodíkem, např. vysoké náklady na výrobu a skladování vodíku, nedostatečná infrastruktura čerpacích stanic a potřeba vyrábět z obnovitelných zdrojů, aby se jeho ekologický potenciál plně využil.

V závěru hodiny jsme vyzkoušeli model auta na vodíkový pohon, který fungoval na stejném principu jako skutečná auta. Žáci mohli sledovat celý proces od elektrolýzy vody, při níž se získával vodík, až po pohyb autíčka poháněného vodíkem na školní chodbě.

Žáci si to velice užili a my s nimi.

Mladý chemik

Soutěž „Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR“

Ivana Coufalová, Eva Machálková, foto Monika Koudjane

Cílem soutěže je rozvíjet tvůrčí schopnosti žáků 8. a 9. tříd základních škol, představit chemii jako vědu hravou a zábavnou, praktickou i poetickou, jako disciplínu, která má budoucnost, protože skýtá široké možnosti studijního i pracovního uplatnění.

Soutěž finančně podporují na regionální úrovni společnosti chemického průmyslu, které budoucí chemiky zaměstnávají, celostátní kolo finančně zabezpečuje Svaz chemického průmyslu ČR, MŠMT (formou dotace) a Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice.

V jihomoravském kraji se zapojilo v letošním roce 83 základních škol, 2236 žáků.

Ve tvrdém konkurenčním souboji krajského kola obstáli naši devětáci na výbornou: Tereza Svobodová, 9. B, 38. místo, Jakub Kareš, 9. A, 100. místo, David Relovský, 9. C, 191. místo.

Velice děkujeme za vzornou reprezentaci školy a gratulujeme!

Dějepisná olympiáda Martin Orság

Dne 25. 11. se na naší škole uskutečnila významná událost – byla olympiáda z dějepisu. Zúčastnili se ti nejlepší adepti z osmých a devátých tříd. Sestava byla skutečně nabitá. Nakonec se ve třídě sešlo 23 žáků, kteří poměřovali své vědomosti v testu, který se tentokrát zaměřil na „Péči o duši a tělo od osvícenství po španělskou chřipku“. Většina testu byla zaměřena na porozumění textu, ale nelze říci, že by olympiáda neprověřila i jiné dovednosti, schopnosti či znalosti. Sáhněme si všichni do svědomí, kdo by dokázal bez problémů vyjmenovat 4 jezdce apokalypsy? Dále se test zabíral Vincenzem Priessnitzem a jeho novým druhem léčby, reformami Josefa II. a jeho matky Marie Terezie. Došlo i na očkování a jeho propagaci nebo nošení roušek za dob španělské chřipky. Naštěstí naši žáci nevěří konspiracím a otázky zvládli bravurně.

Nakonec se nejlépe umístili Michal Jeřeta a Martin Dušek se ziskem 53 bodů z celkových 70. Michal stanul na pomyslném prvním místě díky rozřazovací otázce, ve které měl víc bodů. Na třetím místě se ziskem jen o bod horším se umístila Michaela Soukupová. Tito dějepisní nadšenci byli nominováni do okresního kola. Pokud by náhodou jeden z nich nemohl reprezentovat náš krásný ústav, máme i náhradníka – Hanu Mikušovou, která v soutěži získala taktéž krásných 50 bodů. Přejme jim další štěstí v okresním kole, a možná dokonce i ve státním!

Pro čtenáře tohoto plátku dáváme jednu ze soutěžních otázek, aby bylo jasné, že dostat se do popředí v takto náročné soutěži rozhodně není lehké.

Vytvoř správné dvojice.

1) Sigmund Freud	a) Objevitel/ka původců tuberkulózy a cholery.
2) William Harvey	b) Zakladatel/ka psychoterapie.
3) Jan Janský	c) Objevitel/ka očkování (pravé neštovice).
4) Edward Jenner	d) Zakladatel/ka tělocvičné jednoty Sokol
5) Klub českých turistů	e) Založil/a vlastní lázně, neměl žádné lékařské vzdělání
6) Robert Koch	f) vynálezce vakcín proti vzteklině a anthraxu.
7) Marie Terezie Valpurga Amálie Kristýna	g) propagátor/ka očkování
8) Louis Pasteur	h) popsal/a krevní oběh u člověka
9) Vincenz Priessnitz	i) zavedení značení turistických tras
10) Miroslav Tyrš	j) objevitel/ka čtyř základních krevních skupin

Řešení: 1-____; 2-____; 3-____; 4-____; 5-____; 6-____; 7-____; 8-____; 9-____; 10-____

Zeměpisná olympiáda Martin Orság a Ivo Cenek

10. 12. 2024. Den, který mnoho dětí zjistilo, že neví, jaká řeka teče Indoganžskou nížinou. A jak se to dozvěděly? No přeci svou účastí na zeměpisné olympiádě. I letos se konala a soutěžili v ní proti sobě ve dvou kategoriích naši nejlepší zeměpisáři. V jedné kategorii se proti sobě postavili žáci šestých tříd a ve druhé žáci osmých a devátých tříd. Zřejmě Vám vyvstane na mysli otázka – kde jsou žáci sedmých tříd? Nebojte, my si tu otázku taktéž klademe. Zkrátka se nikdo nezúčastnil, ačkoliv byla kategorie připravená i pro ně. Abychom se však dostali k tomu podstatnému, k výsledkům. Mezi žáky šestých tříd byly výsledky vyrovnané. Dělené první místo obsadili Matyáš Maňoušek a Kateřina Vítámvášová s 13 body z 20. Třetí místo náleží Karolíně Fedorkové s 11 body. Všichni dotyční šestáci jsou navrženi na reprezentaci naší školy v okresním kole.

Mezi žáky osmých a devátých tříd byla situace zcela odlišná, jelikož výsledky vyrovnané moc nebyly. Na prvním místě skončil Simon Pančocha s 18 body. Je třeba tento excelentní výkon vyzdvihnout, jelikož ztratil opravdu jen 2 body v celém testu. 2. místo náleží Elišce Hladišové s 16 body a třetí Tomášovi Juřicovi, který za Eliškou zaostává jen o 0,5 bodu. Všichni zmínění byli taktéž navrženi na reprezentaci v okresním kole. Minimálně Simon Pančocha si tedy svou roli zopakuje, jelikož náš ústav hájil již minulý rok.

Blahopřejeme našim vítězům a doufáme, že nás budou v nadcházejících kolech důstojně reprezentovat.

Velmi úspěšný ročník Bobříka informatiky na naší škole

Vojtěch Hanák, koordinátor

IOIO
IOIO

Na naší škole se v průběhu dvou minulých týdnů zúčastnil celý 2. stupeň Bobříka informatiky, který představuje celorepublikově nejrozšířenější IT soutěž na českých školách, ročně se jí účastní na čtvrt milionu žáků napříč všemi stupni vzdělávání, což představuje třetinu všeho českého studentstva. Zúčastnili jsme se kategorií Benjamin, Kadet a Junior. Žáci ve 40 minutách řešili 16 úkolů zaměřených na logiku, programování a další aspekty ajťáckého světa.

Naše škola si vedla více než dobře. V kategorii Benjamin oslnil Tomáš Hájek ze 6. A, který získal plný počet bodů, a umístil se tak na děleném 1. místě v celé ČR. Nejlepších 15 % řešitelů dosáhli také Jan Mikš ze 6. A, Nela Onesorková ze 6. B a Kristýna Půžová ze 6. B. Celkem jsme v této kategorii měli devět úspěšných řešitelů. V kategorii Kadet zazářil Lev Steblianko z 8. C, který skončil v top 4 % v celé ČR. V této kategorii uspělo celkem 12 žáků naší školy. Všem žákům přeji mnoho úspěchů na poli informatiky i v dalších letech. Děkuji všem kolegům za perfektní spolupráci při organizaci akce.

Kdo má zájem, může si test z minulých let zkusit taky a porovnat tak svůj výkon s výkony ostatních na stránce <https://www.ibobr.cz/test/archiv-pred-spustenim/2023/511>.

Žáci se zdokonalují v angličtině na olympiádě

Jan Melichárek, Jaromír Krejčí

V prosinci letošního roku proběhlo školní kolo olympiády v anglickém jazyce na ZŠ Arménská v kategorii 6. až 9. tříd. Žáci absolvovali poslechová cvičení a konverzaci ve dvojici na základní témata, jako je rodina, domov, škola, cestování, sport, hudba, koníčky a zájmy, počasí a doprava. Popisovali také barevné obrázky a reagovali na otázky učitele.

V kategorii šestých a sedmých tříd se na třetím místě umístil Libor Havelka ze 6. C. Na druhé místo se dostala Zita Přichystalová ze 7. C a na prvním místě se umístil Marek Vošický ze 7. C, který postupuje do celoměstského kola olympiády v anglickém jazyce v Brně.

V kategorii osmých a devátých tříd se ve velmi vyrovnaném souboji prosadil Jakub Zatočil z 9. B a postupuje tak do celoměstského kola olympiády v anglickém jazyce v Brně, kde bude reprezentovat naši školu. Druhé a třetí místo obsadili Tereza Říhová z 9. B a Antonín Horáček 9. B. Vítězům gratulujeme!

Školní úspěch na Městském turnaji v deskových hrách

Lucie Kocmanová

Dne 29. listopadu 2024 se v tradičních prostorách radnice Brno-střed konal Městský turnaj v deskových hrách, který přilákal desítky nadšených hráčů ze základních škol z celého Brna. Naše škola měla mezi účastníky také své zástupce – Lva Steblianka z 8. C, Žofii Struhařovou z 7. C a Natálii Širůčkovou z 5. C.

Úspěchy našich žáků dokazují, že deskové hry mohou být nejen zábavou, ale také cestou k rozvoji logického myšlení a týmové spolupráce.

Za reprezentaci školy a herní dovednosti získali Lev, Žofie a Natálie pro školní kroužek deskových her hru „Města“, která jim jistě přinese další zábavné chvíle.

Gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci naší školy!

Vánoční luštění SUDOKU

Eva Machálková, Laura Stávková

Letošní předvánoční čas se na naší škole mimo jiné nesl ve znamení logiky a pevných nervů. V pondělí 16. prosince se uskutečnila soutěž v luštění sudoku, které se zúčastnilo, i z důvodu velké nemocnosti žáků, pouze 12 odhodlaných soutěžících z druhého stupně.

Napětí ve vzduchu by se dalo krájet, když se studenti usadili ke stolům a pustili se do svých zadání. Každý soutěžící měl před sebou čtyři různé náročné sudoku. Všichni se pustili do řešení s maximálním nasazením. Bylo to opravdu napínavé. Soutěžící dokázali, že umí nejen počítat, ale mají i logické myšlení a schopnost se soustředit pod časovým tlakem.

1. místo: Tereza Říhová (9. B) a Barbora Sitte (9. C)

2. místo: Hana Mikušová (9. C)

3. místo: Kristýna Metálová (9. B)

Soutěž byla o soupeření, o radosti z luštění a přátelské atmosféře. Vítězové obdrželi krásné diplomy na památku a sladké odměny.

Děkujeme všem, kteří se zapojili, a těšíme se na další ročník, který nám jistě přinese ještě více zábavy a skvělých výsledků!

Miniveletrh středních škol – cesta k budoucnosti

Eva Machálková

Ve středu 22. ledna 2025 se v pavilonu 2. stupně přímo na naší škole konal Miniveletrh středních škol určený pro žáky 8. a zejména 9. ročníku a jejich rodiče. Akce přilákala mnoho návštěvníků, kteří si mohli prohlédnout prezentace sedmi středních škol z Brna. Zástupci škol ocenili velký zájem žáků, jejich aktivní zapojení a promyšlené dotazy k problematice volby dalšího vzdělávání. Jeden z žáků uvedl: „Bylo skvělé vidět, jak si školy dávají záležet, aby nás zaujaly. Půjdu ještě na dny otevřených dveří, než se rozhodnu.“

Součástí programu byla také informativní schůzka pro zájemce z řad rodičů k průběhu a organizaci přijímacího řízení.

Miniveletrh pomohl žákům přiblížit jejich vzdělávací možnosti a stal se užitečným krokem při volbě budoucí školy, budoucího profesního zaměření.

Děkujeme všem zúčastněným za příjemně strávené odpoledne a těšíme se na další případnou spolupráci.

vánoce, Vánoce přicházejí

Rozsvěcení bohunického stromečku Alena Procházková, foto Yvona Vráblíková

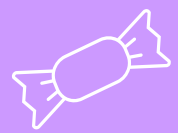

Měsíc prosinec je na naší škole bohatý na různé akce. Patří k nim i rozsvěcení stromečku před radnicí. Tato akce má velký úspěch, všichni se na ni těšíme. Koná se vždy před 6. prosincem – před Mikulášem. Žáci 1. stupně si připraví nádherná vystoupení. Nejde jen o zpěv, ale i o básničky a pohyb. A jak to vše dopadlo? Posuďte sami. Jen ten sníh nám letos chyběl.

Školou chodil Mikuláš

Laura Stávková a Lucie Kocmanová

Ve čtvrtek 5. 12. procházeli naší školou Mikuláš s čerty a andílky. Navštívili všechny třídy. Děti je již nadšeně vyhlížely. Mikuláš vždy nahlédl do Knihy hříchů, aby zjistil, jak se žáci celý uplynulý rok chovali a mohl je odměnit. Čerti se naopak těšili, že si někoho odnesou do peklička a andílci tradičně okouzlovali svojí krásou.

Děti byly ale celý rok hodné, své drobné prohřešky kompenzovaly připraveným vystoupením. Recitovaly básničky a zpívaly písničky, za což obdržely sladkou odměnu.

Celý den jsme si všichni užili a již nyní se těšíme, že k nám Mikuláš zase za rok zavítá.

Vánoční setkání s předškoláky

Alena Procházková

Další tradiční akcí v měsíci prosinci na naší škole je setkání s předškoláky z bohunických mateřských škol. Když přijdou, posadí se do lavic a spolu s paní vychovatelkou a pomocníky z 2. stupně zvládnou malý výrobek spojený s tematikou zimy.

Potom usednou v prostorách školní družiny a poslechnou si krátký program, který si pro ně připravili žáci 1. stupně. Když písničky znají, zpívají také. Společné hodinové setkání uběhne velmi rychle. A už se všichni těšíme na další setkání.

Předvánoční tvoření v ŠD

Petra Kunešová

27. listopadu se v prostorách naší družiny uskutečnila předvánoční dílnička se společností BD-TOVA s. r. o. Tato společnost se zaměřuje na výrobu a prodej dekorativních předmětů a již několikrát naši školu navštívila.

Tentokrát si děti pod vedením zaměstnanců této firmy mohly vyrobit krásnou postavu zpívajícího andělíčka. Kdo měl chuť a zbylo mu v kapse pár drobných, mohl si v prostorách družinové tělocvičny dokoupit další nabízený vánoční a mikulášský sortiment za velmi příznivé ceny.

Tvoření se zúčastnilo 141 dětí a mělo veliký úspěch s příjemnou atmosférou.

Vánoční setkání devátáků s prvňáčky

Filip Švehlík za 1. A a 9. A

Poslední den před vánočními prázdninami strávili žáci 9. A s žáky 1. A v rámci spolupráce společné dopoledne. Devátáci měli pro prvňáčky připraveno několika stanovišť, která zahrnovala malování podle čísel, skládání puzzle, prstové malování stromečku či opičí dráhu.

Společné aktivity probíhaly v příjemné a přátelské atmosféře. Devátáci si vyzkoušeli roli průvodců a organizátorů, zatímco prvňáčky se nadšeně zapojovali do všech připravených úkolů. Společné dopoledne bylo příležitostí k zábavě a tvoření, ale také k posílení vztahů mezi nejstaršími a nejmladšími žáky naší školy. Děti si z této akce odnesly malé odměny, spoustu úsměvů a zážitků, které jim zpříjemnily čekání na vánoční svátky.

Vánoční pozdravy z 1. B

Šárka Heroschová

Adventní čas je časem příprav na vánoční svátky. Je protkán tradicemi a zvyky, které každým rokem dodržují malý i velcí. Toto období v roce plné světýlek, vůní a hudby však pro naše nejmenší znamená i nejdelší čekání. Čekání na Ježíška. A tak jsme si toto čekání krátili prostřednictvím různých aktivit, které nám přibližují význam Vánoc. Odpočítávat a přibližovat dny do Vánoc nám pomohl adventní věnec a adventní kalendář, kde děti s napětím každý den objevily malé překvapení.

Během prosince nás navštívil Mikuláš se svou družinou, zpívali jsme vánoční písně a koledy, představili jsme si zvyky a tradice, tvořili jsme přáníčka, Betlémy z hlíny v keramické dílně SVČ Lužánky – pracoviště Lány, tvořili jsme strom vánočních přání a dobrých skutků, pekli jsme slaná lízátka. Také jsme navštívili divadlo Polárka, kde jsme zhlédli představení Rybova mše vánoční, kterou napsal před dávnými lety učitel Jan Jakub Ryba. Hudebním zpracováním nám přiblížila příběh pastýřů, kteří uslyšeli zpěv andělů, uviděli zářivou hvězdu na nebi a vydali se do Betléma obdarovat narozeného Ježíška tím nejcennějším, co měli, hudbou. Na malou chvíli jsme se i my stali takovými malými pastýři. Přinesli jsme andělské vystoupení pro předškoláčky, širokou veřejnost a své rodiče. Třídním projektem vánoční besídky pro své rodiny se děti chopily s energií a nadšením. A než jsme se rozutekli do svých domovů na vánoční prázdniny, třídní besídka u vánočního stroměčku v nás naplnila pocitem radosti, štědrosti a veselí.

Prosincový předvánoční čas měl pro nás však ukryt mnohem větší poselství. Předal nám uvědomění, že čas Vánoc je především o sdílení společného času, radosti, přátelství a lásky.

Vánoční tvoření 1. C pod patronátem 9. C

Vanda Lízalová, Laura Stávková a žáci 1. C a 9. C

Ve čtvrtek 12. 12. přišli žáci 9. C za svými chráněnci. Prvňáčci je už nedočkavě vyhlíželi ve dveřích. Těšili se na společně strávené dvě hodiny a na pěkné výrobky, kterými potěší své rodiče. Rozhodli se pro výrobu vánočních svícíků a baněk z barevného papíru. Někteří zvládli i pěkná přáníčka, která jistě udělají pod stromečkem velkou radost.

Pěkné svátky a radujte se spolu s námi!

Krabice od bot

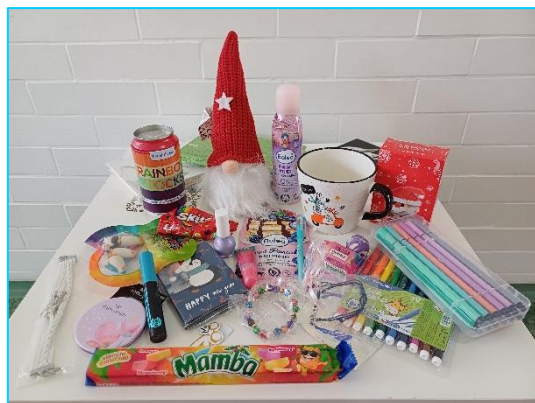
Lenka Vašíčková a 5. A, foto Petra Kopřivová

Jak se asi cítí děti, které na Vánoce nedostanou žádné dárky? Určitě hodně smutně! K tomu, aby takováto situace nemusela nastávat, slouží celostátní charitativní akce Krabice od bot. Zapojit se může každý: vyberte si v registru potřebné dítě, pak vezměte krabici třeba od bot, naplňte ji dárky a odnesete na sběrné místo. Jednoduché, že?

My jsme si letos vybrali dívku ve věku 10–12 let, protože tento věk je nám blízký. Dárky jsme vybírali a nakupovali sami, ve třídě se sešly například náhrdelník, přívěšek, náramky, hrníček, plyšový skřítek, kosmetika, řasenka a lesk na rty, bomba do koupele, Lego, drobné hračky a další. Postupem času jsme zjistili, že nám dárků stále přibývá, proto jsme se rychle zaregistrovali ještě k jedné stejné staré dívce. Nakonec jsme obě krabice krásně zabalili a odnesli na sběrné místo na náměstí Svobody.

Ve sbírce Krabice od bot v letošním čtrnáctém ročníku odevzdali dárci rekordních 61 482 krabic plných radosti. Máme radost, že dvě z nich byly od nás.

Ježíškova vnoučata

Jan Hubáček, Jan Ješeta, Radek Juřica, Šimon Ondráček,
Daniel Ruschka, 5. A, foto Petra Kopřivová

Ježíškova vnoučata je akce pro seniory. My jsme vybrali přes 4 000 korun a za vybrané peníze jsme byli nakoupit v knihkupectví Dobrovský, kde jsme měli sraz s paní ředitelkou domova seniorů Naděje v Bohunicích. V knihkupectví jsme koupili spoustu hezkých deskových her, například Prima Česko, AZ kvíz, Zázraky přírody nebo Česko pro pamětníky.

Když jsme se vrátili do školy, dárky jsme zabalili do vánočního papíru. Dále jsme dodělávali vánoční keramiku s motivem hvězdičky a vánoční přáníčka nejen pro seniory, ale i pro zaměstnance Naděje.

A potom přišel den předání. U vstupu jsme potkali papouška Pepu, kterého si pamatujeme i z loňského roku. Seniorům jsme zazpívali a zahráli koledy, které jsme si několik hudebek předtím připravovali. Předali jsme přáníčka, keramiku i velké dárky v podobě deskových her. Na památku jsme dostali pletené andělky a drobné dárky, které si pro nás zase připravili senioři z domova Naděje.

Jsm rádi, že jsme svými dárky mohli seniorům udělat radost před Vánocemi.

Jak jsme nepekli cukroví

Lenka Vašíčková, recepty Daniel Havlíček, Tobiáš Jan Klusák,
Karolína Kuželová, Diana Voksová, 5. A, foto Petra Kopřivová

V loňském roce jsme s naší třídou před Vánocemi pekli perníčky, ale letos jsme se rozhodli, že na to půjdeme trochu jinak. V posledním předvánočním týdnu jsme vyráběli nepečené cukroví, které doma přidáme na slavnostní štědrovečerní stůl. Vybrali jsme si banánové koule, Tescokoule, čokokoule, tiramisu kuličky a lotusové kuličky.

Jak už to tak v naší třídě děláme, i tentokrát jsme při tvorbě cukroví propojili dovednosti a znalosti z několika předmětů. V informatice jsme si našli recept, který by nám vyhovoval, a podle druhu cukroví jsme se domluvili do skupin. Jako skvělí matematici jsme si propočítali hmotnost ingrediencí, které při našem počtu členů budeme potřebovat, domluvili se na financích a potřebách na vaření a ve volném čase si vše potřebné nakoupili. Pracovní vyučování nám přineslo sladkou odměnu v podobě dobrého cukrovíčka, no a z hodiny slohu vám přinášíme naše recepty. I když už jsou Vánoce za námi, přinášíme vám dva z našich receptů. Pochutnejte si také!

Banánové koule

Dobrý den, dnes se naučíme banánové koule (jak je udělat).

Ingredience:

400 g sušenek
2–3 banány
200 g čokolády
a kuchyň

Postup:

Rozmixujte 400 g sušenek na texturu písku.

Rozmačkejte banány na kaši.

Spojte do těsta sušenkovou drť a banánovou kaši.

Z tohoto těsta dělejte koule ve velikosti vlašského ořechu.

Rozehřejte čokoládu v vodní lázni do tekutého stavu.

Obalte koule v čokoládě.

Odnesete do lednice.

A máte hotovo!

Lotusové kuličky

Ingredience a potřeby:

2x Lotusky (sušenky)
1x lotusové máslo
1x salko nebo mléko
1x velká miska
1x malá miska
1x vařečka
1x palička na maso nebo váleček
1x pevný uzavíratelný sáček
1x tácek

Postup:

Začněte tím, že si v uzavíratelném sáčku rozdrtíte sušenky Lotus válečkem nebo paličkou na maso. Rozdrcené sušenky přesypte do misky, menší část nasypete do menší misky. Přilijte trochu salka nebo mléka a máslo. Pořádně promíchejte, nejlépe to jde rukama. Pokud je těsto moc řídké, dejte je zchladit do ledničky (a nebo přidejte další rozdrcené sušenky). Z hotového těsta tvarujte kuličky. Když jsou hotové, obalte je ve zbytku rozdrcených sušenek.

Lotusové kuličky se nám povedly a my jsme se rozhodli, že nějaké rozdáme učitelům, aby si taky pochutnali. Zbytek jsme vzali domů pro rodiče.

Albi dílna

Jakub Galia, Julie Hryha, Stas Volos, 5. A, foto Petra Kopřivová

Pokud jste ještě nevyzkoušeli žádný program z Albi dílny, můžete se začíst do našeho článku. My jsme tuto příležitost vyzkoušeli a odcházeli jsme nadmíru spokojení.

Co všechno jsme dělali v Albi dílně: vyrobili jsme si mýdla, která jsme na Vánoce využili jako pěkné dárky. Také jsme si vyráběli přáníčka a zahráli jsme si plno deskových her.

Po příchodu do Albi dílny, která je kousek od nádraží na Masarykově ulici, jsme se rozsadili k jednotlivým stolům. Jeden ze stolů vyráběl mýdla, to byla naše hlavní činnost. Ale ani ostatní stoly nezahálely – u jednoho z nich jsme vyráběli z materiálů Albi dílny přáníčka, u dalších jsme si mohli zahrát deskové hry. Každý se posadil ke stolu, ke kterému chtěl, a postupně jsme se všichni vystřídali. Já jsem napřed vyráběl přáníčka, to mě bavilo. Pak jsme šli dělat mýdla. Mohli jsme si vybrat, jakou barvu bude naše mýdlo mít – já jsem si vybral zelenou a modrou. A deskové hry mě taky bavily, bylo jich tam opravdu docela hodně.

Nakonec jsme se rozloučili, sbalili si své výrobky a zašli se ještě podívat na brněnské vánoční trhy. V adventním čase jsme si tento den krásně užili.

Náš Advent a vánoční besídka

Nikol Osvaldová a Nela Veselská, 5. A, foto Petra Kopřivová

Advent ve třídě 5. A byl moc hezký. Vyráběli jsme dárky a přáníčka, zpívali koledy ve třídě i na rozsvěcení bohunického vánočního stromu, zaplňovali Krabici od bot a chystali se na Ježíškova vnučata, navštívili jsme Albi dílny, vyrobili jsme si nepečené cukroví. Jako každý rok jsme si také od začátku prosince točili adventní kalendář, který každému z nás přinesl překvapení v podobě dárku. V ohradě před Albertem jsme si sami vybrali vánoční stromeček, přinesli jsme ho do třídy a druhý den jsme ho ozdobili. Spolužáci nakoupili nápoje, donesli jsme cukroví na ochutnávku i pomazánky na jednohubky. Vánoce mohly začít.

Poslední den školy jsme měli vánoční besídku. Vybrali se barmani, kteří chystali bar s pitím, my ostatní jsme připravovali jednohubky a cukroví. Kdy jsme byli hotoví, začala besídka. Zhlédli jsme různá vystoupení, například Simča hrála na kytaru, Nelča tancovala, Áďa B. hrála na flétnu. Taky jsem se bavily – Niki a Juli udělaly křížovky, Isy měla rébusy a Radek se Šimonem připravili hru. Celé vystoupení uváděli Terka a Radek. Nakonec jsme si zazpívali Štědrej večer nastal.

Po vystoupení jsme šli ke stromečku. Paní učitelka zapálila svíčky a prskavky. U stromečku jsme si zazpívali pár písniček a pak už jsme rozdávali a rozbalovali dárky. Ke konci dne šla polovina dětí na oběd a druhá polovina zatím odstrojila stromeček. Po obědě jsme douklízeli třídu – a pak už začaly prázdniny.

Vánoční tvoření plné výborných chutí a radosti

Žáci 6. A, Eva Machálková, Lucie Kocmanová

Ve školní kuchyňce to v úterý před Vánocemi vřelo, a to doslova! Třída 6. A se ponořila do příprav vánočních laskomin. Tvořivé aktivity nám nejen provoněly den, ale také nás příjemně naladily na blížící se svátky.

Ráno jsme začali výrobou perníčků. Děti si oblékly zástěry a s nadšením vzaly do rukou vykrajovátko ve tvaru hvězdiček, stromečků a andělů. Zatímco se perníčky pekly v troubě a pomalu zaplňovaly kuchyňku kořeněnou vůní, pustili jsme se do přípravy domácího ovocného punče. Kombinace pomerančů, koření a šťávy vytvořila hřejivý nápoj, který dětem moc chutnal. Další pochoutkou našeho vánočního menu byli slaní sýroví šneci. Těsto se pod dětskýma rukama rychle proměnilo ve voňavé spirály, plněné sýrem a kečupem.

Všichni jsme si společně užili příjemné dopoledne. Nakonec jsme si sedli ke společnému stolu a ochutnali naše výtvořky. Tento den nám připomněl, jak důležité je trávit čas společně a sdílet radost z maličkostí.

Vánoční čas v 7. A

Žáci 7. A a třídní učitelka Jolana Hárková

Předvánoční čas v naší třídě 7. A začal tím, že jsme v listopadu v hodině výtvarné výchovy vyráběli adventní kalendář – papírové domečky, do kterých jsme dali nějaké drobnosti. Od 1. prosince jsme pak každý den losovali jednoho žáka, který si otevřel domeček a vzal si z něho malý dáreček. Všichni byli vždy plni očekávání, kdo bude vylosován tentokrát a jaké překvapení v domečku najde.

Začátkem prosince jsme se domlouvali, kdy nazdobíme stromeček. Měli jsme z loňského roku schovaný umělý stromek, ale někteří žáci navrhli, abychom si koupili „živý“ stromeček, aby nám ve třídě zavonělo jehličí. A tak jsme se společně složili a šli koupit k Albertu jedličku. Ve třídě jsme si stromeček krásně ozdobili, vyzdobili vánočně i třídu a domluvili se na organizaci vánoční besídky.

V pátek 13. prosince přišla za námi do hodiny výtvarné výchovy paní Kratochvílová s dcerou Terezkou, která chodila na naši školu. Obě nás naučily plést krásné zvonečky z pedigu. Upletené zvonečky jsme si pak odnesli domů jako dárečky pro rodiče na Vánoce.

V úterý 17. prosince jsme se vydali do Tron Arény na Laser game. Byli jsme tam loni a hra nás natolik nadchla, že jsme si řekli, že by to mohla být taková naše třídní tradice a před Vánoci si jít vždy Laser game zahrát. A tak paní učitelka měsíc dopředu zamluvila několik her v Tron Aréně na Jugoslávské. Když jsme dorazili na Laser game, vytvořili jsme si týmy, ve kterých jsme proti sobě stříleli laserovými pistolemi. Na sobě jsme měli svítící vestu, do které nepřátelé stříleli. Běhali jsme v aréně, kde bylo plno různých úkrytů a překážek. Byla to skvělá hra a všichni jsme si to užili. Doufáme, že příští rok půjdeme také.

Po Laser game jsme se jeli do města podívat na vánoční trhy a na stromeček na náměstí Svobody. U stromečku jsme se společně vyfotili a potom jsme měli rozchod po skupinkách. Někteří šli do KFC, někteří do McDonaldu, někteří si ještě nakoupili dárky na Vánoce.

A konečně přišel den vánoční besídky, na kterou se jsme se všichni moc těšili. Den před tím se žáci mezi sebou domluvili, jaké občerstvení si na besídku přinesou a co připraví. A tak jedna skupinka přinesla párkovač a dělali pro všechny párky v rohlíku, jiná si zase přinesla toustovač a připravili spoustu toustů, někteří přinesli cukroví, jiní zase rohlíky, pomazánky a připravili pro všechny jednohubky. Občerstvení bylo opravdu hodně a bylo moc dobré. Ve třídě jsme si nejdříve sedli do kruhu a povídali si o tom, co se nám letos povedlo, z čeho máme radost, co se nám splnilo či nesplnilo a také o svých přáních na příští rok. Pak už konečně došlo k rozdávání dáreků, na které jsme se těšili asi nejvíce. Všichni dostali dárečky a měli z nich upřímnou radost. No a pak už jsme jen jedli, poslouchali písničky, zpívali a někteří i chvíli tancovali. Nakonec jsme si popřáli krásné Vánoce.

Předvánoční Brno aneb Již jste někdo získali kuličku z orloje?

Ivana Coufalová a 7. C

V obchodních centrech se už od září prodávají vánoční ozdoby, v říjnu se hrají koledy a v listopadu otvírají ve městech vánoční trhy. V naší škole se předvánoční atmosféra pozná tím, že se celou školou line vůně perníčků z kuchyňky, ve třídách jsou nazdobené jedle či smrky, živé nebo umělé, a blikají světelné ozdoby. Mnozí žáci mají na svetrech vyšité soby, ve vlasech vánoční hvězdy a snaží se témata vyučovacích hodin změnit otázkami typu: „A už se těšíte na Vánoce?“

I v 7. C panovala vánoční pohoda, prožívali jsme chvíle napětí s adventním kalendářem, řešili adventní matematické výzvy a již tradičně vyrazili nasát vůni Vánoc návštěvou brněnských trhů. Naše pouť začala na Zelném trhu, kde proběhlo fotografování před stromečkem, poslechli jsme si vystoupení předškoláků, nakoupili dárky i různé pochutiny pro nás, ujistili se, že i letos má brněnský drak vánoční svetr a prohlédli si betlém na Dominikánském náměstí. Cesta skončila na Masarykově náměstí těsně před jedenáctou, kde se nám nepodařilo zachytit kuličku z brněnského orloje, přestože někteří ji měli téměř na dosah.

A co vy? Také jste si užili Advent jako sedmáci? A máte někdo kuličku z orloje?

Předvánoční týden v 9. C

Fotopříběh ke článku na úvodní straně Armixxxu
Laura Stávková a Renata Lánská

Vstupy do škol – Tři králové

Irena Stranyánková, Markéta Chmelařová, 4. A

Ve středu 8. ledna 2025 za námi do třídy 4. A přišla paní Jana z brněnské diecéze s programem Tři králové. Dozvěděli jsme se, že to ve skutečnosti nebyli králové (panovníci), ale tři mudrcové. Ti věděli, že se v Palestině narodí nový král. V Jeruzalémě vládl král říše římské Herodes. Heroda znervóznělo, že se tři mudrci přijdou poklonit novému králi – Ježíši. Poprosil mudrce, aby se cestou zpátky vrátili k němu a řekli mu, kde je dítě, že se mu chce také poklonit. Tři mudrci se tedy vydali na cestu, z Jeruzaléma jim svítila jasná hvězda, která jim ukazovala cestu. Tři mudrci přinesli Spasiteli tři královské dary – zlato, kadidlo a myrhu. Když se Spasiteli poklonili, pochopili, že svět zachrání láskou a přejí si, aby se lidé k sobě chovali hezky. V noci přespali v Betlémě, ve snu se jim zjevil anděl,

který je varoval, ať nechodí stejnou cestou do Jeruzaléma, protože Herodes chce nechat dítě zabít. Anděl se také zjevil Josefovi a řekl mu, aby s Marií a dítětem utekl do Egypta. Až po smrti Heroda se Josef s rodinou vrátil zpět do Nazaretu. 6. ledna chodí Tři králové po domech a mají s sebou kasičku, do které vybírají peníze na charitu. Na dveře všech příbytků píší K+M+B – volně přeloženo z latiny „Ať Kristus požehná tomuto domu.“

Paní Jana nám také vyprávěla legendu o čtvrtém králi. To byl panovník, který se chtěl také poklonit novému králi. Zdál se mu sen, že lidé v jeho zemi umírají na záhadnou nemoc. Ve snu se mu zjevila hvězda, která ho doveče k novému králi, který tuto zemi zachrání a lidi v ní vyléčí. Tak šel za tou hvězdou, která se mu potom objevila. Vzal s sebou tři diamanty jako dary. Cestou potkal malého nešťastného chlapce. Ten řekl, že mu umřeli rodiče a že je na světě sám. Králi se ho zželelo a jeden diamant mu dal. Dál na cestě potkal jednu paní, která řekla, že ji opustil manžel a že se nemůže uživit. Tak jí také dal jeden diamant. Poté si uvědomil, že mu zbývá poslední. Potkal však ještě hodně chudou rodinu a také mu jich bylo líto a svůj poslední diamant jim dal. V Betlémě si uvědomil, že už nemá žádný dar pro nového krále. Poklonil se a omluvil, že nemá žádný dar. Oni mu ale řekli, že přece jen něco přinesl. Zachránil malého chlapce, ženu a celou rodinu. Králi bylo divné, že je v chudém domě, a ne v paláci. Pak pochopil, že tomuto novému králi nejde o moc a peníze, ale o to, aby byli lidé šťastní a zdraví.

Paní Jana nám při vyprávění dala osahat myrhu a také drahé kameny.

Program se nám moc líbil a dozvěděli jsme se nové věci, které jsme nevěděli.

Sportujeme

10 000 kroků

Ivana Coufalová

Již potřetí jsme se zapojili do výzvy 10 000 kroků a podařilo se nám přibrat do party i žáky ze tříd 6. C a 9. C. Každý účastník výzvy si v průběhu jednoho měsíce zaznamenával, jakou vzdálenost denně ušel a porovnával s laťkou, kterou si na začátku výzvy nastavil. Nebylo důležité ujít každý den 10 000 kroků, ale začít se hýbat, začít chodit.

Patříme mezi školy, které mají ve svém názvu Skutečně zdravá škola. Přiznejme si, že nejenom zdravá strava, ale i pohyb a pohoda patří ke zdravému životnímu stylu. Registrace do jarní výzvy začíná již v březnu.

Zapojíš se i ty?

Výzva v číslech:

ZŠ Arménská, příspěvková organizace (naše logo ve výzvě):

ZŠ Brno, Arménská 21

www.zsarmenska.cz

Celkové umístění mezi školami 39. místo (z 81 škol)

Přihlášených uživatelů 12

Přihlášených týmů 3

Vloženo aktivit 317

Celková vzdálenost 2 616 km

Denní průměr 84 km

Nejdelší aktivita 28,50 km

Nejmladší 12 let

Nestarší 59 let

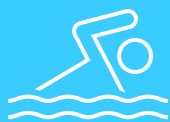
Nejmenší 140 cm

Nejvyšší 168 cm

Nejlehčí 32 kg

Nejtěžší 72 kg

Plavecké závody žáků prvního stupně

Vlasta Čapková

V úterý 10. 12. 2024 jsme se zúčastnili plaveckých závodů, které pořádaly STAREZ-SPORT a KPSP Kometa Brno.

Závody se uskutečnily v krytém plaveckém bazénu Brno-Lužánky (25 m). Závody byl vypsán pro brněnské školy a okolí, žáky 1.–5. ročníku. Plavalo se ve třech kategoriích A (1. –2roč.), B (3. –4roč.) a C (5. roč.). Kategorie B a C plavaly 25 m znak a kraul, kategorie A plavala 25 m kraulové a znakové nohy s pomůckami (destičkou a špagetou). V každé kategorii plavali 2 hoši a 2 děvčata a na závěr plavali všichni štafetu 4x25 m. Vítězové v každé kategorii obdrželi diplom a medaili.

Závodů se zúčastnilo 13 škol.

Z našich žáků byl dvakrát na stupních vítězů Simeon Lozanov z 5. C za 1. místo znak a 2. místo kraul. Z nejmladších žáků kategorie A obsadila Nikola Doubravová ze 2. D krásné 3. místo v plavání 25 m znakové nohy se špagetou. Žáci druhých ročníků obsadili 2. místo ve štafetě 4x25 m s pontonem, závodili Pavel Bartoň, Marek Jeníček, Nikola Doubravová a Nija Mamoilova ze 2. D. V první desítce se také umístil Matyáš Ludka ze 4. A, Adéla Dvořáková z 5. A a Marie Bartoňová z 5. B. Pěkné 4. místo obsadila štafeta pátého ročníku a 5. místo štafeta čtvrtého ročníku.

Všem žákům, kteří se závodů zúčastnili, děkuji za vzornou reprezentaci školy.

Naše škola opět plavecky dominantní

Jaromír Krejčí

V úterý 3. 12. 2024 se opět konalo krajské a okresní kolo základních a středních škol v plavání v bazénu na Lesné, které pořádala již tradičně ZŠ Arménská. V kategorii základních škol jsme zvítězili ve všech možných disciplínách a konkurenci jsme nechali daleko za sebou.

V kategorii dívek zářily: Ema Zatloukalová z 9. B (1. místo kraul), Kristýna Půžová z 6. B (4. místo kraul), Natálie Konvalinová z 9. B (6. místo kraul), Antonie Šťastná ze 7. A (3. místo motýlek), Nikol Dokoupilová z 8. B (1. místo znak), Hana Bierová z 8. A (1. místo prsa).

I naši chlapci, mimochodem všichni z 8. B, se nenechali zahanbit a ve všech disciplínách brali stupínek nejvyšší, konkrétně Viktor Vopálka (1. místo kraul), Albert Hynek (1. místo znak), Jan Kos (1. místo prsa), Radek Vrážel (2. místo prsa), Martin Sponer (1. místo motýlek), Šimon Pancl (2. místo motýlek).

Navíc naši plavci a plavkyně s přehledem opanovali také polohové závody i štafety. Odměnou všem, co stáli na stupních vítězů, byly diplomy a dívky i chlapci získali shodně pohár za 1. místo v kategorii ZŠ.

K pohodovému průběhu závodu přispěla bezchybná asistence pomocníků z řad žáků, zejména z 9. B, a sešranost učitelů TV, kteří zvládli kompletní závody v nádherném čase. Všem zúčastněným děkujeme a gratulujeme především našim skvělým plavcům k předvedeným výkonům.

Mistrovství ČR a Pohár Moravy

Josef Horký

Začátkem prosince se konalo Zimní mistrovství ČR žactva r. 2010-12 a také Pohár Moravy, nejvyšší soutěž pro 11leté žactvo. Žáci ZŠ Arménské a zároveň plavci Komety byli velmi vidět. Na tyto nejdůležitější závody zimní sezony se kvalifikovalo 17 plavců. Úspěch v podobě medaile pak získalo 9 dětí: Ema Zatloukalová, Albert Hynek, Honza Kos, Tonča Šťastná, Kuba Dufek, Kuba Pešl, Sára Zatloukalová, Vanessa Venhudová a Nela Onesorková. Všichni se také podíleli na několika zlatých medailích ze štafet.

Školská futsalová liga

Ivo Cenek

V letošním roce se naše škola zúčastní celorepublikového projektu „Školská futsalová liga“, který má zpopularizovat tento sport mezi mládeží. Samozřejmě každou aktivitu, která přivede děti ke sportu, vítáme, a proto jsme přihlásili naši školu do obou kategorií, které byly vypsány, tzn. mladší žáci (6. a 7. třída) a starší žáci (8. a 9. třída).

První kolo pro starší žáky uspořádala ZŠ Hudcova v Medlánkách. Náš tým se prezentoval skvělou hrou a obsadil druhé místo, čímž se kvalifikoval do dalšího kola, které proběhne již v průběhu listopadu a prosince.

Ještě lépe dopadl nově se tvořící tým mladších žáků na turnaji, který pořádala ZŠ T. G. Masaryka v Rajhradě. Zde jsme po suverénních výkonech deklasovali všechny soupeře a z prvního místa postoupili do

dalších bojů, které se také odehrají v listopadu a prosinci.

Naše skvělé výsledky nejsou pouze dílem náhody, ale i tím, že naši hráči jsou skvěle motivovaní a není pro ně problém si ráno přivstat a zúčastnit se od sedmi hodin ranních tréninků v naší tělocvičně. Za to patří dík panu řediteli, který byl velice vstřícný a umožnil nám využití tělocvičny v těchto časných hodinách.

Tímto chci hráčům obou týmů pogratulovat za skvělou reprezentaci naší školy a popřát jim mnoho úspěchů v dalších kolech.

Jižní Morava čte

Lenka Vašíčková a výherci soutěže

JIŽNÍ MORAVA ČTE

Projekt podpory čtenářství v Jihomoravském kraji

Zklidni se, zaposlouchej a všiměj si. Obrát pozornost k sobě a prozrad' nám, co je Ti nejbližší. Co rozezní strunu tvého života? Jsou to kamarádi, přátelství, rodina, Tvoje záliby anebo třeba právě hudba? Hudba, která je uvnitř v Tobě i všude kolem nás. Jsou to zvuky, které každodenně slyšíš anebo tóny, které Tě obklopují, které hrají píseň Tvého života...

Proza 1.-5. třída

1. místo Markéta Chmelařová, 4. A – Tři kamarádky
2. místo Barbora Duřpektová, 4. A – Můj tón
3. místo Isabella karešová, 4. A – Obyčejná holka

Proza 6.-9. třída

1. místo Sofie Sovinská, 9. C – Stalo se o Vánocích
2. místo Michal Krkoška, 7. A – Trpaslík, fotbal a hudba
3. místo Leonardo Quinati, 6. C – Paní Hudbová

Poezie 1.-5. třída

1. místo Kryštof Mikulášek, 4. B – Kopaná

Poezie 6.-9. třída

1. místo Adéla Ondráčková, 7. B – Hudba mého srdce
2. místo Mirka Willmannová, 7. C – Hudba mého srdce
3. místo Matyáš Maňoušek, 6. C – Jistota

Výtvarná 1. třída

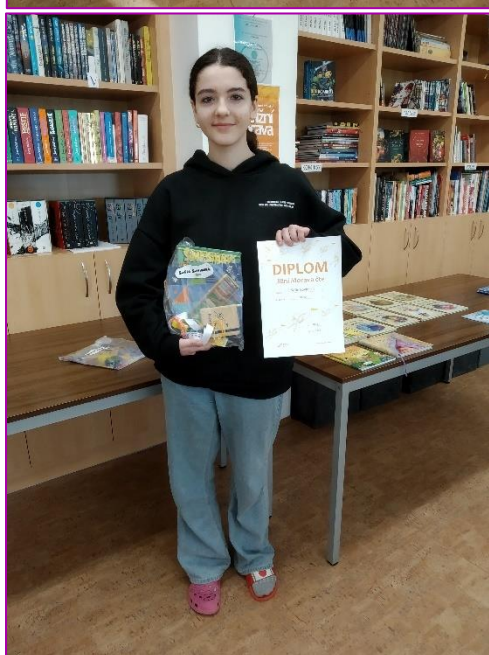
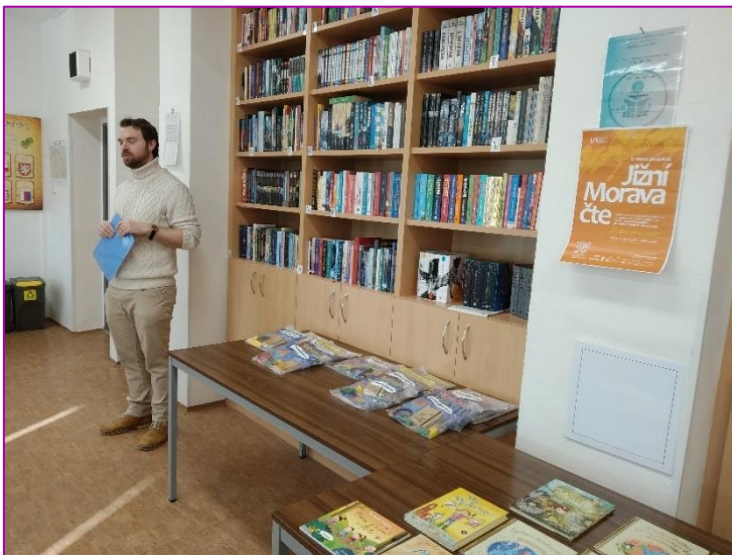
1. místo Šárka Ondráčková a Helena Slavíková, 1. C – Zoo

Projekt Jižní Morava čte svými aktivitami podporuje nejsilnější skupinu uživatel knihoven – děti a mládež. Cílem projektu je podnítit u dětí radost ze čtení, rozvíjet čtenářskou gramotnost. Jsme rádi, že se do něj zapojují i naši žáci, kteří si vždy vedou velmi dobře.

Na následujících stránkách časopisu si můžete přečíst a prohlédnout vítězné práce obvodního kola této soutěže. Na fotografiích vidíte záběry ze slavnostního předávání cen ve školním klubu naší školy.

Gratulujeme mladým autorům a budeme fandit všem našim spisovatelům a básníkům, kteří z prvních míst postoupili do krajského kola soutěže Jižní Morava čte. Držíme palce!

Z prvních míst postupují naši spisovatelé, básníci a malíři přímo do krajského kola.

Gratulujeme a budeme jim v další soutěži držet palce (i pěsti)!

Tři kamarádky

Markéta Chmelařová, 4. A, 1. místo 1. stupeň, postup do krajského kola

Byla jednou jedna holka a jmenovala se Emily. Snila o tom, že se jednou stane zpěvačkou. Byla milá a ráda se bavila s ostatními lidmi. Měla kamarádku Elu. Děly spolu všechno, co spolu nejlepší kamarádky dělávají. Jednou se Emily svěřila se svým snem Ele. Ta se jí zeptala, jestli nechce tu písničku ze snu zazpívat před celou třídou. A Emily chtěla.

Nastal den, kdy Emily měla písničku zazpívat. Tak začala. Hned jak dozpívala, se jí všichni kromě Ely smáli. Emily to zklamalo a Ela se ji snažila uklidnit. Od té doby byla Emily jako vyměněná. Nebyla ani tak milá a ani se už nechtěla s nikým bavit. Až jednou do třídy přišla nová holka Feli.

Ela nemohla vydržet, že se Emily s nikým nebaví a jen si sama v koutě maluje. A tak Ela řekla Feli: „Hele, vidíš tu holku v rohu, co si maluje?“ „Jo, vidím,“ řekla Feli. „A mohla by sis s ní jít povídat, aby tam nebyla tak sama?“ „Ráda to zkusím.“ Tak šla Feli za Emily. „Ahoj,“ řekla Feli. Emily si přestala kreslit do deníčku a podívala se na Feli a představila se. „Mohu se podívat? Co zrovna kreslíš?“ ptala se Feli. „Nic zajímavého,“ odpověděla Emily. Ale Feli zajímalo, co tam má, a zeptala se, jestli se může podívat. Emily se chvíli rozmýšlela, jestli ano nebo ne, a pak jí deníček půjčila. Emily podala Feli svůj tajný deníček a Feli postupně otáčela stránky. Na první stránce viděla obrázek, jak Emily zpívá před svými známými. Na dalším obrázku jí všichni tleskali. A všichni, co se jí ve třídě smáli, jí na obrázku házeli květiny. Feli si prolistovala deníček a pak řekla: „Mně se to líbí, maluješ hezky. Ale proč jsi na všech obrázcích, jak zpíváš?“ Emily se zarazila. Nevěděla, jak jí to má vysvětlit. Pak Feli řekla: „Jestli mi to nechceš říct, tak to nevádí.“ Emily jí odpověděla, že si to musí ještě rozmyslet, jak jí to má říct. Feli šla za Elou. Zajímalo ji, proč je všude Emily, jak zpívá. A Ela jí vše vysvětlila. Pak Feli pochopila, co se stalo.

Druhý den byla Feli s Elou a přišla za nimi Emily. Feli řekla: „Nechtěla by sis to zpívání znovu zkusit?“

Emily: „A co když se mi zase budou smát?“

„Nic si z toho nebudeš dělat, když se budou smát. A budeme tam s tebou.“

„No tak teda jo.“

A nastal další den, kdy Emily měla znovu zazpívat písničku. A tentokrát se jí už nikdo nesmál. Ela řekla: „Proč jsi nezazpívala stejnou písničku jako předtím?“ Emily odpověděla: „Nechtěla jsem, aby se mi zase smáli. To se mi asi opravdu nepovedlo. Tak se na to ještě necítím. Proto jsem zkusila zazpívat jinou. Víc natrénovanou.“ A ještě dodala: „Bez vás, holky, bych to nedokázala a odvalu nenašla. Kromě hudby mám v srdci i vás.“

Obyčejná holka, která dělá balet

Isabella Karešová, 5. A, 3. místo 1. stupeň

Byla jedna šestiletá holka, která se jmenovala Anabell.

Balet milovala už odmalinka a také svoji velkou rodinu. Její táta totiž taky baletil, proto má k němu tak blízko. Chtěl, aby jeho dcera taky dělala balet, a to se vydařilo. Anabelliným snem je se někdy podívat do nějaké baletní školy ve Francii. Nechce být profesionální baletkou, ale balet je její neoblíbenější koníček. Doufá, že balet bude moci dělat co nejdéle. Ví, že baletní škola, kam chodí, má jedenáct ročníků, takže ji čeká ještě spousta baletních let.

I táta ji učí různé baletní pózy a kroky a děda zase lidové tance. Její rodina je taková hodně umělecky zaměřená. Anabell v baletě dělá nejen potřebné cviky a přípravné pozice, ale také lidové tance a spoustu gymnastiky.

Už dva roky tancuje v pokročilé skupině. Tam to je hodně o náročné přípravě a spoustě času stráveným tancem. Absolvovala hodně menších vystoupení, až přišel den a s ním informace, že se bude tentokrát vystupovat na divadelních prknech.

Byl to šok! Přípravy na vystoupení byly intenzivnější a intenzivnější a Anabell byla čím dál tím víc nervóznější. Když nastal den D, Anabell včetně všech baletních kamarádek byly ochromeny nervozitou, aby něco nezkazily. I přes zákaz paní učitelky se Anabell vytratila a šla se podívat za oponu. Byla překvapena množstvím diváků, kteří už seděli na svých místech a čekali na jejich jednotlivá vystoupení.

Její první myšlenka byla, že to rozhodně nezvládne. V tu samou chvíli se ozval svolávací tón a bylo na čase zaujmout její pozici na parketě. Anabell zavřela oči a počítala do pěti. Poté oči otevřela a pohledem našla svoji rodinu sedící v hledišti a jejich pohledy jí dodaly odvahu začít tancovat.

S prvními kroky na známou hudbu napětí z Anabell pomalu opadávalo, až ji absolutně pohltila láska k baletu. Zapomněla na cizí lidi i nervozitu z vystoupení a vřela se do tance, který jí dodává energii, a díky tomu to na parketě pořádně rozjela.

Jakmile hudba dohrála, Anabell se dočkala obrovského potlesku. Vše z ní spadlo a ona si uvědomila, že balet je opravdu její citová záležitost.

A vlastně nakonec slova babičky, která řekla Anabell před vystoupením – když to miluješ, není co řešit – je velká pravda.

Těším se na další vystoupení 😊.

KAPITOLA 1

Vždy jsem měla ráda americky nazpívané písně třeba od Taylor Swift. To jsem si i myslela, dokud...dokud se to nestalo. Byla jsem o tom přesvědčena, než jsem jednou ulehla a začal se mi zdát takový divný sen. Objevila jsem se v zemi, kde stromy měly listy do růžova, bylo tam teplo, ale v dálce jsem viděla zasněžené hory. Byla jsem na kopci plném různobarevných květin. Dole bylo městečko, kde všechny domy byly bílé s červenou střechou, každý měl 2 patra s dřevěnými okny.

Seběhla jsem dolů a zeptala se ta kovářská stará paní co trhala u blankytné řeky borůvky. „Kde to jsem?“ „V zemi představivosti, fantazie, snů, pravdy a osudu, v Tilkie“ odpověděla babička. „To víš“ pokračovala, „čekáme na tebe, abys odhalila, co doopravdy máš ráda.“ „Běž k Alici, ta ti o tom poví víc, bydlí v ulici Fantazie 3. Já půjdu na to neznámé s tebou, tam kde je pravda. Jelikož tu čas běží rychleji než u vás, můžeš tu u mě přespát v pokoji nalevo. Vem si sebou i tu mapu a dej ji pod postel.“ Když jsem se vydala (v té Tilkie), bylo nádherné světlo, bylo teplo, květiny na nich byla rosa, začaly. Z okna jsem viděla na horu posypanou čistou bílou sněhem se zamrzlým rybníkem, kde postavíčky bruslily. Hned jsem se oblékla, jen co jsem vešla na schody, učitelka jsem u ní anglické snídani Alice než stihla něco říct, zeptala jsem se - jak se jmenuje ta hora? „Lefisko, tak se jmenuje, je a pokračuje v rozhovoru.“

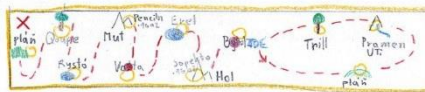
KAPITOLA 2

Nejprve mi ukázala její dům - dolní patro - tam měla obývací pokoj, kuchyň a jídelnu, předstí. Ve druhém patře měla dva pokoje na spaní, chodbu a koupelnu + WC. Celý dům byl jako v paláci i lustry měla krystalové, květinové polepy, obrazy, královská křesla, postel s nebesy atd. V obývací jsme si sedly, natáhly nohy a dostala jsem dortík a čaj (výborné). Alice začala... Čekáme, abys nám a tobě ukázala, že to co máme rádi např. hudba od Taylor Swift, není to, co nejraději slyšíme když už jsme na to zapomeli, musíme to, to máme rádi, znovu najít. Našla jsem o tom mapu co máme rádi, ale nikdo kromě tebe ji neotevře, proto tě pan Sen sem zanesl, bydlíš v ulici Fantazie 3. Já půjdu na to neznámé s tebou, tam kde je pravda. Jelikož tu čas běží rychleji než u vás, můžeš tu u mě přespát v pokoji nalevo. Vem si sebou i tu mapu a dej ji pod postel.

Dones tu mapu připomněla mi po snídani Alice. Ale po mapě ani vidu ani slechu. Řekla jsem to Alici, ale ta mi odpověděla, že to kradě Osud, bydlí v ulici Nevada 18. Chce nám podkopnout nohy, ale když má něco dones, (na jídlo) zas nám to vrátí. Tak jsme udělali olivovou pizzu a on nám ji vrátil.

Když jsme si sedly k mapě a já ji otevřela, Alice se nestačila dívat. Povídala, „Jsou tu místa roznám, ale i neznám, třeba pohraničí Hol, to vím tam je hora Lefisko, ale neznám Mat. Známe jezero Erel a neznám Rysto. Známe město Bytol (tam se nacházíme) neznám Vatt a. Známe les Trill a řeku Utu, ta před domem, ale neznám řeku Vol a les Quape.“ Polovina neznám ale polovina znám, proto jde s tebou. Podle mě to bude dlouhá cesta.

KAPITOLA 3

Začaly jsme se balit na cestu. Do batohu jsme daly 2 baterky, 1 stan, 2 spacáky, 2 polštáře, 4 deky, 4 vody a sluneční brýle, nějaké oblečení, minil lékařnicku a asi 46 rohlíků se salámem. A mohli jsme vyrazit.

Je jasně jsme měly vyrazit na pláň za domem, mezitím byl nějaký malý les. Na mapě tam byl žlutě zakroužkovaný strom s nápisem 200let. Alice ten strom našla a mapa řekla, u každého žlutého kroužku je tajemka. U stromu jsme našli písmeno Z. Asi to bude lehké. Mo a další písmeno je u pramene řeky Utu. Podle Alice je to asi 20 km. Jelikož se stímalo, uslyšely jsme jen pod horu a tam jsme se občerstvily rohlíky a přespaly.

Ráno jsme vyrazili na vrchol, cestou jsme si půjčili brusle a zabruslili si. Pak jsme došly až k tomu pramenu. Mapa zase povídá, Tentokrát to není tak lehké, písmeno je ukryté v kraliči noře! Ráno měla malý vchod a pod tím sněhem! Pak mě ale napadlo, dole u brusliště měli lopatu. Doběhly jsme pro lopatu a odhrabaly, kraličky jsme opatrně zvedly a našli písmeno A. Další zastávka byla les Trill. Myslela jsem si, že to bude les ale ne. Když jsme vstoupily, mapa řekla, „v tomto lese jsou duby, buky, březky, smrky, jedle, borovice atd., ale je tu jen jeden a třeseň a v její koruně je písmeno.“ Dlouho to trvalo, než Alice viděla v doli listnatý strom s červenými plody. Třešeň měla nízkou větev a tak jsme v pohodě vlezly. A asi v ústce jsem viděla písmeno L.

Slezly jsme a další zastávka je naše město Bytol. Já si vzpomněla, že kolem Bytola jsou hory a po Bytola půjdeme na sever, ne na jih jako doposud. Ale do Bytola je to 10 km. Tak jsme běželi do Alicina domu. Tam s nedly náš 20. rohlík a spaly až do 12 hodin.

Ráno jsme doplnili 40 rohlíků a měli 66 rohlíků a další křivce s tvarohem a ovocem. Mapa povídá, Písmeno najdete na produktu jednoho z těchto řemeslníků: švadlena Mia, kovář Tom, dřevorubec Arnost, pekařka Nina, švec Jirka, řeznice Jolke, tesářička Běla a hodinář Michael. Mo a Jolke vykořila na kůře I.

Další je Hol a jeho 2 nejvyšší hora Soplekto u la novky. Dlouho jsme tam šly, jelikož v městě to trvalo, je tma a zalezly jsme si do stanu na spaní. Ráno mapa řekla, vyjedte lanovkou a na konci je medalek borůvčí a v něm je písmeno. Vyjely jsme a prohlédly borůvčí... a našly písmeno S.

Další zastávka jezero Erel. Vyšly jsme na vrchol Soplekto a to jezero bylo dole celé obklopené horami. Dolů to šlo v pohodě a u jezera nám líčí mapa, „přes Erel je písmeno.“

Je nadno. Nebojte jezero je měkké. Tak jsme skočily a našly písmeno Č. Další je pláň za Holem. Jenže když jsme vyšly na horu, tak jsme se ustaraly. Ráno se podíváme a uvidíme, že je tam hranice Tilkie a jiné země. A ta země je úplně protiklad Tilkie.

KAPITOLA 4

Když jsme viděly ten odlišný svět, zděsily jsme se. Dole bylo napsáno KONEC TILKIE, ZAČÁTEK DRUPU. A mapa jen krátce řekla: „Tam to pokračuje.“ No a my se vydaly. Drup byl protiklad Tilkie. Tráva byla tmavá, všude bylo 20°C, nebyla tam zima na hoře, lesy tmavé, domy jiné a řeky skoro černé. Pásl zastávka byla vesnice Vátta. Byli jsme tam hned a mapa povídá: „najdete jeden jediný bílý dům a před ním to je.“ Pravda. Neviděla jsem žádný bílý dům, ale pak tam jeden stál a před ním písmeno I.

Další bylo pohorí Mut. Bylo to docela daleko, ale nám to nevadilo. Došli jsme pod jeho nejvyšší horu Pencila. A mapa šeptá: „když půjdete po přesnici přesně 1000 kroků a podíváte se po levé straně do keře, tam je písmeno.“ A my začaly 1, 2, 3, 4, 5, 6... 381, 382... 701, 702, 703... 998, 999, 1000! A vlevo v keři písmeno N. Ustanovily jsme se a zitra k Rystó.

Když jsme druhý den dorazily k Rystó bylo to hlušné jezero. Mapa tvrdí: „Musíte dopádlavat na člnu té největší bojce, tam je písmeno.“ Takže jsme začaly pádlavat. U té bojky jsme zjistily, že větší bojka je v dalce. Tak jsme ten kus dopádlavaly a celou bojku oplavaly a pak jsem no ní musela vyskočit a nahore bylo písmeno O.

Příští zastávka les Cloupe. Ten les nebyl taký jako les Trill. Když jsme do toho temného lesa vstoupily ta mapa zase keca: „Když najdete hnízdo výra tak pojme tu jeze strom, který ho drží a jeho poslední písmeno je písmeno.“ Kolem nás proletěl výr s myši v zobáku, tak běžme za ním. Našly jsme hnízdo a ten strom je JAVOK = R. A na mapě bude další zastávka řeka Vol. Ale nejdí v jsme šly spát.

Když jsme došli k Volu, mapa obvykle říká: „Když provázem obmotáte všechny jahodky kolem řeky dokola ze vzduchu dostanete písmeno.“ My jsme to obmotaly a Alice vylezla na strom a zvrchu viděla písmeno O. Slezla a namotali jsme provázek, šly jsme na další zastávku - pláň.

A pláň nevipadala jako ta v Tilkii, totiž neměla žádné květy. Mapa klasicky povídá: „písmeno je u jediné kvítky na pláni.“ Chvilu trvalo, než jsme ji našly, ale bylo tam písmeno U. Pak si Alice všimla že je tam taky napsáno KONEC TAVENKY. „Nez to vyřešíme tak se vyspíme.“ Byl to dobrý nápad. A taky jsme už skoro u cíle.

KAPITOLA 5

Když jsme se vzbudily, daly jsme dohromady písmena, je to ZALISČI NOROU neboli ZA LIŠČI NOROU. A mapa povídá: „Na této pláni je jeskyňe v ní je liščí nora, ta jeskyňe pokračuje. Jděte a najděte.“ Tak jsme našly liščí nora a šly dál. Nejprve tam byla dlouhá tmavá chodba ve které jsme se musely skrčit, aby jsme prošly. A pak tam byla slepá ulička. Naštěstí jsme potkaly paní krtčici: „Musíte se kousek vrátit, tam je ještě menší průchod.“ Paní krtčice nás dlouho vedla a pak tam byl vážně menší průchod. Amy jsme jí slíbily, že ji za to kdekoliv pomůžeme. A paní krtčice měla problém. Její maz byl nemocný. Neměla žádný lék. Alice si vzpomněla, že má s sebou lékárníčku a tak jí celou dala paní krtčici.

A šly jsme tou malinkou chodbou. Nara zily jsme na balvan, který byl zatarašený kvůli mravencům. Šel tudy mravenečník a my ho poprosily, aby je vysál. A my jsme (ože se to povedlo) řekly že mu pomůžeme. Taký měl problém - jeho syn uřízl a slunce na něj moc páli a nechceme, aby měl úžeh. Nemote něco proti slanci? A tak jsme mu dali své opalovací brýle. Balvan se odvalil a my jsme šly.

A pak tam byla propast. Na dně té propasti ležel balvan a ta propast byla hluboká. Ale mletoval netopýr a vy padal zdešně. A my jsme se ho zeptaly, jak to přelít. A netopýr odpovídal: „Táhně vzadu je most, zavěsť vás tam.“ Chvilu jsme šly a pak se zastavil a ukázal na prázdno a my se vylekaly. Řekli že je to sklenění most. My jsme stouply do prázdna a byl tam most. Zase jsme se zeptali (nebo spíš známými), že to má u nás. Netopýr neváhal a řekl, že jeho dům zavalil kámen. A tak my jsme má ho oddělaly.

Na druhé straně jsme vešly do průchodu, kde nebylo vidět a tak si rozsvítíme baterkou a tam byly 5 vchody a divočka, řekl, jestli chceme najít poklad, jděte tam kde je ozvěna, byl to vchod napravo. Co za to chceš? Tu baterku, a tak jsme má ji dali. Ježly jsme tou cestou a našly konec, kde byla krabička a sachy dračků. Jeden draček řekl, že si máme přečíst, co je v krabičce. Stálo tam: MÁME NĚCO, CO SE HODÍ, PROTO JME LIDI. TADY JE TVÁ ODPOVĚĎ, NA TO CO MÁŠ NEJRADEJ. NADEŠ TO DOMA. Jak doma? Asito uslyšíš někdy v týdně, odpovídala Alice. Jdeme dom.

KAPITOLA 6

Rychle jsem utíkala do Bytulu. Brzy jsem měla odejít do reality. Alice mi sepsala papír: „Vždy mě najdeš pod polštářem. Celý týden si všíměj zvuků a zkus je udělat nebo slyšet znovu a jestli i podruhé seti líbí, tak je můžes uznat za své nej, to co slyšíš. Vneděli se uvidíme. Troje Alice.“

Pak si to nepamatují a vzbudila jsem se doma v posteli. Přečtete si, co se mi bílo poprvé a podruhé ne v pracovních dnech. Pondělí - Když skočím do bazény, je to krásný tón, ale podruhé je to jenom žbluňk. Nebo falešně zpívání ne třídy (je to má třída), ale podruhé je píseň bůhvico. Neb když skoču na beach olejbalu rybičku (že skočím na břicho do písku), no podruhé to jen chrastota. Hraní - Mazání tabule, moc pěkný zvuk, podruhé to skřípe. Hraní mé sestry na kordeon, je to pěkné, ale podruhé mě to ruší při D.U. Nandování těstovin na čepi, to zní lokavě, jenže to trochu skřípe a zvuk se podobá klouzání.

Tředa - načítání wordwalla a tůlkání na klavírnici, nejdřív je to pěkné lehké, ale potom je to otravné. Sítí je pěkné, ale když se tak zamyslím nejde to slyšet. Plutí třetce po čtvrtce je pěkné, ale na mě to není.

Čtvrtek - Naporedená slovíčka při hodině ang. jazyku, je to nový jazyk, je to pěkné, azyky jsou pěkné, ale není to angličtina. Ježdění tramvají je to šumivé, ale já nesnáším skřípání. Psaní jakýmkoliv psacími potřebami, já zbožňuju psaní proto je to pěkné, ale taky to skřípe.

Pátek - Kreslení voskovkami, zase pěkné, ale všechno musí skřípat! Řísování - ta tužka tak pěkně jede po okraji pravítka, ale geometrii nesnáším a zase kdykoliv může zaskřípat. Hraní na kytaru, ty tóny jsou pěkné, ale když mi ujele ruka, tak to vydá zvláštní tón. Škrábání mého křečka okle, je to moc pěkné, ale vrže. No a v sobotu jsem toho moc neslyšela, ale v neděli...

KAPITOLA 7

...V neděli se to stalo... V sobotu jsme sice ráno byli ještě doma, ale odpoledne jsme jeli na babičkou. U babičky jsou 4 kočky. No a v neděli jsem byla klidná, byla jsem unavená. Ale furt jsem držela myšlenku „Máj tón, můj tón, můj tón, můj tón.“ Takhle se mi to hlavě opakovalo... „Máj tón, můj tón.“ Taký jsem přemýšlela, že dneska je poslední den, a že se uvidím s Alicí. Pak mě ale napadlo, že když pustím myšlenky, ono se o najde. Stejně jako s věcmi hledáš, hledáš, nenajdeš, a když to nejmeně tušíš, tak se to najde.

A tak jsem si šla cvičit volejbal na sniž, a dívala jsem se s dědou na skoky na lyžích a biallon. No a sedly si na mě kočky Elina a Vločka. A já jsem je začala drbat a ony spokojeně vrněly. A pak mě to napadlo... je to jediné, co nejraději slyším v uších. A echala jsem si to vrnění co nejdele v uších.

V noci jsem se potkala s Alicí a ta vyznívala: „Tak co? Co to je? Napodobíš mi ho?“ No, e to kočičí vrnění řekla jsem Alici. Alice byla hrozně strasně nadšena. A pozvala mě do kočičí kavárny, kde byly majestátní kočky a dobré jídlo. My jsme si daly mini kolo, citrónovou a vanilkovou tar, taletku, XXL borůvkovou makronku a malinovou artaletku. Také jsme si daly rážový a mechový dort. Kebab v tortile. A bezovou monadu. Pak jsme zašly do aquaparku, kde to bylo suprové. No a taký jsem slyšela našla moji nejoblíbenější hudbu - KOČIČÍ VRNĚNÍ.

KONEC !

Stalo se o Vánocích

Sofie Sovinská, 9. C, 1. místo 2. stupeň, postup do krajského kola

Ahoj, já jsem Becky, ale většinou mně říkají Beck. Jsem obyčejná holka v tomto neobyčejném světě. Žiji na rohu Dvacáté. Přes silnici máme obchod s hudbou, který v této době není populární, ale v devadesátkách určitě měli frontu až ke krámku hned vedle. Ted' přijde můj populárně nepopulární názor. Myslím, že lidi jsou dnešní dobou pohlceni hněvem a spoustu jiných věcí na tom dlouhatánském pergamenu, jehož konec nikdo již nespatriil. Jsou oslepeni tím, co si myslí, že je důležité, ale o tom, co je, nemají ani páru. Ale když se ti čas zpomalí, jako mně, vše ti cvakne. Začneš litovat svých rozhodnutí. Svých slov. Poslední zprávy. Argumentů.

Žiju sama. Od rodičů jsem se přestěhovala hned jak mě cinklo na 18. Mám malý byt. Dva plus jedničku, ale protože nemám žádného spolubydla, tak to je akorát. Moje práce není moc zábavná. Dělam sekretářku, i přesto, že jsem více volný člověk než člověk, který posedává u počítače a občas se za hodinu projde.

Dnes je 22. prosince. Přesně dva dny do Vánoc. Právě jsem u svých rodičů. Tato setkání v oblíbenosti nemám. Většinou se trochu pokoušeme, ale pak brácha nahodí nějaký vtip a ten hustý vzduch se už krájet nemusí.

„Tak jak se máš, Beck?“ nahodí mamka, ale ani se na mě nepodívá. „Ujde to,“ řeknu trochu sklesle, když se na mě ani po minutě nekoukla. Přemýšlela jsem, že asi usnula nebo ji to jen fakt nezajímá a zeptala se pouze proto, protože bylo hlučné ticho. Koukla se na mě s otráveností a konečně se nechovala, jako bych tu nebyla. „Proč seš pořád tak skleslá?“ řekla, jako bych za to mohla sama. „Nechápu tě, fakt,“ koukla jsem se na ni nevěřičně, „vždyť jsou Vánoce! A ty mně tady skoro brečíš na podlaze, protože se s tebou Alex rozvedl?“

Můj obličej působil stejně nevěřičně jako mého bráchy. Tato informace zde neměla vůbec zaznít, a proto dávám dík mé mámě. Ano, prožívám si rozchod. Ano, mamka mi to říkala a ano, nevěřila jsem jí. Ale chová se, jako by nikdy nebyla zamilovaná. Dále je na našem seznamu hádka, která právě probíhá.

Naše hádka je spíše jako metalická hudba. Bouchání do bubnu zazní vždy, když jedna z nás lehce dupla do podlahy, jako by zašlápla cigaretu. Výkřiky, které symbolizují zpěv, se rozléhají domem. Můj bratr je v backstage, protože je pro něho lepší se v tenhle okamžik schovat, ale pořád show sledovat. Atmosféra je mlhatá, jako bychom byli na pódiu. Do rytmu jsme mávali našťvaně rukama a potlesk se ozval za mými zády, když jsem otevřela hlavní dveře a vystoupila ven. I když jsem si to tehdy neuvědomila, tak tohle byla hudba mého srdce. Má hudba jsou moji rodiče a sourozenec. Moje rodina. A i hudba má spoustu žánrů. I když jsem to nechtěla vyslovit, tak moje rodina je v mém srdci.

Našťvaně kráčím k autu. Mamka i bratr vystoupí ze dveří. On nic neříká. Ona toho říká dost. Nastoupila jsem do svého auta a praskla dveřmi, až z kapoty spadl sníh. V autě byla větší zima než venku. Zapla jsem topení a vypla hrající rádio. Když jsem nastartovala a šlápla na plyn, jako by se svět zastavil. Otočila jsem se, abych se koukla z okénka na mamku. Její obličej se mračil, ale lehce jsem viděla, jak se jí prohýbá obočí. Ve tváři měla smutek, jako by se nechtěla hádat, ale vždy to tak skončí. Už si chystala omluvu a plánovala, v jaký den ji řekne. Když to tak moc nechtěla, proč se hádala? Vše bylo úplně zbytečné. A za jakou cenu? Její tvář se pak velmi pomalu hrozila a bratr, jako by viděl porod. Když jsem se mírně pootočila zpět, tak mi do oka zableskla žlutá světla. Zkusila jsem se autu vyhnout. A najednou smyk a pak náraz. Jako bych jela na býkovi, ale čas byl pořád zpomalený. Všechno se to stalo tak rychle. Nevnímám svět okolo sebe.

Když ti život proběhne před očima, mozek nemá čas myslet na to nepodstatné, ale jenom na to podstatné. Když ti v křižovatce na temný, mlhavý a vánoční den napálí auto do kapoty, na hádku zapomeň. Nebo jí lituješ, což jsem udělala. Začneš vzpomínat. Čas se zastavil. A já s ním. Ale vědomí žije. Žádný člověk nedokáže vysvětlit, jak se to vůbec děje, ale všichni si to můžeme představit. Je to jako takový ten starý projektor, který na plátno promítá fotky a videa. Slyšíš hudbu. Hudbu tvého srdce. Už jsem ti vysvětlila, co tento pojem znamená. Znovu se nad ním zamysli. Hudba mého srdce: Když slyšíš hlasy tvých blízkých. Když cítíš jejich dotek, který tě utěšuje. Nevzpomínáš na to špatné, ale jen ty chvíle, kdy jsi se smála. Když jsme s mamkou pekly cukroví a házely na sebe mouku. Když jsme se koukali dohromady na horor jako rodina a společně se báli. Když slyšíš svůj tlukot srdce, který bije do rytmu a dodává ti jistotu a klid. Ale mysl má jiné plány. Zmatkuje a stresuje se. Pak jako by se všechny zlé emoce vyply. Všichni zapomínají na lidi, kteří tu byli pro nás ještě před kamarády, prací a penězi. Ještě před tím, než jsme vůbec spatřili svět. Rodiče. Máma. Táta. Lidé, kteří ti předají zkušenosti, abys vyrostla a stejné zkušenosti plus bonusy předala svým dětem. Slyšíte svůj tep. Jak ti krev koluje žílami. A proč? Mozek to nějak uklidňuje. Jako nás uklidňovaly máminy hlasy, které nám četly 155 příběhů na dobrou noc. První, co mě napadlo, bylo: Proč jsem se pohádala s mámou? Vždyť to ani jedna z nás nechtěla? Pokud se do nehody dostanete, tak víte, že to nakonec byl tak nějak dar. Jasně. Nehoda by se tak brát neměla, ale když si člověk něco takového přečte v novinách, pomyslí na své blízké. Na rodiče. Na sourozence. Na kamarády. Babičky. Tety. Ostatním to dá druhou šanci. Je to jako varování, aby se konečně probudili.

Proto varuji i já vás. Život je moc krátký na hádky. Na to být uražená. Neudělej stejnou chybu jako já, protože pokud se to stane tobě či cizímu, ti, co ho znali, budou litovat svých činů. A tak odpouštěj rychle a miluj pomalu. I já jsem byla před týdnem v novinách. Ale na mě všichni časem zapomenou. Jak vypadám. Jak zní můj hlas. Moji laskavost. Můj pláč. Můj smích. Mě. Už nikdy neuslyším svoji omluvu a nezažiju další Vánoce. Nelituj mrtvé, ale živé, a hlavně ty, kteří neumějí odpouštět. Za jakou cenu...?

Trpaslík, fotbal a hudba

Michal Krkoška, 7. A, 2. místo 2. stupeň

V hlubokém lese, kde rostly obrovské stromy a ptáci zpívali od rána do večera, žil trpaslík jménem Michal. Nebyl moc jiný než ostatní trpaslíci – měl dlouhý vous, modrou čepici a malou postavu. Ale přece jen se něčím odlišoval. Michal totiž miloval fotbal a hudbu. Zatímco ostatní trpaslíci trávili čas kopáním drahokamů nebo hlídáním pokladů, Michal raději trénoval své fotbalové triky nebo hrál na flétnu, kterou si sám vyřezal.

Každé ráno si vzal svůj dřevěný míč, který si vyrobil z tvrdého bukového dřeva, a šel na malou mýtinu, kde si postavil hřiště. Branky měl z klacků a šišek. Hrál sám proti sobě, kopal na branku, dělal různé kličky a zkoušel triky, které si sám vymyslel. Představoval si, že hraje na velkém stadionu a tisíce fanoušků mu tleskají.

Jednoho dne, když právě trénoval svůj nejlepší kop, uslyšel z lesa zvláštní zvuk. Byla to hudba, ale jiná než ta, kterou hrál na svou flétnu. Byla krásná, veselá a velmi hlasitá. Zvědavý Michal nechal míč na hřišti a šel za tím zvukem. Po chvíli došel na velkou louku. Uprostřed stál obrovský pařez a kolem něj tančily víly. Byly malé, měly průsvitné šaty a každá držela nějaký hudební nástroj – housličky, tamburínu, nebo zvonky. Víly ho brzy zahlédly. Jedna z nich, která měla stříbrné vlasy, se na něj usmála a zavolala: „Pojď k nám, trpaslíku! Pojď si zahrát s námi!“

Michal nejprve váhal, ale nakonec si dodal odvahy. Vytáhl svou flétnu a zahrál jednoduchou melodii. Víly ztichly a poslouchaly. Potom začaly tleskat a jedna z nich řekla: „To je nádhera! Pojď hrát s námi.“

Od té doby se Michal stal součástí vílí kapely. Každý večer hráli na louce a přitahovali zvířata z celého lesa, která přišla poslouchat jejich hudbu. Brzy se ale víly začaly zajímat i o fotbal, protože Michal jim vyprávěl, jak ho hraje každý den.

Jednoho rána přinesl Michal na louku svůj míč a začal vílám ukazovat, jak se hraje. Nejprve to bylo těžké, protože víly byly lehounké a míč jim připadal moc těžký. Ale víla se stříbrnými vlasy, která se jmenovala Lada, byla velmi šikovná. Michal jí ukázal několik triků a ona se je naučila tak rychle, že ho brzy dokázala porazit v jejich malých zápasech.

Jednoho dne Lada pomocí kouzel vytvořila nový míč. Byl lehký jako pírkó, ale když ho někdo kopnul, letěl přesně tam, kam chtěl. S tímto míčem začali víly, trpaslíci, a dokonce i skřítky z okolí pořádat fotbalové turnaje.

První turnaj byl velká událost. Na louce se sešly všechny bytosti z lesa – od veverek až po staré sovy. Každý fandil a povzbuzoval svůj tým. Michal a Lada byli v jednom týmu a hráli tak dobře, že vyhráli celý turnaj. Ale Michalovi na vítězství nezáleželo tolik jako na tom, že si našel nové přátele.

Od té doby bylo v lese každý den veselo. Někdy hráli fotbal, jindy společně hráli na nástroje. Michal byl šťastný, protože mohl dělat, co měl rád, a sdílet to se svými přáteli. A tak v lese zněla hudba, smích a zvuk kopaného míče. Michal věděl, že našel místo, kam patří.

Paní Hudbová

Leonardo Quinati, 6. C, 3. místo 2. stupeň

Byla jednou jedna paní jménem Monika, bylo jí 26 let, moc ráda poslouchala hudbu. Její práce byla pracovat za Spotify. Jednoho dne se brzo vzbudila a šla do kanceláře vyřídit pár věcí. Bylo už tak kolem poledne, 12:00 hod, a Monika už začala sesbírat svoje věci, byla u dveří, ale nestihla si dát boty a viděla u svého stolu něco velkého, zářivého a modrého. Bylo to zrovna pod jejím stolem, Monika se vyzula a šla se rychle podívat, co to vlastně je. Koukala se na to, jako kdyby to byla její novorozená dcera. Chtěla se toho hodně ráda dotknout, ale nemohla, protože to vlastně byla žhavá koule, myslela si, že je nebezpečná. Nakonec se rozhodla, dotkla se jí a nakonec ta žhavá koule zmizela. Zjistila, že to nebyla jen obyčejná koule, ale něco mnohem zvláštnějšího. Jakmile se jí dotkla, pocítila silný elektrický impuls, který jí obklopil celou a na moment se jí zdálo, že její mysl je zaplavena novými vjemy, jako by slyšela všechny hudební skladby světa najednou. Bylo to intenzivní, ale zároveň fascinující.

Monika se rychle stáhla zpět, zhluboka se nadechla a zkoumala, co se to vlastně stalo. Kolem ní nic nehybného nepozorovala, ale v jejím těle bylo něco jiného – jako by se stala součástí nějaké větší energie. Všechno kolem se najednou zdálo být živější, barevnější, zvuky ve vzduchu byly jako melodie, které se jí vkrádaly do hlavy. „Co to bylo?“ pomyslela si Monika, zatímco se otočila a znovu se podívala na stůl. Kde byla ta zářivá koule, teď už nebylo nic, jen drobné skvrny světla, které zanechala. Rychle se posadila zpět ke stolu a začala zkoumat, co se vlastně stalo. Na obrazovce počítače se objevily podivné symboly a kódy, které Monika nepoznávala. Zpráva, která se na obrazovce objevila, zněla: „Připojeno. Aktivováno. Hudební vlny synchronizovány.“ Monika byla zmatená. Co to znamená? A co se stalo s tou zářící koulí? Byla to nějaká nová technologie? Něco co Spotify vyvinul? A proč právě ona? Proč se jí to stalo? Dívala se na obrazovku, jak se začaly projevovat neznámé parametry. Kód, který se jí zobrazil, zněl jako nějaká forma hudby. Zvláštní rytmus a melodie se začaly spojovat do něčeho, co vypadalo jako nový druh zvukového kódu. Monika cítila, že tento kód nebyl jen zvuk – byl to nějaký druh vzkazu. Pohledem sjela na svůj telefon, který vibroval na stole. Otevřela zprávu, kterou jí právě poslal její šéf:

„Moniko, máme pro tebe novou výzvu. Můžeš mi to všechno zjistit? Očekáváme, že to bude něco revolučního, ale potřebujeme, abys byla opatrná. Něco se stalo, co může změnit způsob, jakým vnímáme hudbu.“ Monika nevěděla, co si o tom myslet. Ale byla rozhodnutá to zjistit. Co když právě objevila něco, co změní její svět, hudbu, a možná i celý průmysl? Nešlo se vrátit zpět. Se vzrušením v očích se Monika zhluboka nadechla a začala psát kód, který by mohl odhalit, jaké tajemství ta zářivá koule skrývá.

Kopaná

Kryštof Mikolášek, 4. B
1. místo 1. stupeň,
postup do krajského kola

První pětka nastupuje
na zelené pole.
Fanoušci na tribunách
křičí vyhrajeme!

Slyším pískot, už se hraje,
to je teda příma.
Spoustu gólů nastřílíme,
brankář v bráně dřímá.

Trenér křičí: To je super,
výhra už je jistá.
Vyhráli jsme 10:0,
oslava se chystá.

Hudba mého srdce

Adéla Ondráčková, 7. B
1. místo 2. stupeň,
postup do krajského kola

Přijdu domů, klíče zahodím,
sluchátka беру, Spotify naladím,
sednu si do křesla, to mě obejmě,
venku je zima, ale na tom teď nesejde.

Hudba vše změní,
vnímání, snění,
je jedno, jestli prší nebo je hezky,
je jedno, jestli se vezu nebo jestli jdu pěšky.

Zavírám oči, vše mizí v dál,
v hlavě mám písně a sny, co se mi zdály.
Gerard Way ze sluchátek zpívá,
koukám na plakát, z kterého se na mě dívá.

Hudba je kámoš, moje inspirace,
osolím hlasitost víc a víc a více.

Hudba je všechno i pro mě lék,
a tak hážu za hlavu, co mi kdo kdy řek.

Hudba mě učí, že život může plynout,
a všechny trable můžou teď zmiznout,
a tak sedím dál a muziku poslouchám,
a najednou se necítím tak moc sám.

Hudba mého srdce

Mirka Willmannová, 7. C
2. místo 2. stupeň

Jakou hudbu ráda mám?
Každý ať si na to přijde sám.
Zvuky v ulicích.
Auta troubící.

Písně ptáků ve větvích,
nebo když venku padá sníh?
Nevím, čím začít mám,
kterou píseň nejvíc poslouchám?
Snad hlasy mojí rodiny,
či tikot, když končí hodiny?
Některý tón u mě místo má,
já tohle nevím samotná.
V kostele, když zvony začnou bít,
já rázem začnu snít.

Sny jsou jako písně,
někdy krásné, někdy plné tísně.

Spousta hudby pomůže,
některé víc zaryjí se do kůže.
Proč tajemství mám prozradit,
proč příjemně vás naladit?
Vždyť každý jiný jsme,
někdo s písní, někdo bez písně.
Hudba, zvuk nás stále provází,
stejně tak, když přítel nepodrazí.

Co já nerada přiznávám,
že hlas své kamarádky ráda mám.

Láska, která ohromí,
stejně tak víra, která nezlomí.
Nejlahodnějším zvukem jen
je ticho, které přijde za celý den.

Jistota

Matyáš Maňoušek, 6. C
3. místo 2. stupeň

Mému srdci nejbližší
je hlavně moje rodina,
rád si přečtu dobrou knihu
nebo zajdu do kina.

Rodina je má jistota,
jsem rád, že ji mám,
dává mi sílu do života,
vím, že nejsem na nic sám.

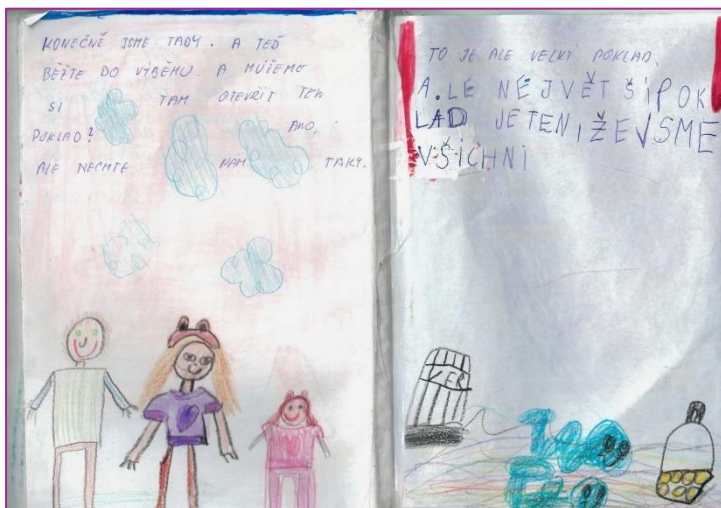
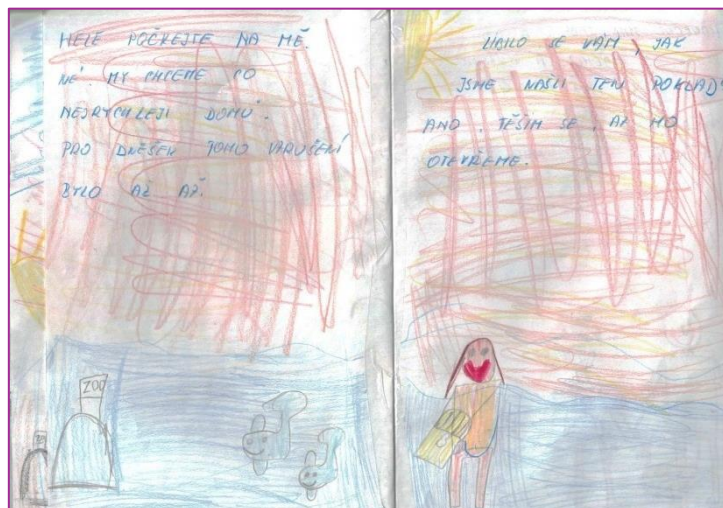
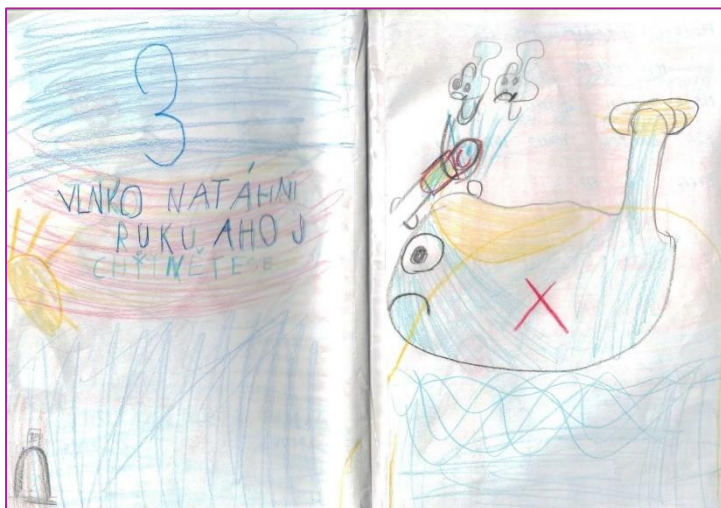
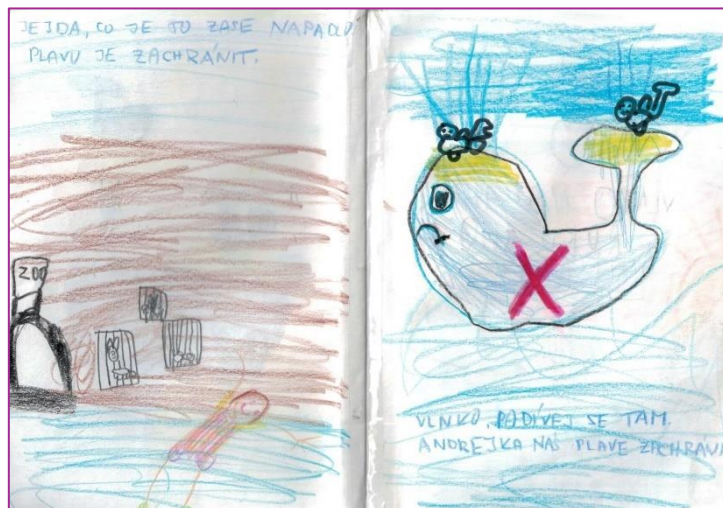
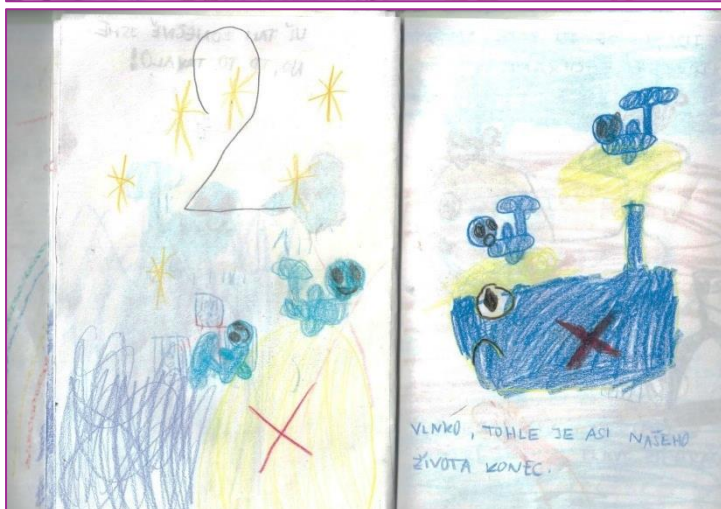
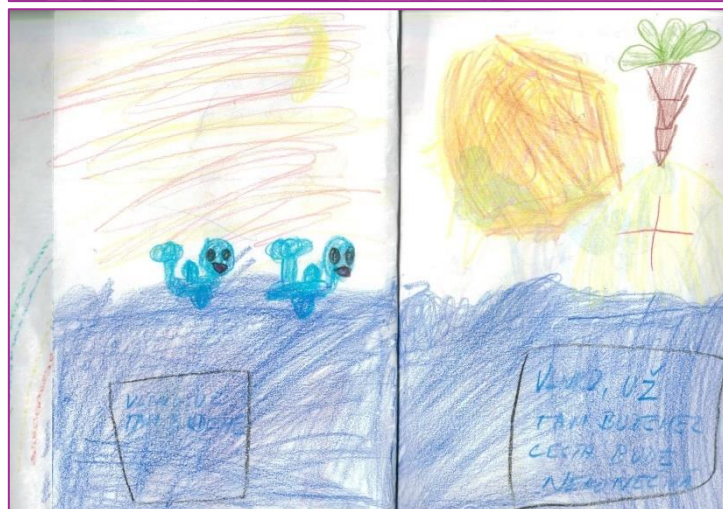
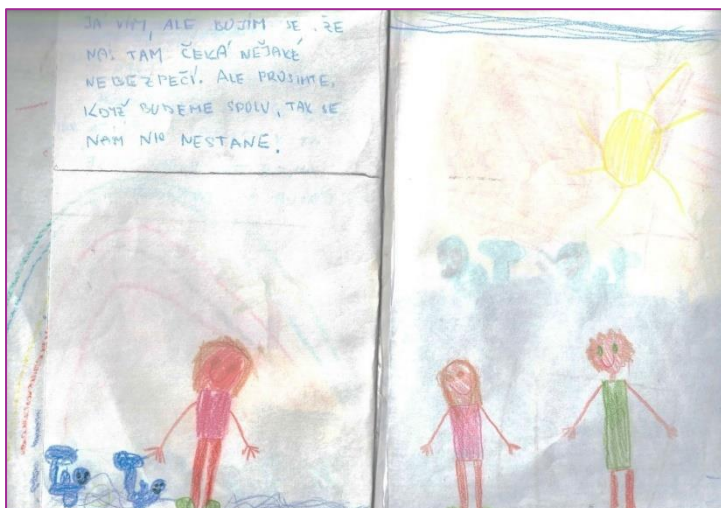
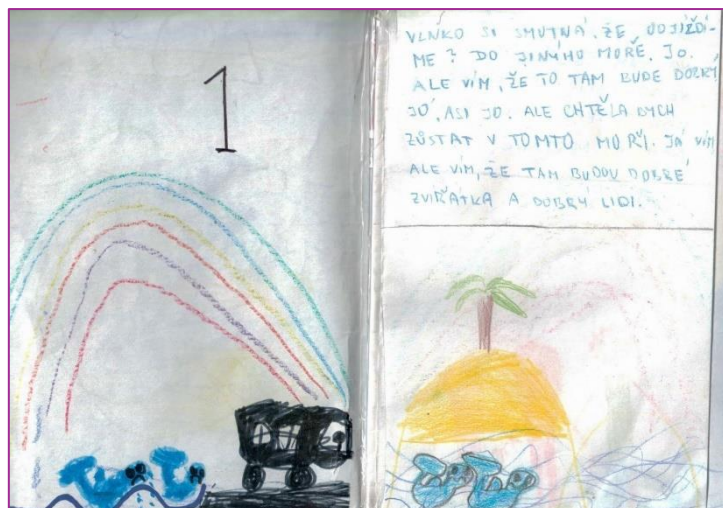
Společně strávený čas
nám už nemůže nikdo vzít,
těší se na něj každý z nás,
o nových zážitcích můžeme snít.

Máma mi dá pohlázení,
táta mě vždy ochrání,
bratr mé smutky v radost změní
při každém našem setkání.

Také knihy jsou mi blízké,
tisíce příběhů skrývají,
do bájných světů mě zavedou jistě,
rád si v nich listuji potají.

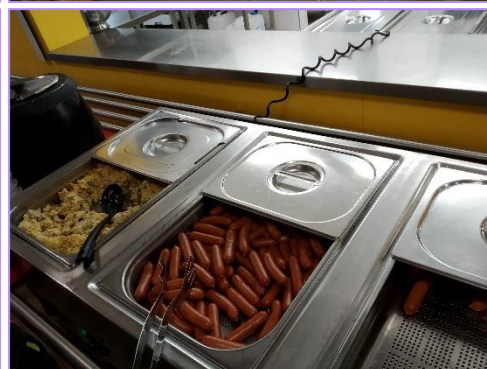
Knihovna je plná vůní,
tajemné místo pro snění,
pobavit, poučit, to všechno umí.
A na tom se nic nezmění.

A nakonec dobrou chut': Švédské stoly :-)

Foto Michaela Soukupová, B. A, Lenka Vašíčková

BUBLINY

Nová soutěž Armixxu! Kdo bude nejvtipnější?

Myslíte si o sobě, že jste úžasně vtipní? Tak se ukažte! Naše nová soutěž BUBLINY vás prověří!

Jako jednotlivec/dvojice doplň do bublin co nejvtipnější text a zkus s ním své štěstí.

Obrázky s texty nechejte projít třídním kolem a tři nejlepší vhodte do schránky Armixxu!

Vítězové Sherlocka Armexxxe

Nejlepší článek: Halloween 1. A + 9. A. Nejvíce odevzdaných hlasů: třída 1.A. Vylosování žáci Sára Filípková 1. A, Jakub Galia 5. A, a rodiče maminka Jakuba Střebického z 1. A, tatínek Josefa Rozvody z 1. A. Gratulujeme! Také nás těší, že se nová podoba Armixxu všem líbí. Děkujeme!

Detektiv Sherlock Armexxx

1. Kdybys byl zástupce školního parlamentu, jaké změny bys naší škole navrhl?

Svoji odpověď na první otázku můžeš psát i na zadní stranu lístku.

2. Který článek se ti v tomto čísle nejvíce líbí?

3. Vyplněný soutěžní lístek vhod do schránky Armixxu.

1. Odpověď:

2. Nejlepší článek:

Označ křížkem: Jsem...

☐

žák

☐

rodinný příslušník – kdo

☐

učitel

Jméno a příjmení:
(od žáka):

Třída:

Těšíme se

Únor

- JARNÍ PRÁZDNINY
- Předškoláci ve škole
- Knihovna Lány
- Matematická soutěž Pangea
- Ekocentrum Rezekvítek
- Okresní kolo Anglické olympiády
- Plavecké soustředění v Plzni
- Zpívající hvězdička: soutěž ve školní družině
- Krysař v divadle Radost
- Přednáška o kyberšikaně

Březen

- Masopustní rej ve školní družině
- Pospolu – preventivní program
- Návštěva planetária
- Knihovna Lány
- Matematický klokan
- Divadlo polárka
- Noc s Andersenem

Duben

- Dopravní výchova ve škole
- Den otevřených dveří
- Zábavné odpoledne pro předškoláky
- Velikonoční tvoření
- Školní výlety žáků 1. stupně
- Divadlo Brouk Pytlík
- Projektový den
- Velikonoce a velikonoční prázdniny
- Zápis do 1. třídy

Uzávěrka příštího čísla:
15. března 2025